

ETSI Life Sciences Primer II

Genes and Cells

Written and organized by **Dr. Arri Eisen**

Translated by **Geshe Dadul Namgyal**

Emory - Tibet Science Initiative

SCIENCE PRIMERS

ཚོ་སློབ་ཚན་རིག་གི་སློབ་འགྲོའི་སློབ་དེབ་གཉིས་པ།

རིག་ས་རྒྱ་ས་དང་ཕྲ་ཕྱད།

སློབ་དཔོན་ཨ་ཏི་ཨའི་ཁྱེན་ལྱིས་ཚོམ་ཞུག་བྱས།
དག་པམས་དག་འདུལ་ཞུས་ལྱིས་འཇུག།

ཨེ་ཨེ་རི་དང་འོད་གྱི་ཚན་རིག་ལས་རིམ།

ཚན་རིག་གི་སློབ་འགྲོའི་སློབ་དེབ།

(སློབ་དེབ་འདི་ནི་ཨོ་མོ་རིའི་སློབ་དཔོན་རྣམས་ཀྱིས་ཚུམ་སྒྲིག་མཛད་ཅིང་། ཨོ་མོ་རི་དང་བོད་ཀྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་གཉིས་ཀྱིས་བོད་བསྐྱར་(ཞུས།)
པར་བསྐྱུན་བདག་དབང་། ༢༠༡༡ ཨོ་མོ་རི་གཙུག་ལག་སློབ་གཉེར་ཁང་།
བོད་འགྲུར་པར་བསྐྱུན་བདག་དབང་། ༢༠༡༡ ཨོ་མོ་རི་གཙུག་ལག་སློབ་གཉེར་ཁང་།

ལས་གཞི་འདི་ནི་རྒྱ་གར་ན་རམ་ས་ལར་ཡོད་པའི་བོད་ཀྱི་དཔེ་མཛོད་ཁང་དང་། ཨ་རིའི་མངའ་སྡེ་ཚོར་རྩི་ཡའི་ཡོང་ཁྱེར་ཨོ་མོ་རི་ལན་ཌཏར་ཡོད་པའི་ཨོ་མོ་རི་
གཙུག་ལག་སློབ་གཉེར་ཁང་གཉིས་ཀྱི་མཉམ་འབྲེལ་གྱི་ལས་གཞི་ཞིག་ཡིན།

(Book authored by Emory faculty with Tibetan translation created by Emory and LTWA)
Copyright 2011, Emory University.
Tibetan translation, Copyright 2011, Emory University.

A joint project of the Library of Tibetan Works and Archives, Dharamsala, India and Emory University, Atlanta, Georgia.

གཙོ་འབྲན་ཚོམ་ཀྲིས་པ། ཨ་རི་ཡའི་རྒྱན།
ཚོམ་རྒྱུག་ལས་འགན། རལེ་ཉམ་ཨེན་ལེ་ཡ། ཀི་རི་མི་ལེ་ག། ཨོ་ལེ་གམི་ཨེ་སི་ཀོ་རྒྱུ། མེ་འོ་ཞི་ག། དེ་འོ་ལ།
ཡིག་རྒྱུར་བ། དགོ་བཤེས་དབང་འཕྲུལ་རྣམ་རྒྱལ།
རྒྱུ་འགོག་དང་དཔེ་གཞུགས་རྒྱུ་འགོད་པ། ཨོ་རྩེ་འོ་ལ་འོ་མེ་ལེ། རྒྱ་དམར་སངས་རྒྱལ་འགྲུ་ཤིས།
པར་རིས་མཁོ་འདོན་པ། ཞ་མེ་འཕེ་མེ་ཞ་སི།

Main Writer : Arri Eisen
Contributors: Rustom Antia, Chris Beck, Alex Escobar and
Veronique Perrot
Translator: Geshe Dadul Namgyal
Layout and Cover design: Ajay Pillariseti & Sangey Tashi Gomar
Illustrations and material consultant: Xavier Vinas

འཇིག་ཐོབ་དང་ལེགས་གསོལ།

Foreword and
acknowledgements

THE DALAI LAMA

FOREWORD

Despite their obvious differences, science and Buddhism share several key features in common. Both are committed to empirical observation, the testing of hypotheses, avoiding blind adherence to dogma, and cultivating a spirit of openness and exploration. Most importantly, Buddhism and science share as a fundamental aim the contribution they can make to humanity's well-being. While science has developed a deep and sophisticated understanding of the material world, the Buddhist tradition has evolved a profound understanding of the inner world of the mind and emotions and ways to transform them. I have no doubt that improving collaboration, dialogue and shared research between these two traditions will help to foster a more enlightened, compassionate, and peaceful world.

I have long supported the introduction of a comprehensive science education into the curriculum of the traditional Tibetan monastic educational system. When I first heard that Emory University proposed to develop and implement such a science education program for Tibetan monks and nuns in collaboration with the Library of Tibetan Works and Archives, I thought it would take many years. When I visited Emory University in October 2007, I was genuinely surprised to be presented with the first edition of a science textbook for Tibetan monks and nuns, the result of more than a year's work by a team of dedicated scientists and translators at Emory.

By extending the opportunities for genuine dialogue between science and spirituality, and by training individuals well versed in both scientific and Buddhist traditions, the Emory-Tibet Science Initiative has the potential to be of great meaning and significance to the world at large. Once more, the creation of this primer series, presented in both Tibetan and English, is a clear tribute to the commitment and dedication of all those involved in this project. With the preparation having been done with such care, I am confident that the long-term prospects for this project are bright.

I congratulate my friend Dr. James Wagner, President of Emory University, the science faculty and translators of the Emory-Tibet Science Initiative, and everyone who has lent their support to this project for achieving so much in such a short time and offer you all my sincere thanks.

4 October 2010

EMORY

Office of the President

Education is one of the most potent tools we have for ensuring a better world for ourselves and for generations to come. To be truly effective, however, education must be used responsibly and in service to others. This ideal of an education that molds character as well as intellect is the vision on which Emory University was founded, and the challenges of our time show that the need for such education is as great as ever.

This vision is one that His Holiness the Dalai Lama shares deeply, and it is the reason for the close relationship that has emerged between His Holiness and Emory over the past two decades. On October 22, 2007, it was my pleasure and privilege to welcome His Holiness to Emory to be installed as Presidential Distinguished Professor and to join our community as a most distinguished member of our faculty.

The interdisciplinary and international nature of the Emory-Tibet Science Initiative, the most recent and ambitious project of the Emory-Tibet Partnership, is an example of Emory University's commitment to courageous leadership for positive transformation in the world. This far-reaching initiative seeks to effect a quiet revolution in education. By introducing comprehensive science instruction into the Tibetan monastic curriculum, it will lay a solid foundation for integrating insights of the Tibetan tradition with modern science and modern teaching, through genuine collaboration and mutual respect. The result, we trust, will be a more robust education of both heart and mind and a better life for coming generations.

The Emory-Tibet Partnership was established at Emory in 1998 to bring together the western and Tibetan traditions of knowledge for their cross-fertilization and the discovery of new knowledge for the benefit of humanity. This primer and its three companion primers are splendid examples of what can be accomplished by the interface of these two rich traditions. We at Emory University remain deeply committed to the Emory-Tibet Science Initiative and to our collaboration with His Holiness and Tibetan institutions of higher learning.

To the monastic students who will benefit from these books, I wish you great success in your studies and future endeavors.

James W. Wagner
President

Emory University
Atlanta, Georgia 30322
An equal opportunity, affirmative action university

Prologue

It is most gratifying to be able to bring out a series of core science textbooks along with reference materials for Tibetan monastics as part of the ongoing project of developing science education for Tibetan monastic communities. This undertaking, which is both unprecedented and highly challenging, took birth under the aegis of His Holiness the Dalai Lama and Emory University. To facilitate its smooth development, we have been working to produce appropriate materials and make them available in print forms. Our vision is ultimately to develop a comprehensive, five-year science curriculum appropriate for use in Tibetan monastic settings.

It is a great honor for the three of us to play a part in overseeing this project. While each of us finds great inspiration for this project and the promise it holds, the full scope of its vision lies with His Holiness the Dalai Lama. For several decades, His Holiness has had the dream of introducing science education as a crucial component of the Tibetan monastic curriculum. While this is a bold step, His Holiness sees far-reaching benefits in such an undertaking. The integration of science into Tibetan monastic study will serve as a model and a trailblazer for constructive collaborations between religious and scientific traditions. It will help to inspire a paradigm shift in modern education as we know it, by providing resources for integrating the training of both heart and intellect to create a balanced education of the whole person. Furthermore, it will create a new science literature in the Tibetan language, thereby enriching the already extensive Tibetan literary tradition and helping to preserve the endangered Tibetan culture. This project represents a significant step towards a genuine convergence of science and spirituality. This convergence, which would enable us to tap into the combined resources of knowledge of the external world and knowledge of the inner world of the mind, could prove crucial for our future survival.

We are deeply honored, grateful, and humbled by the trust and confidence His Holiness has shown in us by entrusting us with this project, so dear to his heart. We thank him for his constant guidance, vision and support at every step of the way. Furthermore, we thank all those who have made the Emory-Tibet Science Initiative possible. Our role has simply been to oversee ETSI, but its actualization is due to many others, most notably the tireless and selfless ETSI faculty, our incredible team of translators both at Emory University and at the Library of Tibetan Works and Archives, and the administrators and staff of Emory and LTWA, who have supported this ambitious undertaking in countless ways. Crucially, this project has depended upon generous financial support from Emory University and a number of key donors: the McBean Family Foundation, the Lostand Foundation, the Joni Winston Fund, the Buddhist Learning Center, and Drepung Loseling Monastery, Inc. To all these individuals and organizations, we would like to express humbly our deepest gratitude and thanks

GESHE LHKADOR

Director, Library of Tibetan Works and Archives

DR. PREETHA RAM AND GESHE LOBSANG TENZIN

Co-Directors, Emory-Tibet Science Initiative

ACKNOWLEDGEMENTS

The Robert A. Paul Emory-Tibet Science Initiative (ETSI) owes its existence to the far-reaching vision of His Holiness the Dalai Lama, who has not only provided constant guidance and support, but who has also provided financial support by providing \$100,000 towards the program's endowment. It also owes its existence to the generous support of Dr. James W. Wagner, President of Emory University, who made available key funding through Emory's Strategic Initiative funds and his personal discretionary fund.

The Emory-Tibet Partnership (ETP) was established in 1998 in the presence of His Holiness the Dalai Lama through the collaborative vision and work of Dr. Robert Paul and Geshe Lobsang Tenzin Negi. ETSI is the most ambitious project to grow out of the Emory-Tibet Partnership, and in 2010 ETSI was renamed the Robert A. Paul Emory-Tibet Science Initiative in honor of Dr. Paul's visionary leadership and guidance. We express our heartfelt thanks to both these individuals for helping to establish the many programs of the Emory-Tibet Partnership, including ETSI.

We gratefully acknowledge Geshe Lhakdor, Director of the Library of Tibetan Works and Archives, Dharamsala, India, and Dr. Preetha Ram, Associate Dean of Science Education at Emory University, both of whose leadership has been invaluable to the establishment and development of this initiative.

The project would also not have been possible without the support of Dr. Gary Hauk, Vice President and Deputy to the President at Emory University, who has guided ETP for several years and continues to be one of ETSI's strongest supporters.

We thank also the ETSI science faculty, who have worked tirelessly to develop the science textbooks who have and traveled to India each summer to teach the science intensives, and the ETSI science translators who have given of their skills and time to contribute an entirely new scientific vocabulary to the Tibetan literary tradition and lexicon.

We also thank the hard-working staff of the Emory-Tibet Partnership, who have labored far beyond the call of duty, showing time and again that their efforts are not only work, but also an act of love.

We thank all those who have contributed the financial support needed to operate ETSI and ensure its long-term sustainability. We are extremely indebted to Joni Winston for her long-term generous support to ETSI. Funding for ETSI has also come from Emory University and Emory College, including the Science and Society Program and the Neuroscience and Behavioral Biology program.

Generous support has also come from:

- Judith McBean and Judith McBean Foundation
- The McBean Family Foundation
- Diana Rose and Lostand Foundation
- The Joni Winston Fund
- The Buddhist Learning Center, New Jersey
- Drepung Loseling Monastery, Inc., Atlanta, Georgia

We also thank the Advisory Board of the Emory-Tibet Science Initiative for their guidance and advice:

- Sogyal Rinpoche, Rigpa International and the Tenzin Gyatso Institute
- Dr. Gary Hauk, Vice President and Deputy to the President, Emory University
- Geshe Lhakdor, Director, Library of Tibetan Works and Archives
- Dr. Alan Wallace, President, Santa Barbara Institute
- Dr. Preetha Ram, Associate Dean for Pre-Health and Science Education, Emory University
- Dr. Robert A. Paul, Charles Howard Candler Professor of Anthropology and Interdisciplinary Studies, Emory University
- Geshe Lobsang Tenzin Negi, Director of Emory-Tibet Partnership, Emory University
- Geshe Thupten Jinpa, Principal English Language Translator for H.H. the Dalai Lama and President, Institute of Tibetan Classics

Lastly we thank the highly dedicated monastic students of the Emory-Tibet Science Initiative, who are not only beneficiaries, but also essential collaborators in the success of this program. May the knowledge that they gain through this program and these materials benefit them greatly, and through them, all of humankind.

SUPPORT AND INSPIRATION

This primer on Genes & Cells was developed with the help of many scientist-educators from the Emory Tibet-Science Initiative and beyond. The teaching and development of this material involved Emory University Biology Department faculty Arri Eisen, Rustom Antia, Chris Beck, and Alex Escobar. Arri Eisen wrote and organized most of this text with significant contributions from Rustom Antia and Alex Escobar, as well as from Veronique Perrot. Scott Freeman's introductory biology text, *Biological Science* (2010, Pearson Education, Inc), was also very helpful. The translators of our teaching and of this text have not simply translated words but have transformed difficult concepts from one culture to another and have taught us professors much more than we could have imagined. The translator of this text is Geshe Dadul Namgyal. He was assisted by Tsondue Samphel and Sangey Tashi Gomar. Other translators, as we teach, include Tsondue Samphel, Sangey Tashi Gomar, Tenzin Sonam, Karma Thupten, Tenzin Paldon, and Nyima Gyaltzen.

Ajay Pillarisetti was vital in support of the teaching of the material and played a key role in editing this volume and identifying and developing complementary materials included. Xavier Vinas provided expert illustration and material consultation. Jim Wynn is the glue that holds it all together.

The spiritual leaders and guiding lights of the Emory-Tibet Science Initiative are Geshe Lhakdor, Director of the Library of Tibetan Works and Archives, and Geshe Lobsang Negi of Emory University's Religion Department. The seed and inspiration is His Holiness the 14th Dalai Lama of Tibet.

The Emory-Tibet Science Initiative Life Sciences Team
Emory University. 2010

INTRODUCTION

In the Year 1 Life Sciences Primer on Evolution, we described and explored Charles Darwin's theory of evolution, and we saw why evolution is the underlying foundation of biology. In this Year 2 Primer on Genes and Cells, it will become even more evident how powerful Darwin's ideas are, even though he was unaware of almost all the information we will discuss here!

In this primer, we will first briefly review the questions we addressed in Year 1:

- What is evolution and what are its basic principles?
- What are genes?
- What roles do they play in evolution?
- How does the environment interact with organisms and genes and vice versa?

Then we will focus on that last question and dig deeper into interactions between the environment and organisms. We have three primary learning goals for this volume:

- To move from Year 1's **big picture** consideration of evolution to specific organisms and the parts (cells and molecules) that make them work;
- To illustrate these general concepts with the concrete example of human sensing (specifically touch). This will complement the Neuroscience materials.
- To develop your experimental and critical thinking skills.

EVOLUTION REVIEW

In Life Sciences Primer 1, we learned about the dramatic discoveries outlined by Darwin in his famous book *The Origin of Species*. Darwin argued, with the support of decades of data he had collected, that all life on Earth—from bacteria to humans, from plants to animals—is related in one enormous tree of life. Species evolve and change over time, through natural selection. Nature, the environment in which organisms live, 'selects' the traits that organisms just happen to have that allow them to be more successful in that environment. 'Successful' in evolutionary terms means having more offspring. Successful traits are inherited and passed on from parents to offspring.

We looked at two famous examples of natural selection: (1) the beaks in the population of Darwin's finches changing in response to a drought in the Galapagos islands, a drought that left mostly hard-shelled seeds for the finches to eat and (2) the wing color of the peppered moth in England that changed in response to environmental pollutants that darkened the tree bark on which the moths often rest. We saw that

what actually changes in a population in response to the environment is the *proportion* of organisms that have a particular trait (encoded by a gene or genes) over time; the organisms with ‘more successful’ beaks or wings survive better, so they have more offspring, which also have the same successful traits. Genetic traits do not actually change within one organism over its lifetime, but, rather, they change across a population over longer timeframes.

Species adapt to their environments. When environmental circumstances lead to a situation where two or more groups of organisms from one species are separated from each other, these separated populations evolve and adapt to their distinct environments, and can eventually become independent species. In addition to changes occurring through this natural selection process, the proportion of particular gene versions or traits within a species can also change via other mechanisms. This can happen by chance, when many new organisms of the same species are added to or removed from a given population. If the new immigrants or emigrants happen to bring in or remove a large proportion of one set of genes and traits, this also alters the overall proportion of genes and traits in the population.

Life probably originated from non-life in a way that followed the basic evolutionary principles Darwin articulated. From these original life forms, the roots of the tree of life, all other species on Earth evolved over the past four billion years.

Darwin’s ideas have been confirmed, as well as refined and expanded, in the 150 years since he put them forward. His ideas have had a profound impact on the sciences and beyond. Unlike the traditions of many cultures and religions, evolution holds that humans are just another species of organism. Humans are not superior or different. Also, importantly, humans are all of the same species, *Homo sapiens*. All humans are related to each other and to all other organisms.

In the Year 1 Primer, we saw that inherited traits of organisms that vary across populations, such as finch beak size and moth wing color, are encoded by genes. Studying pea plants in his garden, the monk Gregor Mendel developed the concept of genes and the idea that different versions of inherited traits are due to different gene versions. Thus, genes are the substrate for evolutionary change and adaptation. In the decades following Darwin and Mendel, many other scientists synthesized their brilliant ideas and added many new discoveries, including a molecular understanding of the genes that Mendel only understood conceptually.

ཡུག་སྐྱབས་བཅོག་གཏོང་བའི་རྣམ་དག་གིས་སྲིལ་འབྲུ་འབབ་སའི་ཤིང་པགས་ནག་པོར་བསྐྱོས་པའི་ཉེར་ལེན་ལས་
དབྱིན་ཡུལ་ས་ཁུལ་ཞིག་གི་སྲིལ་འབྲུའི་གཤོག་པའི་མདོག་ལ་ཁ་སྐྱར་ཐེབས་པ་དེ་ཡིན།

དེ་ཡང་ཁོར་ཡུག་གིས་སྐྱེ་ལྡན་གྱི་ཚོགས་འདུས་ཤིག་གི་སྤོང་དུ་བཟོས་པའི་འགྲུར་བ་དངོས་གཞི་དེ་ནི། དུས་ཀྱི་རྒྱུན་ཐག་
ཁྲོད་(རིགས་རྣམས་གཅིག་གམ་དུ་མས་བརྒྱུག་བྱས་པའི་)ཁྱད་གཤིས་དམིགས་བཀའ་བ་འཆང་བའི་སྐྱེ་ལྡན་གྱི་རྣམ་པའི་
ཁྱབ་ཚད་ཐོག་འབབ་པ་ང་ཚོས་ཤེས་ཡོད། དེ་ནི་མཐུན་འཕྲོད་ཆེ་བའི་མཆོས་སྐྱོན་སམ་འདབ་གཤོག་ལྡན་པའི་སྐྱེ་ལྡན་དག་
ལ་འཚོ་གནས་རྒྱུ་འཁྲོངས་ཀྱི་ལམ་འགྲོ་ཆེ་བ་ཡོད་པ་དང་། དེའི་དབང་གིས་སྐྱེ་ལྡན་དེ་དག་ལ་མཐུན་འཕྲོད་རང་བཞིན་
གྱི་ཁྱད་ཉགས་དེ་ག་ལྡན་པའི་རྒྱུ་འདྲིན་སུ་གྲུ་མང་བ་འབྱུང་བའི་དོན་ཡིན། དེ་ཡང་སྐྱེ་ལྡན་གྱི་རྣམ་པ་ཞིག་ལ་བྱུང་བའི་
རྒྱུ་འདྲིན་ཁྱད་གཤིས་ཀྱི་འགྲུར་བ་ནི་སྐྱེ་ལྡན་དེ་གའི་ཚོ་གང་དེ་རང་དུ་མི་འབྱུང་བར། དུས་ཡུག་གི་ཁྱབ་ཐག་རིང་པོའི་
ནང་སྐྱེ་ལྡན་དེའི་ཚོགས་འདུས་ཀྱི་ཁྲོན་དུ་བདལ་ནས་འབྱུང་བ་ཞིག་ཡིན།

སྐྱེ་ལྡན་ཉེ་རིགས་རྣམས་རང་རང་གི་ཁོར་ཡུག་དང་བསྐྱབས་ནས་འགྲུར་བ་འགྲོ་གིན་ཡོད། ཁོར་ཡུག་གི་གནས་སྤངས་ཀྱི་
དབང་གིས་ཉེ་རིགས་གཅིག་དུ་གཏོགས་པའི་སྐྱེ་ལྡན་གྱི་ཚོགས་གཉིས་སམ་དེ་ལས་མང་བ་རྣམས་ནས་ཞིག་སོ་སོར་ཁ་
འགྲུ་དགོས་པར་གྱུར་པ་ན། སོ་སོར་གྲུས་པའི་ཚོགས་སྡེ་དེ་དག་རང་རང་གི་ཐུན་མོང་མིན་པའི་ཁོར་ཡུག་སོ་སོ་དང་བསྐྱབས་
ནས་རིམ་འགྲུར་འགྲོ་བ་ཡིན་ལ། དེའི་དབང་གིས་ནམ་ཞིག་ན་དེ་དག་རེ་རེ་ནས་ཉེ་རིགས་ཟུར་གསལ་ཞིག་དུ་གྱུར་ཚོག་
པ་ཡིན། ཚུལ་འདི་ལྟར་དུ་རང་བྱུང་འདེམས་སྐྱབས་བསྐྱུད་ནས་རིམ་འགྲུར་འགྲོ་བའི་སྤོང་དུ། བྱེད་རིམ་གཞན་གྱི་སྐྱོན་ནས་
ཀྱང་ཉེ་རིགས་བྱེ་བྲག་པ་ཞིག་གི་ཁྲོད་དུ་རིགས་རྣམས་ཀྱི་ཚགས་ཚུལ་ལམ་ཁྱད་གཤིས་དེས་ཅན་ཞིག་གི་ཁྱབ་ཚད་ལ་འགྲུར་
བ་ཐེབས་ཚོག་པ་ཡིན། དེ་ཡང་འགྲུར་བ་དེའི་རིགས་ཆེད་དུ་མ་བསམས་བཞིན་དུ་འབྱུང་ཚུལ་གཅིག་ནི། སྲོག་ཆགས་ཀྱི་
ཚོགས་འདུས་ཤིག་དུ་ཉེ་རིགས་དེ་གའི་སྐྱེ་ལྡན་གསར་པ་མང་པོ་བསྐྱར་པ་འཇམ། ཡང་ན་ཚོགས་འདུས་དེ་ལས་ཉེ་རིགས་དེ་
འདྲ་ཁ་ཕྲལ་བའི་བྱེད་རིམ་དེ་ཡིན། གལ་ཏེ་དེ་ལྟར་སྐྱོན་འཕྲི་བྱས་པའི་ཉེ་རིགས་གསར་པ་དེ་དག་གིས་རིགས་རྣམས་དང་
ཁྱད་གཤིས་ཀྱི་རྣམ་པའི་ཚོགས་ཆེན་པོ་ཞིག་རང་དང་མཉམ་དུ་ནང་འདྲེན་ནས་ཕྱིར་འདྲེན་བྱས་ཆོ། དེས་སྲོག་ཆགས་ཀྱི་
ཚོགས་འདུས་དེའི་ཁྲོན་དུ་རིགས་རྣམས་དང་ཁྱད་གཤིས་དེའི་སྤྱིར་བཏང་གི་ཁྱབ་ཚད་ལ་ཁ་སྐྱར་གཏོང་སྲིད་པ་ཡིན།

རྒྱ་མིན་གྱིས་གསལ་བཤོལ་བྱས་པའི་འཕེལ་འགྲུར་རིག་པའི་གཞི་རིམ་གྱི་རྩ་འཛིན་རྣམས་ཀྱིས་སྡེ་སྡོན་བྱེད་པ་ལྟར། ཆོ་
སྲོག་གི་འགོ་ཁུངས་དེ་ཉ་ལམ་སྲོག་ལྡན་མིན་པའི་དངོས་པོ་ཞིག་ལ་ཐུག་པ་ཡིན་སྲིད། ཆོ་སྲོག་གི་སྤོང་པོའི་རྩ་བར་གྱུར་
པའི་གདོད་མའི་ཆོ་སྲོག་གི་རྣམ་པ་དེ་དག་ལས་ད་པན་ལོ་ངོ་ཐེར་འབྲུམ་བཞིའི་རིང་རིམ་ཐོན་བྱུང་བའི་སའི་གོ་ལའི་སྤོང་
གི་སྐྱེ་ལྡན་གྱི་རིགས་གཞན་དག་ཀྱང་བྱུང་བ་རེད།

ལོ་ངོ་༡༥༠ ཡི་ཡར་སྔོན་དུ་རྒྱ་མིན་གྱིས་རང་གི་རིག་པ་རྣམས་ཀྱང་གྱི་མཐུན་སར་བཞག་པ་ནས་བཟུང་། ཁོར་གི་རིག་པ་
དེ་དག་ལ་ད་བར་སྐྱེ་ཡོངས་ནས་ངོས་ལེན་ཐོབ་ཡོད་ལ། དེ་དང་དུས་མཚུངས་སུ་རིག་པ་དེ་དག་ལ་དག་ཐེར་དང་རྒྱ་བསྐྱེད་
ཀྱང་བྱས་ཡོད། ཁོར་གི་རིག་པ་དེ་དག་གིས་ཚན་རིག་གི་རིག་པའི་སྡེ་ཚན་དག་དང་དེ་ལས་གཞན་པ་དག་ལ་འདར་ལུགས་
རྒྱུན་གཏོང་བར་སྐྱོད་ཡོད། ཚོས་ལུགས་དང་རིག་གཞུང་གི་སོལ་རྒྱུན་མང་པོ་ཞིག་དང་མ་འདྲ་ས་ཞིག་ལ། འཕེལ་འགྲུར་
རིག་པས་མིའི་འགྲོ་བ་དེ་སྐྱེ་ལྡན་ཉེ་རིགས་ཀྱི་རིགས་བྱེ་བྲག་པ་ཅན་ཞིག་ལ་ངོས་འཛིན་བྱེད་པ་ལས། མིའི་འགྲོ་བ་དེ་ཉེ་
རིགས་ཟུར་གསལ་ཞིག་དང་བཟང་བ་ཞིག་ལ་ངོས་འཛིན་བྱེད་ཀྱི་མེད། མ་ཟད། གནད་ཆེ་བ་ཞིག་ལ། མིའི་འགྲོ་བ་ཀྱང་
མིའི་རིགས་ཀྱི་ཉེ་རིགས་སུ་གཏོགས་པ་མཚུངས་པ་ཡིན། མིའི་འགྲོ་བ་ཀྱང་པན་རྒྱུན་གཉེན་ཚེན་གྱི་འབྲེལ་བས་བཅིངས་
པར་མ་ཟད། སྐྱེ་ལྡན་གཞན་དག་དང་ཡང་དེ་ལྟའི་འབྲེལ་བ་སྐྱབ་ཡོད།

ལོ་རིམ་དང་པོའི་ངོ་སྤོང་སྤོང་བའི་ནང་ང་ཚོས་བྱ་ཁྱབ་ཉེའི་མཆོ་ཏོའི་ཚད་གཞི་དང་སྲིལ་འབྲུའི་གཤོག་པའི་ཚོན་མདོག་
ལྟ་བུ་སྐྱེ་ལྡན་ཚོགས་འདུས་ཤིག་གི་ཁྲོན་དུ་འགྲུམས་པའི་རྒྱུ་འདྲིན་ཁྱད་གཤིས་ཀྱི་རྣམ་པ་མི་འདྲ་བ་དེ་དག་རིགས་རྣམས་
ཀྱིས་བརྒྱུག་བྱེད་པ་ལས་འབྱུང་ཚུལ་མཐོང་ཡོད། རང་གི་ལུས་སུའི་ནང་སྐྱེ་ལྡན་རིལ་ལ་དབྱེ་ཞིབ་བྱས་པ་བརྒྱུད་སྡེ་རེ་སྡེར་
མེན་ཇེལ་གྱིས་རིགས་རྣམས་དང་འབྲེལ་བའི་རྣམ་གཞག་དང་། དེ་བཞིན་དུ་རྒྱུ་འདྲིན་གྱི་ལམ་ནས་ཐོབ་པའི་ཁྱད་གཤིས་

After Darwin and Mendel, scientists found that genes are made of a molecule called deoxyribonucleic acid or DNA, and we now know that different gene versions are due to differences in the chemical sequence of DNA. DNA encodes proteins and other molecules that carry out most of the work of cells. Each cell of a given organism contains all the same DNA as every other cell in that organism. The DNA sequence can change as a result of normal natural processes, such as the mixing of DNA that occurs in the production of sex cells and fertilization, or as a result of mutations caused by environmental agents or mistakes in natural processes like the copying of DNA.

Deoxyribonucleic Acid, or DNA

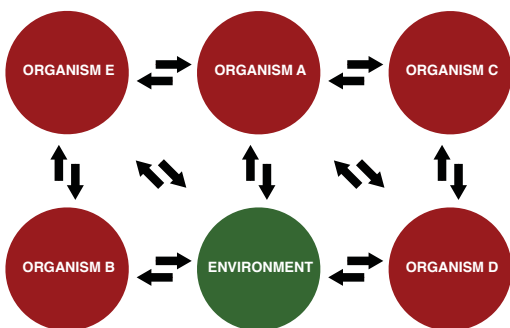
It is not only a change in DNA sequence (genotype) that can result in different traits (phenotype). The environment also can alter traits by affecting the expression of a given gene—*when* that gene is made into protein, *how much* of it is made into protein, and *in which cells* all make an enormous difference. We learned, for example, how identical twins with the exact same DNA can have different traits depending on the environments they experience. In the text that follows we will discuss this phenomenon and others in a more detailed fashion as we explore processes that occur at the cellular level.

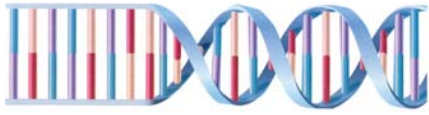
A CLOSER LOOK AT ENVIRONMENT-ORGANISM INTERACTIONS

Scientists often teach that the environment *acts on* organisms, but it is more accurate to say that the environment *engages with* organisms. Think about it: all organisms, including you, affect the environment and vice versa. So, this means organisms change the environment; the environment in turn selects for particular traits in organisms; and these organisms and their traits then affect the environment, on and on in a circular fashion. Each circle of such relationships links into other circles of relationships.

Humans engage with their environments constantly, probably more than any other species, and often in ways we did not fully appreciate until the last half-century. We dramatically change our environments. Remember the case of the peppered moths (Figure 1) we discussed in Year 1 and above. The soot from increased pollution in England at the onset of the growth of industry resulted in darker-colored trees. When the

trees had been lighter, light-colored moths blended into them and were difficult for birds to see and eat. As the trees darkened, the light-colored moths were more easily seen and eaten, so nature selected for moths that happened to be darker-colored, and

རྟེ་ཞེན་ཞེ་འཇམ། ཡང་ན་འཚོ་རླུང་བྲལ་ཉིང་མངར་ཉིང་རླུང།

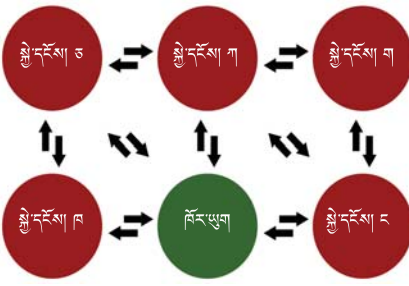
མི་འདྲ་བ་རྣམས་རིགས་རྣམས་ཀྱི་བཀོད་སྤྱོད་མི་འདྲ་བའི་དབང་གིས་ཡིན་པའི་རིག་པ་རྣམས་གཏན་འབེབས་བྱས་ཚུལ་ཡང་ང་ཚོས་མཐོང་ཡོད། དེར་བརྟེན་རིགས་རྣམས་འཕེལ་འགྱུར་རང་བཞིན་གྱི་འགྱུར་བ་དང་བསྐྱབ་འགྱུར་བཅས་ཀྱི་རྒྱུ་འབྲས་ཡིན་པར་ཤེས་པ་རེད། རར་མིན་དང་མེན་ཤེས་ཀྱི་འོ་འོ་བཅུ་ལྟ་བུའི་ནང་དུ་ཚན་རིག་པ་གཞན་མང་པོས་ཁོང་གཉིས་ཀྱིས་བརྟོན་པའི་རིག་པ་ཟབ་པོ་དེ་དག་ཕྱོགས་གཅིག་ཏུ་གྱུར་བསྐྱོགས་ལ། དེ་དང་ཆབས་ཅིག་དེ་དག་གི་སྤོང་དུ་གསར་རྟེན་གྱི་གནས་ཚུལ་མང་པོ་བསྐྱབ་ཡོད། གསར་རྟེན་འདི་དག་གི་ཁྲིད་དུ་སྤྲོད་མེན་ཤེས་ཀྱིས་རྣམས་རྟོག་གི་འཆར་སློབ་ཚུལ་ཅམ་དུ་བརྟོན་པའི་རིགས་རྣམས་དང་འབྲེལ་བའི་འདུས་རུལ་རིམ་པའི་ཤེས་བྱ་ཡང་འདུས་ཡོད་པ་རེད།

རར་མིན་དང་མེན་ཤེས་གཉིས་ཕྱོན་ཕྱེན་པའི་རྗེས་སུ་ཚན་རིག་པ་རྣམས་ཀྱིས་རིགས་རྣམས་འདི་དག་འཚོ་རླུང་བྲལ་ཉིང་མངར་ཉིང་རླུང་རྣམས་མཐོང་གཞན་ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་འཕོང་པའི་འདུས་རུལ་ལས་བྱུང་བར་རྟེན་རྟོགས་བྱུང་ཡོད་ལ། ད་ཆ་ང་ཚོས་རིགས་རྣམས་ལ་ནང་གསེས་རྣམས་འགྱུར་མི་འདྲ་བ་ཡོད་པ་དེ་དག་ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་གྱི་རྗེས་ཆའི་ཆགས་ཚུལ་མི་འདྲ་བའི་དབང་གིས་ཡིན་པར་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་སྤྱི་ལུགས་ལ་ལྟར་ནང་གི་བྱ་བ་ལས་ཆེར་བསྐྱབ་པའི་རྗེས་དང་འདུས་རུལ་གཞན་དག་གི་བར་སྐྱོད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། རྗེ་ལྡན་གྱི་རྣམ་པ་ཞིག་ལ་ཡོད་པའི་སྤྱི་ལུགས་ལ་ལྟར་ནང་གི་ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་གྱི་ལྟ་བུ་དེའི་སྤྱི་ལུགས་གཞན་མཐམས་ཅད་ལ་གཅིག་མཚུངས་སུ་ཡོད་པ་རེད། ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་གྱི་རྗེས་ཆའི་ཆགས་ཚུལ་ལ་འགྱུར་བ་འགྲོ་བ་ནི། དཔེར་ན་མཚན་མའི་སྤྱི་ལུགས་ལ་དང་ཁམས་སྤང་འདྲིས་སྤྱོད་བྱུང་བའི་སྐབས་ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་འདྲིས་བསྐྱོད་ཐབས་ལ་ལྟ་བུ་རྒྱན་ལྡན་ཅན་གྱི་རང་བྱུང་རྒྱུ་རིམ་ཞིག་གི་མཚུགས་ལྟར་འགྱུར་བ་དེ་འདྲ་འབྱུང་གིས་ལ། ཡང་ན། ཁོར་ལུག་ཁྲིད་ཀྱི་རྒྱུ་ལམ་ཞིག་གིས་བསྐྱར་སྤོང་བའི་རྒྱན་ལྡན་མིན་པའི་འགྱུར་བཀའ་གཞན། ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་འདྲིས་བསྐྱོད་ཐབས་ལ་སྐབས་ལྟ་བུའི་རང་བྱུང་གི་རྒྱུ་རིམ་ནང་ནོར་འབྲེལ་ཐབས་པའི་མཚུགས་ལྟར་འགྱུར་བ་དེ་འདྲ་འབྱུང་གིས་ལ་རེད།

དེས་ན་གྱི་རྣམ་པ་(མངོན་གསལ་མཚན་རྣམ་པ་)མི་གཅིག་པའི་བྱུང་འབྱས་དེ་ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་གྱི་ཆགས་ཚུལ་(རིགས་རྣམས་འདུས་ལུགས་)ལ་འགྱུར་བ་ཕྱིན་པ་ཁོ་ནས་བསྐྱར་སྤོང་བ་དེ་འདྲ་མིན། རིགས་རྣམས་འཕེལ་བསྐྱར་ཞིག་གི་རྣམ་པ་སང་ལུགས་ལ་བྱེད་ཀྱིས་འདོན་པའི་སློབ་པ་ཁོར་ལུག་གིས་ཁྱད་གཤིས་ཀྱི་སྤོང་དུ་ལུགས་ཀྱི་བཟོ་བཟོས་ཚོགས་དེ་ཡང་རིགས་རྣམས་ཞིག་རྗེས་ཀྱི་རོ་བོར་དུས་ནམ་གྱི་ཆོ་འཕོ་འགྱུར་སོང་བ་དང་། རིགས་རྣམས་དེའི་ཆ་ཤས་ཅི་ཅམ་ཞིག་རྗེས་ཀྱི་རོ་བོར་གྱུར་པ་དང་། དེ་འདྲའི་འཕོ་འགྱུར་དེ་སྤྱི་ལུགས་གང་ཞིག་གི་སྤོང་དུ་བྱུང་བ་བཅས་ཀྱིས་ཁྱད་པར་ཏུ་ཅང་ཆེན་པོ་བཟོ་བ་རེད། སྤར་གོང་དུ་ང་ཚོས་ཤི་ཞེན་ཞེ་འཇམ་གཅིག་གྱུར་ལྡན་པའི་རིགས་རྣམས་གཅིག་པའི་མཚོ་མ་གཉིས་སོ་སོས་སྤོང་འདྲིས་བྱེད་པའི་ཁོར་ལུག་གི་དབང་གིས་གྱི་རྣམ་པ་མི་འདྲ་བར་གྱུར་ཚུལ་ཐད་སློབ་སྤོང་བྱས་ཡོད། ང་ཚོས་ཤེས་བྱ་འདི་དང་གཞན་དག་གི་ཐད་སྤྱི་ལུགས་རིམ་པའི་གནས་སྤངས་ལ་དབྱེ་ཞིབ་བྱེད་པ་བརྒྱུད་གཤམ་དུ་ཞིབ་སློབ་ཐབས་བསྐྱར་བྱ་རྒྱུ་ཡིན།

ཁོར་ལུག་དང་རྗེ་ལྡན་དབང་གི་ཕན་ཚུན་འབྲེལ་བར་ཞིབ་བལྟ་བྱེད་པ།

རྒྱན་དུ་ཚན་རིག་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཁོར་ལུག་གིས་རྗེ་ལྡན་སྤོང་བྱེད་ཀྱིས་འདོན་གྱི་ཡོད་ཅེས་བརྗོད་སློབ་ཡོད་ཀྱང་། དེའི་ཚབ་ཏུ་ཁོར་ལུག་གིས་རྗེ་ལྡན་དང་ལྡན་དུ་མཉམ་ལས་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་ཅེས་བརྗོད་ན་རན་འཚམས་ཆེ་བ་ཡོད། འདིར་བསམ་སློབ་འདི་འདྲ་ཞིག་ཐོངས་དང་། ཁྲིད་རང་ཐེ་བའི་རྗེ་ལྡན་ཀྱིས་ཕར་ཁོར་ལུག་ལ་ལུགས་ཀྱི་བཟོ་བཟོས་བཞིན། ཚུར་ཡང་དེ་ལྟར་བཟོ་བ་རེད། དེས་ན་འདིས་རྗེ་ལྡན་གྱིས་ཁོར་ལུག་ལ་ལ་རྒྱུར་གཏོང་བ་མཚོན་ལ། དེ་དང་ཕྱོགས་མཚུངས་ཁོར་ལུག་གིས་ཀྱང་རྗེ་ལྡན་སྤོང་གི་ཁྱད་གཤིས་འཕེལ་བའི་གདམ་སེལ་བྱེད་ཅིང་། དེ་ལྟར་བདམས་པའི་ཁྱད་གཤིས་དེ་དག་དང་རྗེ་ལྡན་དེ་དག་གིས་སྤོང་ཁོར་ལུག་ལ་བྱེད་ཀྱིས་འདོན་པས། དེ་ལྟར་དུ་རྒྱན་ཆད་མེད་པར་འཁོར་ལོའི་ཚུལ་དུ་འགྲོ་ཞིང་། ཕན་ཚུན་སྤོང་བའི་འཁོར་ལོ་གཅིག་ནས་གཞན་ལ་སྤོང་བའི་འབྲེལ་བའི་མཐུན་དེ་གནས་ཡོད། མིའི་འགྲོ་བས་ཁོར་ལུག་དང་ལྡན་དུ་མཉམ་ལས་བསྐྱར་སྤོང་བྱེད་ཅིང་། ཏེ་ལམ་སྤོང་ལྡན་ཉེ་རིགས་གཞན་མཐམས་ཅད་ལས་མང་བ་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། དེ་ཡང་འདས་པའི་ལོ་རྒྱུ་བརྒྱུད་སྤོང་ཅམ་གྱི་བར་མིས་རང་གིས་ཁོར་ལུག་དང་ལྡན་དུ་མཉམ་ལས་བྱེད་ཀྱིན་པ་རྗེ་བཞིན་མཐམས་བཞིན་དུ་མཉམ་ལས་བྱས་ཡོད། ང་ཚོས་ཁོར་ལུག་ལ་རྒྱུར་སྐྱུལ་རྒྱབས་ཆེན་སྤོང་གིན་ཡོད། ལོ་རིམ་དང་པོའི་རོ་སྤོང་སློབ་དེབ་ཀྱི་ནང་དུ་དང་། ད་ལྟ་གོང་ཅམ་དུ་སྤོང་ཡང་སྤོང་བའི་སྤོང་ལུག་སྤོང་པའི་(དཔེ་རིས། 1)སྤོང་གི་དོན་གནས་རྣམས་འདིར་ཕྱིར་དྲན་བྱེད་དགོས། བཟོ་ལས་འཕེལ་བྱས་ཀྱི་འགོ་བརྒྱུས་པའི་དུས་སུ་དབྱིན་ཡུལ་ནང་སྤྱི་ལུགས་བཟོ་བའི་ཀྱི་རྒྱན་

these were the ones that survived and reproduced. As a result the birds see and eat fewer dark moths.

Meanwhile, pollution in the air was having negative effects on the tree growth and on the health of humans and other animals. Humans had created an environment that circled back and affected them negatively. Gradually, using our sense and senses, we began to realize what we were doing to our environment, and we worked to clean it up. When the air became cleaner, there was less soot, the trees became lighter and this once again affected the peppered moths, the birds that eat them, and the health of the trees and other plants and animals, including humans. A recent article from the *Telegraph*, a newspaper in the UK, reveals that peppered moth populations have shifted back to their white coloration in recent years. Check it out on the internet at <http://www.telegraph.co.uk/earth/wildlife/5577724/Moth-turns-from-black-to-white-as-Britains-polluted-skies-change-colour.html>.

Figure 1: Different colored peppered moths on different colored outdoor environments.

When we look at the bigger picture of environmental health, we see that we still have a long way to go. In the last decade we have heard a lot about global warming and climate change, major negative effects human activities have on the environment (Figure 2). Since the start of the Industrial Revolution, burning vast amounts of fossil fuels like coal and gas, and more recently clearing huge swaths of rainforests, has had a dramatic effect on Earth's atmosphere, causing overall temperatures to increase. This all has happened so rapidly that evolutionary forces cannot keep up, and the atmosphere cannot adapt. The result is altered climate patterns, melting glaciers, flooding shorelines, and great changes (often extinctions) in animal and plant species worldwide. In response, we humans, using our sense and senses, study what we have done to the environment and in turn what it does to us, and we alter our behaviors in hopes of altering the environment. The cycle continues.

OUR MULTIPLE ENVIRONMENTS

Organisms simultaneously engage with several levels of environment. Let's take the example of you in your mother's womb before you were born. As you were developing into an organism ready to be born, you were in several types of environment at once, all of which engaged with you.

Imagine yourself as a single developing brain cell inside your mother years ago. That

དཔེ་རིམ། ༡ ལ་དོག་སྒྲ་ཚོགས་པའི་ཕྱི་ལོ་ལྷག་ཁོད་ཀྱི་ལ་
དོག་སྒྲ་ཚོགས་པའི་སྲིལ་འབྲུ་སྒྲ།

ཀྱིས་ཕྱོགས་གང་སར་དུ་དྲིག་གིས་ཁེངས་པའི་འབྲས་བུར། དྲི་ནག་བསྐྱོས་པའི་ཤིང་སྡོང་དེ་འདྲ་རིམ་གྱིས་མཐོང་ཚོས་སུ་
གྱུར་ཡོད། དེ་སློན་ཤིང་སྡོང་དེ་དག་ལ་དོག་སྒྲ་ཤས་ཆེ་བའི་སྐབས་སྲིལ་འབྲུ་སྒྲ་མདོག་ཅན་དེ་འདྲ་དེའི་སྡོང་དུ་བབས་པ་
ན་ཤིང་མདོག་དང་འདྲིས་པས་བྱིའུས་མཐོང་དཀའ་འབར་གྱུར་པས་ཟ་བྱེད་ཀྱི་མེད། འོན་ཀྱང་ཕྱིས་སུ་རིམ་གྱིས་ཤིང་སྡོང་དེ་
དག་ནག་ཤས་ཆེ་བར་གྱུར་པས། སྒྲ་མདོག་ཅན་གྱི་སྲིལ་འབྲུ་དེ་དག་དེའི་སྡོང་དུ་ལས་སྐྱོ་ལོར་རྙེད་པས་ལམ་སེང་ཚོས་པ་
རེད། དེར་བརྟེན་རང་བྱུང་ཁམས་ཀྱིས་ལ་མདོག་ནག་ཤས་ཆེ་བའི་སྲིལ་འབྲུ་དེ་དག་བདམས་ལ། དེའི་དབང་གིས་དེ་དག་
འཚོ་སྡོད་རྒྱན་འཁྲུངས་བྱས་ཤིང་རྒྱུད་འཛིན་སུ་གྲུ་ཡང་སྦྱེད་སྲེལ་བྱས་ཡོད། དེའི་འབྲས་བུར་བྱིའུས་སྲིལ་འབྲུ་ནག་པོ་རྙེད་
དཀའ་བ་དང་ཟ་དཀའ་བར་གྱུར་པ་རེད།

དེའི་བར་ན་རྒྱུང་ཁམས་ཆེན་མོའི་ནང་གི་སྐྱགས་ཇས་ཀྱིས་ཤིང་སྡོང་གི་སྦྱེ་འཚར་དང་། མི་དང་དུང་འགོ་སེམས་ཅན་
དག་གི་འཕྲོད་བསྟེན་ཐོག་ཇས་འབྲས་བུ་དུ་བཞག་པ་དང་། མིས་རང་སྡོང་དུ་རྒྱུར་བྱེད་ཀྱིས་དཔེ་བཞག་པ་ལ་འདེབས་མཁན་གྱི་
ལོར་ཡུག་ཅིག་བསྐྱུན་ཡོད། ག་ལེར་མི་རྣམས་ཀྱིས་རང་གི་སྒོ་ལྗང་དབང་པོ་དང་རྣམ་དཔྱད་བེད་སྤྱད་པའི་སྒོ་ནས་ལོར་
ཡུག་གི་སྡོང་དུ་མིས་བཟོས་པའི་གནས་སྐྱད་སེམས་དེ་དག་ཤེས་འགོ་རྒྱུགས་པ་ན་སྐྱགས་བཅོམ་དེ་དག་བསལ་རྒྱུའི་ལས་རིམ་
བཙམས། རྒྱུང་ཁམས་རྗེ་གཙང་དུ་གྱུར་ཅིང་དུ་དྲིག་ཉུང་དུ་སོང་བས། ཤིང་སྡོང་དེ་དག་གི་ལ་དོག་སྒྲ་ཤས་རྗེ་ཆེར་
གྱུར། འདིས་སྐྱར་ཡང་སྲིལ་འབྲུའི་ཚོགས་དང་། དེ་དག་གཟུགས་དུ་སྦྱོང་པའི་འདབ་ཆགས་དང་། མིའི་འགོ་བཟེ་བའི་
སེམས་ཅན་དང་། ཤིང་སྡོང་དང་ཅི་ཤིང་གཞན་དག་བཅས་ཀྱི་འཕྲོད་བསྟེན་ལ་ཕྱགས་རྒྱུན་བཟོ་བའི་འགོ་བཙམས་ཡོད།
དེ་ཕྱིན་ཡུལ་གྱི་ཚོགས་ཤོག་“རྒྱུང་འཕྲིན་ཞེས་པར་ཐོན་པའི་ཉེ་འཚར་གྱི་འབྲི་ཚོམ་ཞིག་ཏུ་གསལ་བ་ལྟར་ན། ཉེ་བའི་ལོ་
རོ་ལ་ཤས་ནང་སྲིལ་འབྲུ་སྒྲ་ལྗང་ཕྱི་ཕྱི་མདོག་དེ་སྒྲ་ཞད་ཆེ་སའི་ཕྱོགས་སུ་ལ་ལོ་བསྐྱར་ཡོད་ཚུལ་བཞགོད་འདུག འདིའི་སྐོར་
ཞིབ་པེས་འདོད་ན་གཤམ་འཁོད་བྲག་ནས་དེར་ཕེབས་ཚོག [http://www.telegraph.co.uk/earth/
wildlife/5577724/Moth-turns-from-black-to-white-as-Britains-polluted-skies-
change-colour.html](http://www.telegraph.co.uk/earth/wildlife/5577724/Moth-turns-from-black-to-white-as-Britains-polluted-skies-change-colour.html).

ང་ཚོས་ལོར་ཡུག་འཕྲོད་བསྟེན་གྱི་གནས་སྐྱད་སེམས་ཆེ་ས་ལ་བཞག་ན། ང་ཚོ་དུང་ཡང་ཡར་རྒྱས་མང་པོ་གཏོང་རྒྱ་བསྐྱད་
ཡོད་པ་མཐོང་བྱུང། འདས་པའི་ལོ་རོ་བཅུ་ལྷག་གཅིག་ལྟེ་དེའི་ནང་ང་ཚོས་གོ་ལ་ཆ་གྱུར་དང་གནམ་གཤིས་འགྱུར་ལྷོག་
སྐོར་དང་། མིའི་བྱེད་ཐབས་ཀྱིས་ལོར་ཡུག་སྡོད་བཞག་པའི་ཚབས་ཆེ་བའི་རྗེས་འབྲས་བུ་ལ་མང་པོའི་སྐོར་གོ་ཐོས་བྱུང་
ཡོད། (དཔེ་རིམ། ༡) བཟོ་ལས་གསར་བཞེ་འགོ་བཙམས་པ་ནས་བཟུང་ད་བར་རྗོལ་དང་རྒྱུང་ཁམས་སྐྱེའི་ཞིག་གྱུར་
འབྲུད་རྗེས་འཕོན་ཆེ་བསྐྱེགས་པ་དང་། ཉེ་བའི་དུས་སུ་ཆར་ཞོན་ཆེ་སའི་ཤིང་སྐྱ་མང་པོ་གཏོང་འབྲེག་གྱི་བྱ་གཞག་དེ་དག་
གིས་སའི་གོ་ལའི་རྒྱུང་ཁམས་ཆེན་མོའི་སྡོང་ཚབས་ཆེའི་ཕྱགས་རྒྱུན་བཟོས་ཡོད་པ་དེས་སྦྱི་ཡོངས་ཀྱི་དོད་ཚད་འཕེལ་བའི་
རྒྱུན་བྱས་ཡོད། འདི་ཀྱན་ཏེ་ཅང་མཁྱོགས་རྒྱུར་སྐོས་བྱུང་བ་ལ་བརྟེན་ནས་འཕེལ་འགྱུར་གྱི་བྱེད་རིམ་དག་གིས་འདིའི་རྗེས་
ཟེན་གྱི་མེད་ལ། རྒྱུང་ཁམས་ཆེན་མོས་ཀྱང་འདི་དང་བསྐྱུན་འཕྲོད་བྱེད་བྱེད་ཀྱི་མེད། འདིའི་མཚུགས་འབྲས་སུ་གནམ་གཤིས་
ཀྱི་བཞགོད་པ་ལ་འགྱུར་ལྷོག ལྷགས་རོམ་བཞུག རྒྱུ་མཚོའི་གམ་ཁར་རྒྱ་ལོག འཛམ་གླིང་ཁྲོན་ཡོངས་སུ་ཅི་ཤིང་དང་སོག་
ཆགས་ལ་འཕོ་འགྱུར་ཚབས་ཆེ་(མང་པོ་རྩ་སྡོང་སོང་བ)འདི་དག་འབྲུང་བཞིན་ཡོད། འདི་ལ་ལན་འདེབས་ཀྱི་ཚུལ་དུ་མི་
རྣམས་ཀྱིས་རང་གི་སྒོ་ལྗང་དབང་པོ་དང་རྣམ་དཔྱད་བེད་སྤྱད་པའི་སྒོ་ནས་ལོར་ཡུག་སྡོད་པའི་གནས་སྐྱད་སེམས་དང་།
ལོར་ཡུག་གིས་རྒྱུར་མི་ལ་བཟོས་པའི་གནས་སྐྱད་སེམས་ལ་དབྱེ་ཞིབ་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་ལ། ལོར་ཡུག་རང་སོར་རྒྱུད་པའི་རེ་
བའི་ཕྱོགས་སུ་མིའི་བྱེད་སྐྱོད་ལ་བཙོས་འགྱུར་གཏོང་བཞིན་ཡོད། དེ་ལྟེ་འཁོར་ལོ་དེ་རྒྱུན་མར་འཁོར་བཞིན་ཡོད།

རིམ་པ་མང་ལྡན་གྱི་ང་ཚོའི་ལོར་ཡུག

སྦྱེ་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་དུས་གཅིག་ཏུ་ལོར་ཡུག་གི་རིམ་པ་དུ་མར་མཉམ་ལས་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དེ་ཡང་ཁྱོད་རང་གི་རིམ་པ་མང་ས་
གོང་དུ་ཨ་མའི་མང་ལ་དུ་ཡོད་པའི་གནས་སྐབས་དེར་དཔེར་མཚོན་ནས་བཤད་ན། ཁྱོད་ཉིད་རིང་མིན་ཕྱིར་བཙེད་རྒྱུའི་སྦྱེ་
ལྡན་ཞིག་གི་དོ་བོར་འཚར་ལོངས་བྱེད་ཀྱིན་དུ་གནས་པའི་ཆེ། དུས་གཅིག་ཏུ་ཁྱོད་རང་ལོར་ཡུག་མི་འདྲ་བ་སྒྲ་ཚོགས་ཤིག་
ཏུ་འཁོད་ཡོད་ལ། དེ་ཀྱན་ཁྱོད་དང་ལྡན་དུ་སྦྱེལ་སྦྱོར་བྱེད་བཞིན་ཡོད།

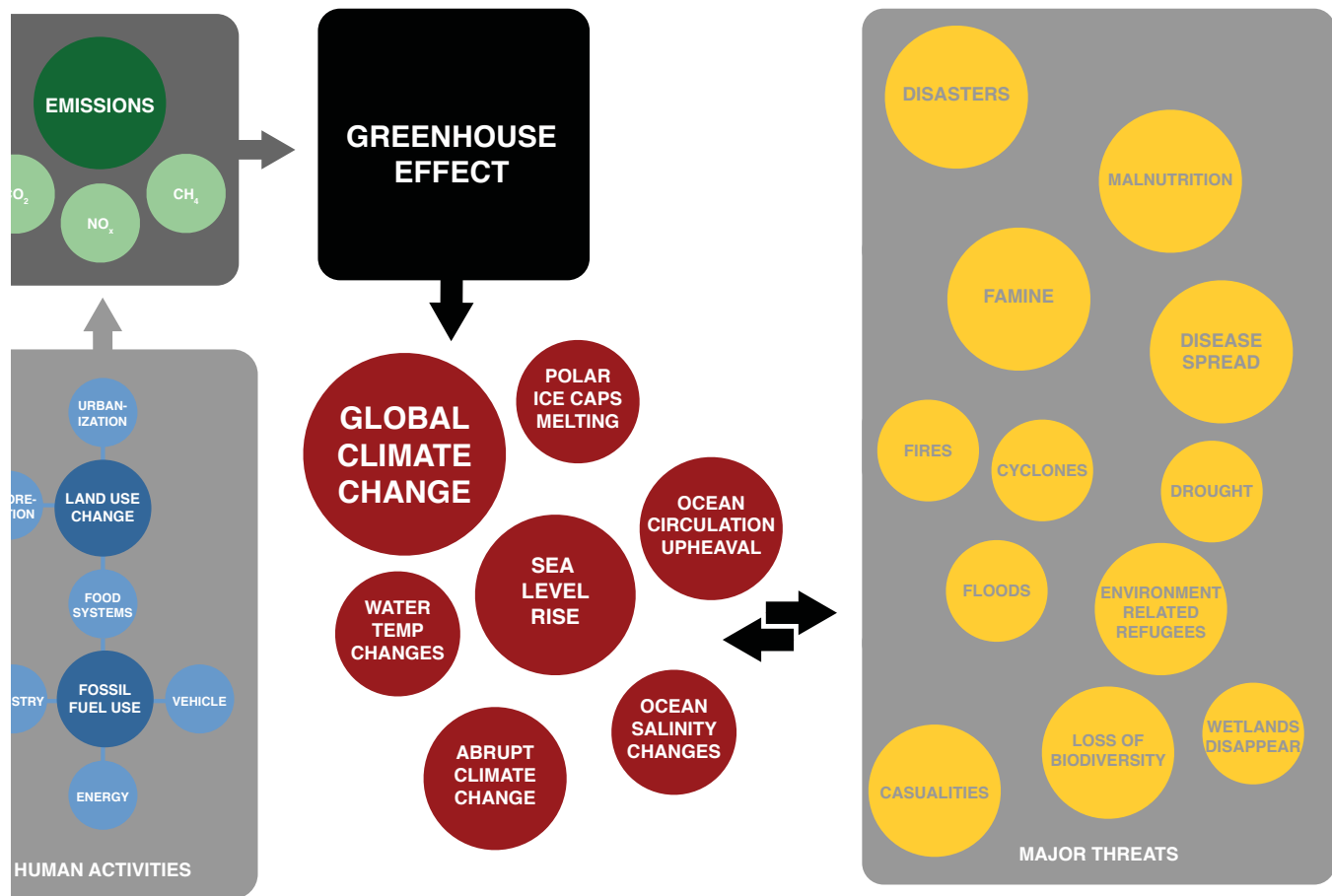

Figure 2: The diagram outlines the ways in which human activities impact the global climate. Often, human activities have a strong impact that in turn drives climate change forward. The original image, from which this one is adapted, is available at <http://www.grida.no/publications/vg/kick/>.

brain cell was in the cellular environment of your brain, where it was being affected by the other developing brain cells around it. The cell was at the same time in the greater environment of your whole body and all the systems of your body, which were already communicating with each other.

You and your brain cell were also in the maternal environment of your mother's cells and body. Experiences your mother and her body had affected you and your cells. At the same time, you were in the environment of the world in which your mother lived and into which you were soon to be born. Your mother's health, diet, and even her thoughts and actions affected you and your brain cell(s). The greater environment of your mother's world—her village, nation, planet and its weather, diseases, and seasons, were also affecting that brain cell.

All these environments, from big to small, affect all developing organisms, before those organisms are born and after. The brain cell is changed by and changes the cells around it. The brain is changed by and changes the new baby, who changes its mother before and after its birth. Then, you, the baby, and your brain grew up and changed and continue to be changed by all levels of the environment. This back and forth between the

individual and its environments is reflected over time at the species and population level, as we explored in Life Sciences Primer 1.

SENSING THE ENVIRONMENTS

So, all these cells and organisms affect their environments and vice versa. You might think of this as a kind of conversation: you and your cells sense the environment and your environment responds. In this primer, we will use one of your actual senses as an example of this conversation.

We directly interact with our environment through our five senses: hearing, vision, touch, smell, and taste. You can learn a lot about vision in the Neurosciences Primers 1 and 2. Here we focus on a different sense: touch. The concepts and basic cellular processes we will discuss, though, are similar for any sense.

As you have been learning, Western scientists understand processes by breaking them down into smaller and smaller pieces and then building them back up—back and forth in another kind of conversation, one between the ‘small picture’ and the ‘big picture’—until we can test and recreate the process or system.

To begin our discussion of touch, perform the exercise in the sidebar. When we did this exercise with monks and nuns in our class in Dharamsala, they came up with a list that went something like this:

- You touch the cup.
- It ‘feels’ hot.
- The message about ‘hot’ goes to your brain.
- Your nervous system interprets this message to mean ‘hot’.
- Your nervous system somehow (from past experience?) knows this is dangerous.
- Your nervous system sends another message to your muscles in your arm to move.
- Your arm jerks your hand away from the cup (before you are burned).

Neuroscientists call this set of steps the **withdrawal reflex**, because we withdraw our hand reflexively (without thinking about it). Now, to begin to understand touch, here are the questions a scientist might ask:

- What are the parts or steps of the touch sensing system?

YOUR TURN: WHAT DOES IT MEAN TO SENSE?

What do you think? Come up with a definition for ‘sense.’

Develop a hypothesis, a prediction based on that hypothesis, and an experiment to test your prediction.

Are humans the only organisms capable of sensing? How would you test your answers to this question?

Think back to our discussions about the concept of evolution. How might senses have evolved?

YOUR TURN: EXPERIMENTING WITH TOUCH

To explore the sense of touch, let’s start with the bigger picture. Draw a picture of yourself touching an extremely hot cup of chai. Under the picture make a list of things you think happen; start with you touching the cup and finish with you jerking your hand away so you don’t get burned. Add arrows to your picture to indicate the directionality of the processes in your list.

ཁྱོད་ཀྱི་རེས་མོས།
ཚོར་བའི་བྱ་གཞག་འདི་ཅི་ཞིག་ལ་ཟེར་རམ།

ཁྱོད་ཀྱི་བསམ་ཚུལ་དེ་འདྲ་ཡིན། ཚོར་བའི་གོ་
དོན་ཞིག་ཤོད།

ཁྱོད་ཀྱིས་ཚོད་ཚིམ་ཤིག་སྒྲིགས་ལ། དེ་གཞིར་
བྱས་ནས་ཚོན་དཔག་ཅིག་བྱས། དེ་ནས་ཚོན་
དཔག་དེར་དག་བཤེར་བྱེད་པའི་ཚུགས་སུ་བརྟུག་
དཔུང་ཅིག་ཤོས།

སྐྱེ་ལྔ་ཀྱི་ཁོངས་ནས་དབང་ཚོར་དང་ལྔ་ན་
མཁན་དེ་མའི་འགྲོ་བ་ཉག་ཅིག་ཡིན་ནམ། དྲི་
བ་འདིར་གདབ་རྒྱུའི་ཁྱོད་རང་གི་ལན་དེར་ཁྱོད་
ཉིད་ཀྱིས་དག་བཤེར་དེ་ལྟར་བྱུང་།

འཕེལ་འགྱུར་གྱི་རྣམ་གཞག་དང་འབྲེལ་བའི་
སྣར་གྱི་གྲོས་སྣར་རྣམས་ལ་ཕྱིར་བྱོན་ཞིག་བྱོས།
དབང་ཚོར་རྣམས་ཚུལ་དེ་ལྟར་དུ་འཕེལ་འགྱུར་
བརྒྱུད་ཡོད་མིན་དམ།

བྱེད་ཅིང་། བྱིས་པ་དེས་ཀྱང་དེར་ཚུར་ཁ་སྐྱུར་བྱེད་ལ། བྱིས་པ་དེས་རང་ཉིད་མ་སྐྱེས་པའི་གོང་དུ་དང་། སྐྱེས་ཚར་པའི་འོག་
དུ་རང་གི་ཨ་མར་ཁ་སྐྱུར་བྱེད་ཀྱིན་ཡིན། ལྷན་པས་དེར་བྱིས་པའི་དོ་བོར་གྱུར་པའི་ཁྱོད་དང་། ཁྱོད་ཀྱི་ལྷན་པ་གཉིས་འཚར་
ལོངས་བྱུང་ཞིང་། ཁོར་ཡུག་གི་རིམ་པ་ཀུན་གྱིས་དེར་ཁ་སྐྱུར་བྱས་དང་བྱེད་ལྡན་ཡིན། འདི་ལྟར་དུ་སྐྱེ་ལྔ་ཀྱི་ལེར་རྒྱུད་ཞིག་
དང་དེའི་ཁོར་ཡུག་དག་གི་དབར་པན་ཚུན་ཁ་སྐྱུར་བྱེད་རེས་ཀྱི་གོ་རིམ་ནི་དུས་ཀྱི་རྒྱུན་ཐག་ཁོད་སྐྱེ་ལྔ་ཀྱི་རིགས་དང་
ཚོགས་འདུས་ཀྱི་རིམ་པར་མངོན་པར་གསལ་ཡོད་ཅིང་། འདི་ཉིད་ཚེ་སྟོན་ཚན་རིག་གི་དོ་སྦྱོར་སྟོབ་དེབ་དང་པོའི་ནང་དང་
ཚོས་ཞིབ་འཚོལ་བྱས་ཟིན་པ་རེད།

ཁོར་ཡུག་ལ་ཤེས་ཚོར་བསྐྱེད་པ།

དེས་ན་ཕྱ་སྤང་དང་སྐྱེ་ལྔ་ཀྱི་ཀུན་གྱིས་ཁོར་ཡུག་ལ་ཕན་ཕྱགས་ཀྱི་ནུས་པ་བཟོ་ཞིང་། དེ་དག་གིས་ཀྱང་ཚུར་བཟོ་བ་རེད།
ཁྱོད་ཀྱིས་བྱེད་རིམ་འདི་གླེང་མོལ་གྱི་རྣམ་པ་ཞིག་དུ་བལྟས་ཚོགས་སྡེ། ཁྱོད་དང་ཁྱོད་ཀྱི་ཕྱ་སྤང་གིས་ཁོར་ཡུག་སྦྱོང་ཞིང་ཚོར་
ལ། ཁོར་ཡུག་གིས་དེར་ཡ་ལན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དོ་སྦྱོར་སྟོབ་དེབ་འདིར་དང་ཚོས་དབང་ཚོར་གྱི་ནང་ནས་གཅིག་དངོས་སུ་
དཔེར་བརྒྱུད་ནས་སྐབས་འབྲེལ་གྱི་གླེང་མོལ་གྱི་རྣམ་པ་དེ་མཚོན་པར་བྱུང་།

དང་ཚོས་སྐྱོར་དང་། གཞུགས་ཚོར། རེག་ཚོར། དྲི་ཚོར། རོ་ཚོར་ཉེ། དབང་ཚོར་ལྔའི་བརྒྱུད་ནས་ཁོར་ཡུག་དང་ཐད་ཀར་
འབྲེལ་སྦྱོར་བྱེད་ལ། དེ་དག་ལས་གཞུགས་ཚོར་སྐྱོར་དབང་ཚུའི་ཚན་རིག་གི་དོ་སྦྱོར་སྟོབ་དེབ་དང་པོ་དང་གཉིས་པའི་ནང་
ཁྱོད་ཀྱིས་མང་པོ་ཞིག་ཤེས་སྲུབ། འདིར་དང་ཚོས་དེ་ལས་གཞན་པའི་དབང་ཚོར་ཞིག་སྡེ། རེག་ཚོར་དམིགས་སུ་བཀའ་ནས་
གླེང་རྒྱུ་ཡིན། འོན་ཀྱང་དང་ཚོས་གྲོས་སྣར་བྱ་རྒྱུའི་རྣམ་གཞག་དང་ཕྱ་སྤང་རིམ་པའི་ཚང་གཞིའི་རྒྱུད་རིམ་དག་ནི་དབང་
ཚོར་གྱི་རིགས་ཀུན་ལ་གཅིག་མཚུངས་སུ་རིགས་བསྐྱེད་ཅུང་བ་རེད།

ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་བཞིན་པ་ལྟར། རུབ་ཕྱོགས་པའི་ཚན་རིག་པ་རྣམས་ཀྱིས་བྱེད་རིམ་དག་ལ་རྒྱས་ལོན་བྱེད་སྐབས། དེ་ཉིད་
དུམ་བུ་རྒྱུད་ཅུ་མང་པོར་དཀྱུས་པ་དང་སྐྱར་རང་སོར་བསྐྱིག་པ་སྡེ། བྱེད་རིམ་མམ་མ་ལག་དེར་དག་བཤེར་བྱུང་བ་དང་
བསྐྱར་བཟོ་བྱུང་བ་མ་བྱུང་གི་བར་དུ་རྣམ་པ་ཕྱ་སྤང་དང་རྣམ་པ་རགས་པའི་དབང་གྱི་གླེང་མོལ་ལྟ་བུའི་རྒྱུད་རིམ་ནང་རྒྱུན་
བསྐྱེད་པའི་ལན་མང་སུ་མཐུན་དུ་རྒྱུ་བར་བྱེད་དོ།

རེག་ཚོར་སྐྱོར་གྱི་དང་ཚོའི་གླེང་མོལ་འགོ་འཇུགས་བྱེད་པ་ལ་ཐོག་མར་རྒྱུར་དོས་སུ་གསལ་བའི་གཤམ་སྐྱུང་དེ་བསྐྱུབ་དགོས།
དང་ཚོས་རྣ་རམ་ས་ལར་སྐྱ་བཅུན་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་གཤམ་སྐྱུང་འདི་བསྐྱུབས་སྐབས། ཁོར་ཚོས་གཤམ་གསལ་དང་འདྲ་བའི་
རེའུ་མིག་ཅིག་བཟོས་སོང་།

ཁྱོད་ཀྱིས་ཐོར་པར་རེག་

དེ་ཉིད་ཚ་བོ་ཡིན་པར་ཚོར།

ཚ་བོའི་བརྗེ་འཕྲིན་དེ་ལྟར་པར་འབྱོར།

ཁྱོད་ཀྱི་དབང་ཚུམ་ལག་གིས་བརྗེ་འཕྲིན་དེའི་གོ་དོན་ཚ་བོ་ཞེས་པའི་དོན་དུ་བརྗེ་སྐྱུར་བྱེད།

ཁྱོད་ཀྱི་དབང་ཚུམ་ལག་གིས་ཐབས་ཤིག་གི་སྐོ་ནས་(སྣར་གྱི་ཉམས་སྦྱོང་ལས་?)འདི་ཉིད་ཉེན་ཁ་ཅན་དུ་ཤེས།

ཁྱོད་ཀྱི་དབང་ཚུམ་ལག་གིས་རང་གི་དཔུང་པའི་སྤྲེང་གི་ཤ་གིས་དག་ལ་བརྗེ་འཕྲིན་ཞིག་བཟང་སྡེ་དཔུང་པ་

འགྲུལ་དུ་འཇུག

(ཁྱོད་ཀྱི་ལག་པ་མ་ཚིག་གོང་ནས་)ཁྱོད་ཀྱི་དཔུང་པ་གཞུགས་ཉེ་སོར་པ་ལས་ལག་པ་རྒྱུར་འཕྲེན་པར་བྱེད།

དབང་ཚུམ་ཚན་རིག་པ་རྣམས་ཀྱིས་བྱ་གཞག་གི་རིམ་པ་འདི་ལ་རང་འགྲུལ་ཕྱིར་སྟོན་ཚོར་ལན་ཟེར་བ་རེད། གང་ཡིན་ཞེ་ན་
དང་ཚོས་(བསམ་བཞིན་དུ་མ་བྱས་ཅུང་)རང་འགྲུལ་གྱི་སྐོ་ནས་རང་གི་ལག་པ་ཕྱིར་འཕྲེན་གྱིན་ཡོད་པས་ཡིན། ཚན་རིག་པ་
ཞིག་རེག་ཚོར་ལ་རྒྱས་ལོན་བྱེད་པར་ཚོམ་དགོས་ན། གཤམ་གསལ་གྱི་དྲི་བ་དེ་འདྲ་བྱེད་མིན་པ་ཡིན།

ཁྱོད་ཀྱི་རེས་མོས།
རེག་ཚོར་དང་འབྲེལ་བའི་བརྟུག་དཔུང།

རེག་ཚོར་སྐྱོར་ཞིབ་འཚོལ་བྱེད་ཆེད་དང་ཚོས་ཐོག་
མར་རགས་རིམ་གྱི་རྣམ་པ་ཞིག་ལ་བལྟ་ལ། ར་སྐྱགས་
པའི་མོར་པ་ཏ་ཅང་ཚ་བོ་ཞིག་ལ་ཁྱོད་ཀྱིས་རེག་
བཞིན་པ་གསལ་བའི་རི་མོ་ཞིག་ཁྱོད་ཉིད་ཀྱིས་ཕྱིས་
ལ། རི་མོ་དེའི་གཤམ་དུ་དེ་ལས་འབྱུང་མིན་པའི་
གནས་དོན་རྣམས་རིམ་པ་བཞིན་ཕྱིས། དེ་ཡང་ཐོག་
མར་མོར་པ་དེར་རེག་པ་ནས་བརྒྱུད་སྡེ་མཐར་རང་
གི་ལག་པ་བསྐྱེད་པ་ལས་སྐྱོབ་པའི་ཆེད་ལག་པ་རྒྱུར་
འཕྲེན་པའི་བར་གྱི་བྱུང་རིམ་རྣམས་འཁོད་པར་གྱིས།
ཁྱོད་ཀྱི་རེའུ་མིག་ནང་གསལ་བའི་རྒྱུད་རིམ་དེ་དག་
གི་ལ་ཕྱོགས་མཚོན་པའི་ཆེད་རི་མོ་དེའི་ཚལས་པན་
ཚུན་བར་མདའ་སྐྱེལ་བྱོས།

- How might you identify these parts and determine their roles?
- How do the parts interact with each other and fit back together so that you sense the hot cup?

We will do two things at once in breaking down sensing through touch. At the same time that we *specifically* investigate the sense of touch at the cellular and molecular level, we will learn about the components of cells at the *general* level. That is, we will address these questions: what is the basic anatomy of all cells? What are the basic molecules of life of which cells are made?

Table 1 provides a conceptual outline of our discussion to follow. We will focus on the skin and its cells, the first parts of our bodies that interact with the hot cup of chai.

In general, the steps are as follows: (A) your skin cells ‘feel’ heat; (B) the cells take that feeling and interpret it; (C) and the cells respond.

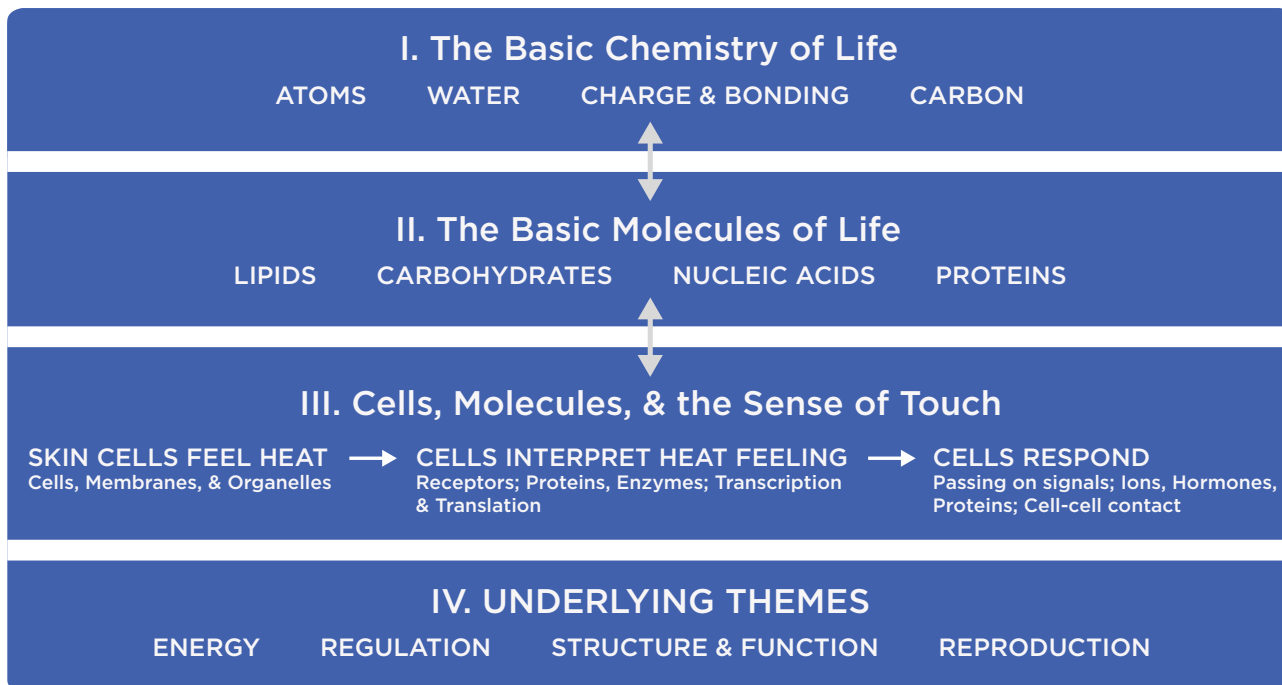

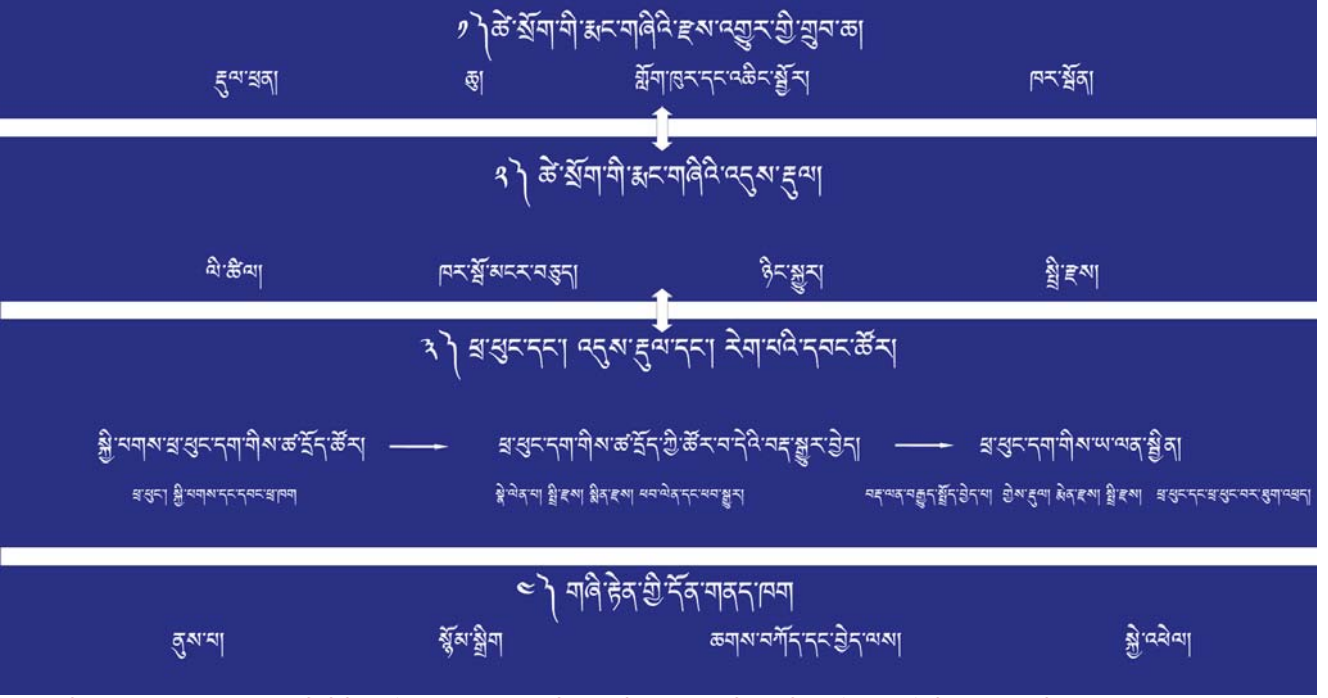
Table 1: A conceptual map of our discussion of sensing, from the chemical to the molecular to the cellular level, in the context of cells and molecules in general.

- རེག་ཚོར་མ་ལག་གི་ཡན་ལག་གམ་གོ་རིམ་གང་དང་གང་ཡིན་ནམ།
- རྒྱུ་ཀྱིས་ཡན་ལག་དེ་དག་རི་ལྟར་ངོས་ཟིན་སྐབ་བམ། ཡན་ལག་དེ་དག་སོ་སོའི་བྱེད་སྒོ་དང་གནད་འགག་རི་ལྟར་ངོ་ཚོད་སྐབ་བམ།
- ཡན་ལག་དེ་དག་ཕན་ཚུན་རི་ལྟར་འབྲེལ་སྦྲུང་བྱེད་དམ། དེ་དག་གཅིག་ཏུ་ཚོགས་པ་ལས་རྒྱུ་ཀྱིས་མོར་པ་ཚ་པོ་ཚོར་ནུས་པ་དེ་འདྲ་རི་ལྟར་འབྲུང་ངམ།

ང་ཚོས་དུས་གཅིག་ལ་ལས་གཉིས་བསྐྱབ་པའི་སློབ་མཁུ་རེག་ཚོར་བསྐྱེད་པའི་གོ་རིམ་འདི་ཞིབ་མོར་བལྟ་བར་བྱ་སྟེ། ང་ཚོས་རེག་ཚོར་དབང་པོའི་སྤྲ་སྤྱང་དང་འདུས་རྒྱལ་གྱི་རིམ་པར་དམིགས་བཅུགས་ཏེ་ཞིབ་དཔྱད་བྱེད་བཞིན་དུ། སྤྱིར་བཏང་གི་རིམ་པར་སྤྲ་སྤྱང་གི་གྲུབ་ཆ་དག་ལ་འདར་རྒྱས་ལོན་བྱ་རྒྱ་ཡིན། དེ་ནི་ང་ཚོས་གཤམ་གྱི་དེ་བའདི་དག་ལ་ལན་འདེབས་བྱེད་པར་ཞུགས་པའི་དོན་ཡིན་ཏེ། སྤྲ་སྤྱང་ཐམས་ཅད་ཀྱི་གཞི་རིམ་གྱི་གྲུབ་ཆ་དེ་རི་འདྲ་ཞིག་ཡིན་ནམ། སྤྲ་སྤྱང་གིས་གྲུབ་པའི་ཚེ་སློབ་གི་ཚད་གཞིའི་འདུས་རྒྱལ་དེ་དག་གང་དང་གང་ཡིན་ནམ། ཞེས་པའོ།།

རེ་ལུ་མིག་དང་པོས་གཤམ་དུ་ཡོང་བྱའི་གོས་སྤྱར་དེའི་རྣམ་གཞག་གི་བཀོད་པ་སྟོན་ལ། དེར་ང་ཚོས་ལྷན་ཀྱི་པགས་པ་དང་དེའི་སྤྲ་སྤྱང་སྟེ། ལྷན་གྱི་ཆ་ཤས་ཀྱི་ཁོངས་ནས་ང་མོར་ཚ་པོ་དེར་རེག་སྦྲུང་བྱེད་པའི་ཡན་ལག་གི་ཐོག་མ་དག་ལ་དམིགས་བཅུགས་ཏེ་བལྟ་བར་བྱའོ།།

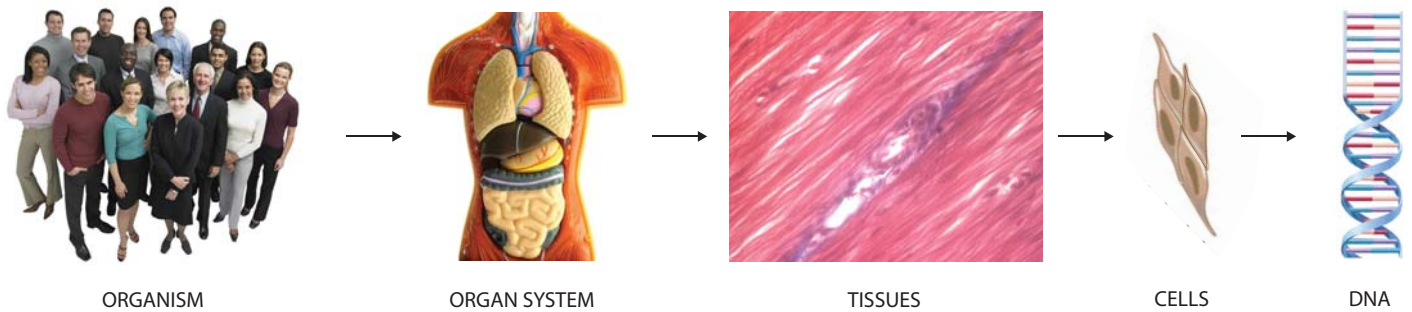
སྤྱིར་བཏང་གི་འབྲུང་རིམ་ནི་འདི་ལྟར་ལགས་ཏེ། ཀ༽ རྒྱུ་ཀྱི་པགས་པའི་སྤྲ་སྤྱང་དག་གིས་ཚ་བྱོད་ཚོར། ཁ༽ དེ་ནས་སྤྲ་སྤྱང་དེ་དག་གིས་ཚོར་ཕྱོད་དེ་དབང་ནས་བརྗེས་སྦྲུང་བྱེད། ཀ༽ དེ་རྗེས་སྤྲ་སྤྱང་དེ་དག་གིས་ཚུར་ཡ་ལན་སྦྱིན་པ་ཡིན།

རེ་ལུ་མིག་ཀྱི་སྤྲ་སྤྱང་དང་འདུས་རྒྱལ་གྱི་སྤྱིའི་འགོས་དང་བསྐྱབ་ནས་བསྐྱོགས་པའི་དབང་ཚོར་གྱི་བྱེད་རིམ་སྟོར་རྗེས་སྦྲུང་རིམ་པ་ནས་བཅུགས་ཏེ་འདུས་རྒྱལ་དང་སྤྲ་སྤྱང་རིམ་པའི་བར་འདུས་པའི་ཡོང་འབྲུར་གོས་སྤྱར་དེའི་རྣམ་གཞག་གི་རིམ་བཞག།

TOUCH: ORGANS, TISSUES, CELLS

When we break down touch or any system this way, we see different levels of structures and processes operating below the level of the organism. The next level down from the organism is the organ system level. Organ systems are interacting organs that together carry out a major organism function. Organs are a collection of like tissues that together carry out life functions. Tissues are communities of similar cells that also work together. Cells are communities of molecules.

In touch, organs and organ systems involved include the skin (Figure 3) and nervous system—composed of the nerves, brain, and spinal cord.

Recall the cell theory from Life Sciences Primer I: cells are the basic unit of all life, and cells arise only from other cells. All of the organs involved in touch are made of cells. Let's think of what a 'touch cell' in the part of your skin touching the hot cup of chai needs to be able to do. Think of each cell as analogous to a whole organism, and you'll see that what the cell does is very similar to what the whole organism does: it 'senses' heat and then sends that 'hot' signal to the central nervous system.

Remember that at the beginning of Primer 1, we made a list of characteristics that define something as living. By thinking of each cell as analogous to an organism, we see each living cell has the characteristics of a living organism. As we will discuss in detail for the sense of touch, each cell responds to its environment; each cell reproduces—that is, it divides to make a copy of itself; each cell takes in nutrients, converts them to energy and produces waste; and each cell maintains biological balance within itself and with its environment.

In the case of touching the cup of chai, we are obviously talking about organisms - humans - that have many many cells, but most of the organisms on Earth are single-

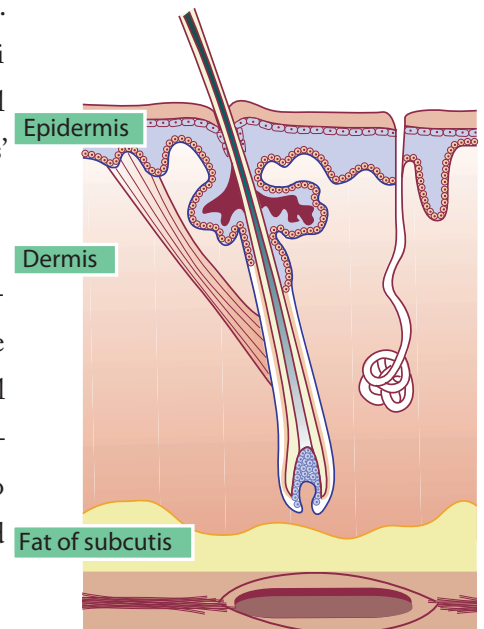

Figure 3: Skin with the different layers of cells and components of skin which will be described later in the chapter.

celled. These include bacteria and many marine organisms. When we discussed and taught about single-celled organisms in Dharamsala, we and the monks and nuns in our class isolated bacteria from the environment and then grew and studied them. We were curious: can bacteria sense? Are these single-celled organisms *sentient* beings? How are cells able to sense and carry out the many other processes of life?

Before we can answer these questions we need to understand some basic chemistry (and physics) of life. Chemistry refers to the study of chemicals and how they interact. Chemistry and physics are conceptual foundations of biology.

YOUR TURN: DO BACTERIA SENSE?

The question of whether bacteria are sentient beings has clear implications for Buddhism. Can a human or other sentient being be reincarnated as a bacterium? Bacteria are everywhere. They are extremely

small and can only be seen as single cells with a microscope, but they also will grow on a plate of bacteria food in colonies that can be seen easily with the naked eye.

The monks and nuns in Dharamsala swabbed different surfaces—doorknobs, plants or their hands, tongues, or ears—and transferred the bacteria on those swabs to plates of bacteria food. Bacteria can double themselves in as little as 30-40 minutes, so they grew quickly on the food plates.

Once colonies grew on the plates, the monks and nuns took small samples of the bacteria and looked at single cells under

a microscope. They observed the bacteria swimming together and responding to their environments. The monks and nuns developed hypotheses and experiments to test those hypotheses addressing the question: can bacteria sense?

The monks and nuns studied the bacteria and the material presented in this text, and they had a spirited debate about whether the bacteria could sense. Finally at the end of the course we had a vote to see what they thought. Half our students said ‘yes’, bacteria could sense, and half said ‘no’, they could not sense. Clearly, more experiments are needed!

BASIC CHEMISTRY AND PHYSICS: WATER

Skin cells, like most cells, are mostly made of water. Water is a key component of life; it is, after all, the substance in which life evolved. Figure 4 is a representation of the chemical structure of water.

Water has a number of striking chemical characteristics. To understand them, we first have to consider its structure. One of the central, underlying themes of biology is that structure strongly relates to function and vice versa. This theme became apparent in our discussion of evolution when we saw that structures that work well to carry out certain functions—the finch’s beak, the eye—are conserved throughout evolution.

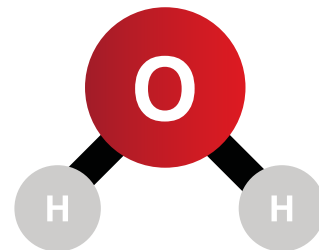

Figure 4: The chemical structure of water. Water is composed of two hydrogen (H) molecules bonded to one molecule of oxygen (O).

The structure/function connection holds true at every level, from molecules to cells to organisms.

The water in the figure above is shown in a 'ball-and-stick' model. The bigger ball represents oxygen and the smaller balls represent hydrogen (an oxygen atom actually takes up more space than a hydrogen). So, each **molecule** of water is made up of two **atoms** of hydrogen (H) and one of oxygen (O) and therefore, water's **molecular formula** is written as H₂O. In addition to hydrogen many other **atoms** or **elements**, the basic chemical building blocks of the molecules of life, exist. Most of the elements that are in living organisms are shown in Figure 5a; there are many others we will not discuss here (Figure 5b).

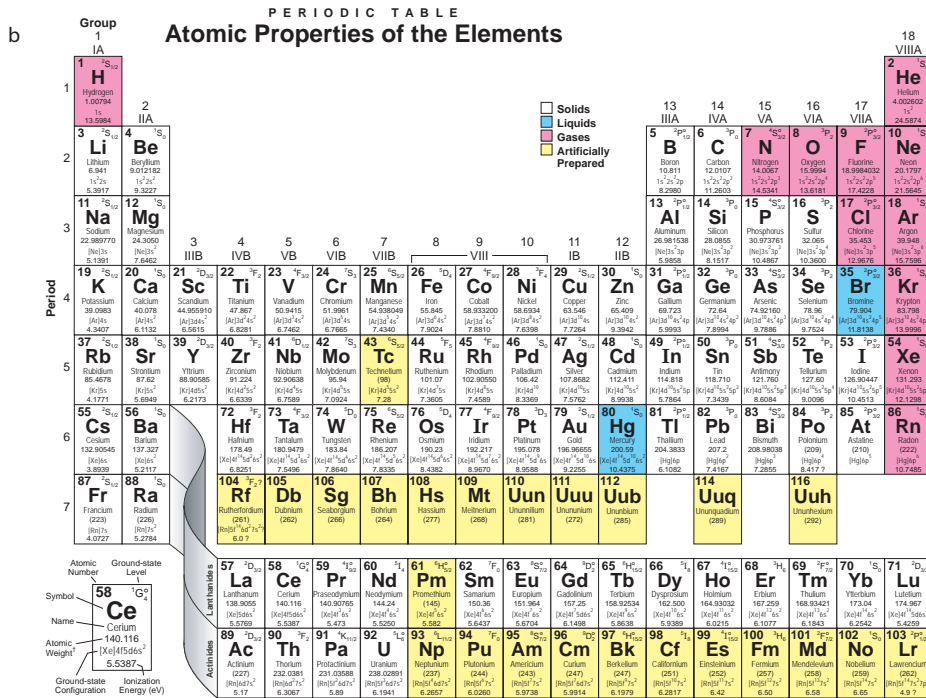
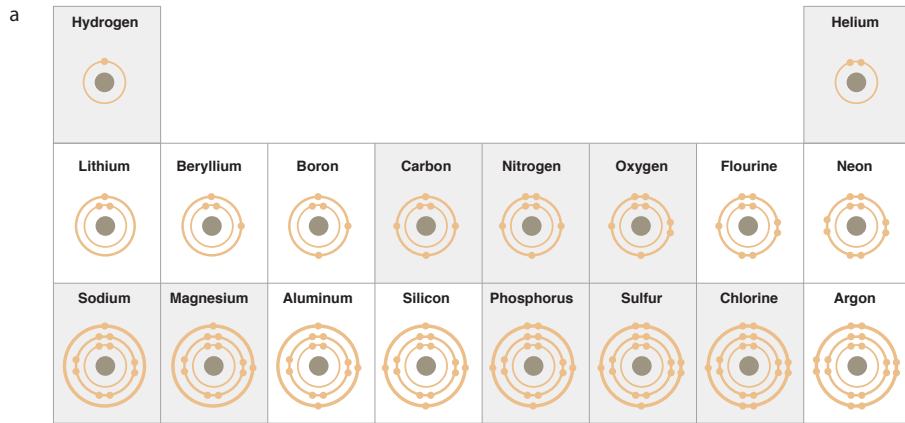

Figure 5a + b. The top figure contains elements that are commonly found in living organisms; the lower table is the complete periodic table of known elements.

འགའ་རེ་འབྲས་སྒོ་ཚང་དེས་སྤྱི་བའི་བཞོན་པ་དེ་དག་འཕེལ་འགྲུར་གྱི་གོ་རིམ་ཚོད་དུ་ཉར་སྤྱང་བྱེད་ཚུལ་མཐོང་བ་དེ་ལས་གསལ་པོ་ཆགས་ཡོད། བཞོན་པ་དང་བྱེད་ལས་དབར་གྱི་འབྲེལ་བ་དེ་འདྲེས་རྒྱལ་གྱི་རིམ་པ་ནས་བརྗེས་ཏེ་སྤྱི་བའི་སྤྱོད་ཚུལ་པའི་བར་གྱི་རིམ་པ་ཀུན་ལ་ཚང་བ་གཅིག་གྱུར་ཡིན།

གོང་གི་དཔེ་རིས་ནང་གསལ་བའི་རྒྱ་དེ་སྒོ་ལོ་དང་དབྱུག་པའི་དཔེ་ཚང་གི་ལམ་ནས་མཚོན་པར་བྱས་ཡོད། སྒོ་ལོ་ཆེ་བ་དེས་འཚོ་རྒྱུང་མཚོན་ཞིང་། རྒྱུང་བ་དེས་ཡང་རྒྱུང་མཚོན་པ་རེད། (སྤྱིར་བཏང་ནས་ཡང་རྒྱུང་གི་རྒྱལ་ཕན་ཞིག་ལ་བསྐྱར་ན་འཚོ་རྒྱུང་གི་རྒྱལ་ཕན་གྱིས་ཡུལ་གྱི་གོ་ས་ཆེ་བ་གཟུང་གི་ཡོད།) དེས་ན་རྒྱུང་འདུས་རྒྱལ་རེ་རེ་ནས་ཡང་རྒྱུང་གི་རྒྱལ་གཉིས་དང་འཚོ་རྒྱུང་གི་རྒྱལ་གཅིག་བཅས་ལས་གྲུབ་པ་ཞིག་ཡིན་པས། རྒྱུང་འདུས་རྒྱལ་རིམ་པའི་གནས་ལུགས་དེ་མིག་ལམ་ནས་ H_2O ཡི་རྒྱལ་དུ་འབྲི་བ་རེད། ཡང་རྒྱུང་ཚམ་དུ་མ་ཟད་ཆེ་སྟོག་གི་འདུས་རྒྱལ་ཡང་སྤོང་བའི་ཕྱིག་རྩི་རང་བཞིན་གྱི་རྒྱལ་ཕན་ནམ་ཙུལ་གཞན་ཡང་མང་པོ་ཡོད། སྟོག་ཕན་གྱི་སྤྱོད་ཚུལ་དག་གི་ལུས་སྤྱང་ལ་ཡོད་པའི་ཙུལ་ལས་མོ་ཆེ་འདྲིར་གསལ་དཔེ་རིས་ ༥༡ ནང་བསྟན་ཡོད་པ་དང་། དེ་ལས་གཞན་ཡང་མང་དག་ཅིག་ཡོད་ཀྱང་ང་ཚོས་འདྲིར་གྲུང་བྱ་མིན། (དཔེ་རིས་ ༥༢)

a

ཡང་རྒྱུང།							དྲི་ལི་ཡམ།
སོ་ཉེ་ཡམ།	མེག་ནི་ཡེ་ཡམ།	ཏ་ཡང།	སི་ལི་ཀོ་ན།	འོང་གི་མ་མ།	སུ་ཟེ།	ཀོ་མོ་རི་ན།	ཡར་གོ་ན།

b

འཁོར་རྒྱན་རེུ་མིག་
ཙུལ་རྒྱལ་ཕན་གྱི་རྒྱལ་འགྲུར་ལྟང་ཚོས།

དཔེ་རིས། ༥༡ དང་༥༢། གོང་གི་དཔེ་རིས་དེ་འཚོ་བཞིན་པའི་སྤྱོད་ཚུལ་གྱི་རྒྱུན་དུ་རྒྱུང་བའི་ཙུལ་རྒྱལ་ཕན་ཡིན་ལ། འོག་གི་དཔེ་རིས་དེ་དང་བར་རྒྱུང་སོན་བྱུང་བའི་ཙུལ་རྒྱལ་ཕན་གྱི་འཁོར་རྒྱན་རེུ་མིག་ཆ་ཚང་ཞིག་ཡིན།

BASIC CHEMISTRY AND PHYSICS: ATOMS FORM MOLECULES

How and why do atoms interact to form molecules like water? (You can learn much of this in Physics Primer 1). Just like cells and organisms interact with their environments based on their traits, atoms interact with their environment, which includes many other atoms, based on their particular traits. In this case, the important trait is *the electrical charge of the particles* that make up atoms.

Notice the central ball and surrounding circles shown for each atom in the periodic table (Figure 5b). The ball in the middle of each element represents the **nucleus** of the atom. The nucleus is made of positively-charged particles called **protons** and non-charged particles called **neutrons**. The circles represent the paths, or shells, of the negatively-charged particles called **electrons**. Each element is defined by the number of these particles—protons, neutrons, and electrons—it has. For example, you can see in the chart that a single atom of hydrogen has one electron.

An established principle of physics, chemistry and biology is that similar charges repel and opposite charges attract. This is important in many areas. In terms of the atom, the positively-charged protons of the nucleus attract the negatively-charged electrons of the outer shells, holding the atom together. The degree to which the atom ‘holds’ its electrons becomes important, as we shall see in a minute, for determining how each atom interacts with other atoms in its environment.

Electrons move around the atomic nucleus in complicated paths, but we use a circle to simplify. Electron circles or shells fill up with electrons beginning from the inside, nearest the nucleus, and moving to the outside. Notice the shell closest to the nucleus can only hold two electrons, while the other shells further from the nucleus can hold up to eight electrons. In each of the highlighted elements, the ones most commonly found in living organisms (hydrogen, carbon, nitrogen, oxygen, sodium, magnesium, phosphorous, sulfur, and chlorine), the outside electron shell is *not* full. This outside shell is called the **valence shell**, and, as we shall see, it is no coincidence that valence shells are unfilled in these elements of life.

The unfilled valence shells of the elements of life are key, because *atoms are most stable when their valence shells are filled* and atoms ‘prefer’ to be stable. Look at hydrogen in the table; it has only one electron in a shell that ‘wants’ to hold two. Carbon is especially ‘social’ in that it only has four valence electrons in a shell that ‘wants’ to

ATOMS ARE EVERYWHERE

Although they may not have been mentioned by name, you have already seen and heard about life’s elements in all of your Emory-Tibet Science Initiative classes. In Physics, you learned that these elements were formed at the origin of the universe and went on to become the universe and everything in it. In Neuroscience, charged forms of the elements chlorine and sodium are very important in sending information between nerves. We’ll discuss such nerve signaling in touch cells, also. Atomic elements have been quietly hiding within all our other Life Sciences discussions: for example, DNA is made of carbon, hydrogen, oxygen, phosphorous, and nitrogen.

རྒྱལ་ཕྱན་ནི་ཕྱོགས་ཐམས་ཅད་དུ་ཡོད།

འདི་བར་གྱི་ཨི་མོ་རི་དང་པོ་དང་གྱི་ཚན་རིག་ལས་རིམ་ཁོངས་ཀྱི་འཛིན་གྲུབ་ནང་ཚེ་སྟོག་གི་ཚ་རྩལ་རྣམས་མིང་ནས་སྒྲིམ་ནས་བསྟན་མེད་རུང་། འོན་ཀྱང་ཁྱོད་ཀྱིས་དེ་དག་གི་སྐོར་འཛིན་གྱི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་མཐོང་ཐོས་སུ་གྱུར་མྱོང་ཡོད། དངོས་ཁམས་རིག་པའི་ནང་ཚ་རྩལ་འདི་དག་འཛིན་ཞེན་ཁམས་ཀྱི་འགོ་བྱེད་ཀྱི་གནས་སྐབས་སུ་སྟོག་མར་གྱུབ་པ་དང་། དེ་ནས་འཛིན་ཞེན་ཁམས་དང་དེའི་ནང་གི་དངོས་རྩལ་ཐམས་ཅད་ཚ་རྩལ་འདི་དག་ལས་གྱུབ་ཚུལ་ཁྱོད་ཀྱིས་ཤེས་ཡོད། དབང་ཚ་ཚན་རིག་ནང་ཀོ་ལོ་རིན་དང་སོ་རི་ཡམ་སོ་སོའི་སྟོག་ཁྱུར་ལྡན་པའི་ཚ་རྩལ་རྣམས་དབང་ཚ་མན་ཚུན་དབར་བར་འཕྲིན་གཏོང་རྒྱུ་ཏུ་ཅང་གནད་ཆེན་པོ་ཡིན་པ་བསྟན་ཡོད། རྩལ་རིག་ཚོར་མཐུན་དག་གི་ཁྱོད་དུ་འབྲེལ་དེ་ལྷའི་དབང་ཚས་བརྗེས་ཀྱི་ཕྱི་རྒྱལ་གྲུབ་མཐུན་ཀྱི་ཚ་རྩལ་དེ་དག་ཆེ་སྟོག་ཚན་རིག་གི་ཕྱོགས་སུ་གཞན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་དུ་མི་མངོན་པའི་ཚུལ་དུ་ཡིབ་ནས་བསྟན་ཡོད་པ་ནི། དཔེར་ན། རི་ཨིན་ཨི་དེ་ལས་སྟོན་དང་། ཡང་རྒྱུད། འཚོ་རྒྱུད། འོད་ཀྱི་མ་མ། བལ་ལོ་རིན་བཅས་ཀྱིས་གྱུབ་པ་དེས་ཤེས་གྲུབ།

གཞི་རིམ་གྱི་རྩལ་སྐྱོར་དང་ཕྱེད་རིམ། རྒྱལ་ཕྱན་གྱིས་འདུས་རྒྱལ་གྱུབ།

རྒྱལ་ཇི་ལྟར་དང་རྒྱ་མཚན་ཅིས་རྒྱལ་ཕྱན་རྣམས་མན་ཚུན་འདེམ་སྐྱོར་བྱས་ཏེ་རྒྱ་ལྟུ་བུའི་འདུས་རྒྱལ་གྱི་རིགས་རྣམས་གྱུབ་པ་ཡིན་ནམ། (འདིའི་སྐོར་ཁྱོད་ཀྱིས་དངོས་ཁམས་རིག་པའི་དོ་སྣང་སྟོན་ཏེ་བཤད་དང་པོའི་ནང་རྒྱས་པར་ཤེས་གྲུབ།) ཇི་ལྟར་ཕྱེད་ཕྱེད་དང་སྐྱེ་ལྡན་རྣམས་རང་རང་གི་ཁྱད་གཤིས་གཞི་ལ་བྱས་ཏེ་སོ་སོའི་ཁོར་ལུག་དག་དང་སྐྱེལ་སྐྱོར་བྱེད་པ་དེ་བཞིན་དུ། རྒྱལ་ཕྱན་དག་གྱུར་རང་རང་གི་དམིགས་བཀའ་ཀྱི་ཁྱད་གཤིས་གཞི་ལ་བྱས་ཏེ་རྒྱལ་ཕྱན་གཞན་དག་གིས་གཏམས་པའི་སོ་སོའི་ཁོར་ལུག་དང་ཡང་སྐྱེལ་སྐྱོར་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། འདིར་སྐབས་འབྲེལ་གྱི་ཁྱད་གཤིས་གནད་ཆེ་བ་དེ་ནི་རྒྱལ་ཕྱན་དེ་དག་གང་ལས་གྱུབ་པའི་རྒྱལ་ཕྱན་དག་ལ་ཡོད་པའི་སྟོག་གི་ཁྱུར་བྱས་དེ་རེད།

(དཔེ་རིམ་ ༥༧) འཁོར་རྒྱན་རེའུ་མིག་ནང་གི་རྒྱལ་ཕྱན་རེ་རེའི་གོ་སར་བསྟན་པའི་ལྟེ་བའི་སྟོ་ལོ་དང་མཐའ་འཁོར་གྱི་སྐོར་ཐོག་དག་ལ་ལྟོས་དང་། ཚ་རྩལ་རེ་རེའི་ལྟེ་བའི་སྟོ་ལོ་དེས་རྒྱལ་ཕྱན་དེའི་ཉིང་རྒྱལ་མཚོན་གྱི་ཡོད། ཉིང་རྒྱལ་དེ་ནི་སྐྱེས་རྒྱལ་ཏེ་སོའི་ཁྱུར་བྱས་འཆང་བའི་རྒྱལ་དང་། བར་རྒྱལ་ཏེ་ཁྱུར་བྱས་གང་ཡང་མི་ལྡན་པའི་རྒྱལ་གཞིས་ཀྱིས་གྱུབ་པ་ལ། མཐའ་འཁོར་གྱི་སྐོར་ཐོག་དེ་ནི་སྟོག་རྒྱལ་ཏེ་སོའི་ཁྱུར་བྱས་འཆང་བའི་རྒྱལ་དག་གི་བཟོད་ལམ་མཐུན་སྟོགས་རིམ་རེད། ཚ་རྩལ་སོ་སོའི་རང་བཞིན་གང་ཡིན་པ་དེ་ནི་རང་ལ་ཡོད་པའི་རྒྱལ་ཕྱན་ཏེ། སྐྱེས་རྒྱལ་དང་སྟོག་རྒྱལ་དང་བར་རྒྱལ་བཅས་ཀྱི་ལ་གྲངས་ལ་བརྟེན་ནས་དེས་གཏན་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། དཔེར་ན་ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་བ་བཞིན་ཡང་རྒྱུད་གི་རྒྱལ་ཕྱན་རྒྱུད་པ་ཞིག་ལ་སྟོག་རྒྱལ་གཅིག་ཡོད་པ་ལྟ་བུ་རེད།

དངོས་ཁམས་རིག་པ་དང་། རྩལ་སྐྱོར་རིག་པ། སྐྱེ་དངོས་རིག་པ་བཅས་པ་ཀུན་གྱི་ནང་གཏན་ཁེལ་བྱས་ཐོབ་པའི་ཚ་དོན་ཞིག་ནི། སྟོག་ཁྱུར་མཚུངས་པ་རྣམས་མན་ཚུན་འདུད་རིམ་བྱེད་པ་དང་། སྟོག་ཁྱུར་མི་མཚུངས་པ་རྣམས་མན་ཚུན་འཐེན་རིམ་བྱེད་པ་དེ་ཡིན། འདི་ནི་གནས་སྐབས་མང་པོའི་ནང་དོན་གནད་གལ་ཆེན་ཞིག་ཡིན་པ་སྟེ། འདི་ཉིད་རྒྱལ་ཕྱན་གྱི་གནས་སྐབས་ལ་སྐྱུར་ན། ཉིང་རྒྱལ་གྱི་ནང་དུ་འཁོད་པའི་སོ་སྐྱུར་འཆང་བའི་སྐྱེས་རྒྱལ་དག་གིས་དེའི་མཐའ་འཁོར་དུ་འཁོད་པའི་སོ་སྐྱུར་འཆང་བའི་སྟོག་རྒྱལ་རྣམས་རང་སྟོགས་སུ་འཐེན་པར་བྱེད་པ་དེས་རྒྱལ་ཕྱན་གྱི་གོང་བུ་དེ་མཉམ་དུ་གཟུང་བར་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། འོག་ཚམ་དུ་མཐོང་བར་འགྱུར་བ་བཞིན། རྒྱལ་ཕྱན་ཞིག་གིས་རང་གི་སྟོག་རྒྱལ་རྣམས་མཉམ་དུ་གཟུང་བའི་(གིས་སྟོན་གྱི་)ཚད་གཞི་དེ་རྒྱལ་ཕྱན་རེ་རེ་ནས་རང་གི་ཁོར་ལུག་ཁྱོད་ཀྱི་རྒྱལ་ཕྱན་གཞན་པ་དག་དང་རྒྱལ་ཇི་ལྟར་དུ་སྐྱེལ་སྐྱོར་བྱེད་མིན་ཚོད་འཛིན་བྱེད་རྒྱུ་དགེ་མཚན་ཡོད།

སྐྱེས་པ་སྟོག་རྒྱལ་རྣམས་ཉིང་རྒྱལ་གྱི་མཐའ་འཁོར་དུ་རྒྱ་བའི་བཟོད་ལམ་རྟོག་འཛིང་ཅན་དག་བརྒྱུད་པན་ཚུན་འགོ་བསྟོད་བྱེད་རུང་། རྩལ་སྐྱོར་འཁོར་ལམ་དེའི་ཚབ་དུ་སྐྱེས་ཀྱི་ཚད་དུ་སྐོར་འབྲེལ་བེད་སྟོད་བྱས་ཡོད། ཉིང་རྒྱལ་དང་ཉེ་ཤོས་ཀྱི་རིམ་པའི་ནང་དོས་ནས་འགོ་བརྒྱལ་ཏེ་ཕྱི་དོས་ཀྱི་ཕྱོགས་སུ་རིམ་གྱིས་སྟོག་རྒྱལ་གྱི་སྐོར་ལམ་མཐུན་སྟོགས་རིམ་རྣམས་སྟོག་རྒྱལ་གྱིས་ཁེངས་ནས་ཡོད། ཁྱོད་ལྟོས་དང་། ཉིང་རྒྱལ་དང་ཉེ་ཤོས་སུ་འཁོད་པའི་སྟོགས་རིམ་གྱིས་སྟོག་རྒྱལ་གཞིས་ཚམ་བཟུང་ཆོག་ལ། ཉིང་རྒྱལ་དང་རྒྱུད་ལས་དུ་འཁོད་པའི་སྟོགས་རིམ་གཞན་དག་གིས་སྟོག་རྒྱལ་བརྒྱུད་བར་བཟུང་ཆོག་པ་ཡིན། (དཔེ་རིམ། ༥༧ ཡི་ནང་)མཚོན་རྟོགས་ཀྱིས་ལོགས་སུ་བཀའ་བའི་ཚ་རྩལ་ཏེ། འཚོ་བཞིས་ཀྱི་སྐྱེ་ལྡན་རིགས་ལ་རྒྱན་ལྡན་དུ་ཚང་བའི་ཚ་རྩལ་(ཡང་རྒྱུད། ལས་སྟོན། བལ་ལོ་རིན། འཚོ་རྒྱུད། སོ་རི་ཡམ། མེག་ནི་ལེ་ཡམ། འོད་ཀྱི་མ་མ། ལུ་ཟེ་དང་། ཀོ་ལོ་རིན་)དེ་དག་གི་ཕྱི་སྐོར་གྱི་སྟོག་རྒྱལ་སྟོགས་རིམ་དེ་ཚོ་ཆ་ཚང་ཁེངས་མེད་པ་རེད། ཕྱི་སྐོར་གྱི་སྟོགས་རིམ་འདི་ལ་ཐིན་པའི་སྟོགས་རིམ་ཟེར་ཞིང་། འོག་ནས་ཤེས་རྒྱ་བཞིན་ཆེ་སྟོག་གི་ཚ་རྩལ་འདི་དག་གི་ཐིན་པའི་སྟོགས་རིམ་དེ་ཚོ་མ་ཁེངས་ནས་ལུས་པ་དེ་སྟེས་དབང་གིས་བྱུང་བ་ཞིག་ཡིན།

ཆེ་སྟོག་གི་ཚ་རྩལ་དེ་དག་གི་ཐིན་པའི་སྟོགས་རིམ་དེ་ལྟར་དུ་ཆ་ཚང་མ་ཁེངས་ནས་ལུས་པ་དེ་གནད་ཆེ་སྟེ། རང་གི་ཐིན་པའི་སྟོགས་རིམ་དེ་དག་ནང་དེ་ཁེངས་པའི་རྒྱལ་ཕྱན་རྣམས་ཏུ་ཅང་བརྟན་པོར་གནས་པ་ཡིན་ལ། རྒྱལ་ཕྱན་ཀུན་དེ་ལྟར་དུ་བརྟན་ཆགས་སུ་འཁོད་རྒྱུར་དགའ་བ་ཡིན། རེའུ་མིག་ནང་གི་ཡང་རྒྱུད་ལ་སྟོན་དང་། དེར་སྟོགས་རིམ་སྟེང་དུ་སྟོག་རྒྱལ་

hold eight. This, as we will see, helps explain why carbon is the basis for most organic (living) molecules.

Atoms with unfilled valence shells can have those shells filled, and thus become more stable, by interacting with other atoms that also ‘want’ to fill their valence shells. This interaction is called **chemical bonding**, and it accounts for atom binding atom. You can see two bonds in each water molecule illustrated above (Figure 4).

BASIC CHEMISTRY: CHEMICAL BONDS

Consider the case of two hydrogen molecules approaching each other (Figure 6). Each has one electron in its valence shell, but would be more stable, more ‘happy’ with two electrons. The two hydrogen atoms bind by sharing their electrons, as seen in the figure below; this sharing forms a specific type of chemical bond called a **covalent bond**.

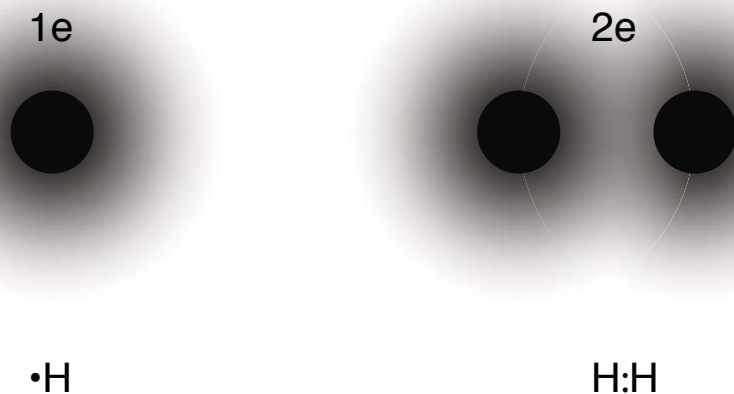

Figure 6. A single hydrogen, seen on the left, has a single electron in its valence shell, indicated by the dot to the left of the H. It would be more stable with two electrons; as two hydrogens approach each other (right), they bind by sharing their electrons. This type of bond is called a covalent bond.

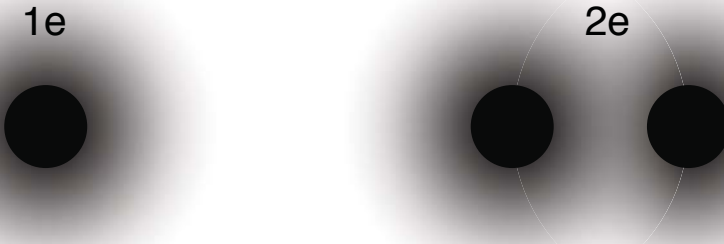
In the example of two hydrogen atoms, H_2 , shown in Figure 6, the electrons and their negative charge are shared equally between the two atoms. This is not always the case. Sometimes one of the partner atoms forming a covalent bond holds its electrons more tightly than the other. This property of how tightly atoms hold their electrons is called **electronegativity**; atoms that hold their electrons more tightly are referred to as ‘more electronegative’. As we will see, in a water molecule the greater electronegativity of oxygen as compared to hydrogen is a central driving force in the evolution and organization of life and its processes.

གཅིག་ལས་མེད་ཅུང་། འོན་ལ་གཉིས་ཡོད་རྒྱུ་འདོད་པ་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། ལར་སློབ་ནི་ཆེད་དམིགས་སུ་ཚོགས་མོས་པ་ཞིག་ཡིན་ཏེ། དེར་སློགས་རིམ་སྟེང་གི་འཕྲིན་ལུག་རྒྱུ་ལ་བཞི་ལས་མེད་ཅུང་། དེས་བརྒྱུད་གཟུང་རྒྱུ་མོས་པོ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། འོག་ནས་གསལ་བར་འགྱུར་བ་བཞིན། འདིས་ལར་སློབ་དེ་ཅིའི་ཕྱིར་ན་སྟེ་ལྷན་གྱི་འདུས་རྒྱུ་(གསོན་པོ་)མང་ཆེ་བའི་གཞི་རྟེན་དུ་གྱུར་པའི་ཚོགས་སུ་འགྲེལ་སྟོན་བྱེད་པར་རམ་འདེགས་བྱེད།

ཚང་པོར་ཁེངས་མེད་པའི་གིན་པའི་སློགས་རིམ་ཅན་གྱི་རྒྱལ་ཕྱན་དེ་དག་གི་སློགས་རིམ་དེ་ཚོ་གང་པོ་བཅོས་ཏེ་བརྟན་པོར་གྱུར་དུ་ཡོད་ལ། འོན་ཀྱང་དེའི་ཐབས་ལམ་ནི་རང་ཁྱེད་གི་གིན་པའི་སློགས་རིམ་གང་པོར་བྱེད་པར་མོས་པའི་རྒྱལ་ཕྱན་གཞན་པ་དང་སྟེ་སྟོན་བྱེད་པའི་སློབ་པ་ཡིན། འདི་འདྲའི་སྟེ་སྟོན་གྱི་ལོ་རིམ་ལ་རྩིས་འགྲུལ་འཆིང་སྟོན་ཟེར་ཞིང་། འདིའི་སློབ་པ་རྒྱལ་ཕྱན་གྱིས་རྒྱལ་ཕྱན་བཅིངས་བའི་གནས་སྐབས་དེ་བྱུང་བ་ཡིན། ལོང་དུ་(དཔེ་རིག་ ༤ བར)ཆུའི་འདུས་རྒྱུ་རེ་རེའི་ནང་དེ་ལྟའི་འཆིང་བ་གཉིས་རེ་ཡོད་པ་ཁྱོད་ཀྱིས་མཐོང་ཡོད།

གཞི་རིམ་གྱི་རྩིས་སྟོན། རྩིས་འགྲུལ་གྱི་འཆིང་བ།

ཡང་རྒྱུད་གི་འདུས་རྒྱུ་གཉིས་པན་ཚུན་འཕྲད་ལ་ཉེ་བའི་གནས་སྐབས་ཤིག་གི་ཐོག་བསམ་སློབ་ཐོངས་དང་། (དཔེ་རིག་ ༦) དེ་རེ་རེར་རང་གི་གིན་པའི་སློགས་རིམ་གྱི་ཁྱོད་དུ་སྟོན་རྒྱལ་གཅིག་རེ་ལས་མེད། འོན་ཀྱང་སྟོན་རྒྱལ་གཉིས་བཟོ་མས་ཆེ་

•H **H:H**

དཔེ་རིག་ ༦ གཞི་རིམ་སྟོན་གསལ་བའི་ཡང་རྒྱུད་ཁེར་རྒྱུད་དེར་རང་གི་གིན་པའི་སློགས་རིམ་སྟེང་དུ་སྟོན་རྒྱལ་ཁེར་རྒྱུད་གཅིག་ལས་མེད་ཅིང་། དེ་ཉིད་ H ཡིག་འདྲའི་གཞི་རིམ་སྟོན་གསལ་བའི་ཐོག་ལ་དེ་ཡིས་མཚོན་པ་ཡིན། དེ་ལ་སྟོན་རྒྱལ་གཉིས་བྱུང་ཆེ་སྐར་ལས་བརྟན་དུ་འགྱུར་ངེས་རེད། ཡང་རྒྱུད་གི་རྒྱལ་གཉིས་པན་ཚུན་འདྲེན་འཁོད་པ་ན་(གཡས་ཀྱི་དཔེ་རིག)དེ་གཉིས་ཀྱིས་རང་རང་གི་སྟོན་རྒྱལ་དེ་དག་ཐུན་མོང་དུ་སྟོན་པའི་སློབ་པ་དེ་གཉིས་འདུས་པར་འགྱུར། འདིའི་རིགས་ཀྱི་འཆིང་བ་ལ་མཉམ་སྦྱོང་འཆིང་བ་ཟེར་བ་རེད།

དེ་ཉིད་བདེ་ཞིང་བརྟན་པར་འགྱུར་ངེས་ཡིན། འོག་གི་དཔེ་རིག་ནང་གསལ་བ་བཞིན། དེའི་དབང་གིས་ཡང་རྒྱུད་གི་རྒྱལ་ཕྱན་གཉིས་པོས་སྟོན་རྒྱལ་དེ་དག་ཐུན་མོང་དུ་སྟོན་པ་སློབ་པན་ཚུན་བསྐྱམས་ལ། མཉམ་སྦྱོང་གྱི་ལོ་རིམ་འདིས་མཉམ་སྦྱོང་འཆིང་བ་ཞེས་སུ་འབོད་པའི་རྩིས་འགྲུལ་གྱི་འཆིང་བའི་རིགས་དམིགས་བཀའ་བ་ཞིག་སྟེ་ཡོད།

དཔེ་རིག་ ༦ པར་གསལ་བའི་ཡང་རྒྱུད་གི་རྒྱལ་ཕྱན་གཉིས་(H₂)ཀྱི་དཔེ་མཚོན་དེའི་ནང་སྟོན་རྒྱལ་དེ་དག་དང་དེ་དག་གི་མོའི་ཁྱེད་ལྟས་བཅས་པ་རྒྱལ་ཕྱན་གཉིས་པོ་དེའི་དབང་དོ་མཉམ་པར་ཐུན་མོང་དུ་སྟོན་ཀྱིན་ཡོད་ལ། འོན་ཀྱང་རྟོག་ཏུ་གནས་སྐབས་དེ་འདྲ་འབྱུང་བའི་ངེས་པ་མེད། རྒྱལ་པོ་མཉམ་སྦྱོང་འཆིང་བས་བསྐྱམས་ནས་ཡོད་པའི་རྒྱལ་ཕྱན་ལ་གཅིག་གིས་གཞན་པ་དེ་ལ་སྟོན་ཏེ་རང་གི་སྟོན་རྒྱལ་དེ་ཉེ་ཅང་དམ་པར་གཟུང་གི་ཡོད། འདི་ལྟར་དུ་རང་རང་གི་སྟོན་རྒྱལ་དམ་པོར་གཟུང་བའི་ཁྱེད་གཉིས་འདི་ལ་སྟོན་གི་མོ་གཉིས་ཟེར་ཞིང་། རྒྱལ་ཕྱན་གང་གིས་རང་གི་སྟོན་རྒྱལ་དེ་གཞན་དེ་ལས་ཆེས་དམ་པར་བཟུང་བ་དེ་ལ་སྟོན་གི་མོ་གཉིས་ཤས་ཆེ་བར་འགྲེལ་བཤད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། གཤམ་དུ་མཐོང་བར་འགྱུར་བ་བཞིན། ཆུའི་འདུས་རྒྱལ་ཞིག་གི་ནང་ཡང་རྒྱུད་ལ་སྟོན་ཏེ་འཚོ་རྒྱུད་ལ་སྟོན་གི་མོ་གཉིས་ཤས་ཆེ་བ་ཡོད་པ་དེ། ཆེ་སྟོན་གི་ལོ་སྟོན་དང་དེའི་རྒྱུད་རིམ་གྱི་འཕེལ་འགྱུར་སྐྱལ་བའི་སྐྱལ་ཤུགས་གཙོ་བོ་ཞིག་ཡིན།

If you look again at the illustration of water (Figure 7), you will see that the result of the imbalance in electronegativity between hydrogen and oxygen is indicated by the Greek letter delta (δ) followed by a positive or negative sign. The oxygen atom is more electronegative, so it pulls the two shared electrons of the H-O covalent bonds more closely to itself and away from the hydrogen atoms. Since electrons are negatively charged, the result is that the oxygen becomes more negative, indicated by the δ^- . And since the negatively-charged electrons are pulled *away* from the hydrogen atoms, the hydrogen atoms become more positive, indicated by δ^+ .

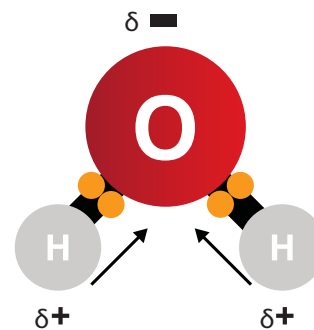
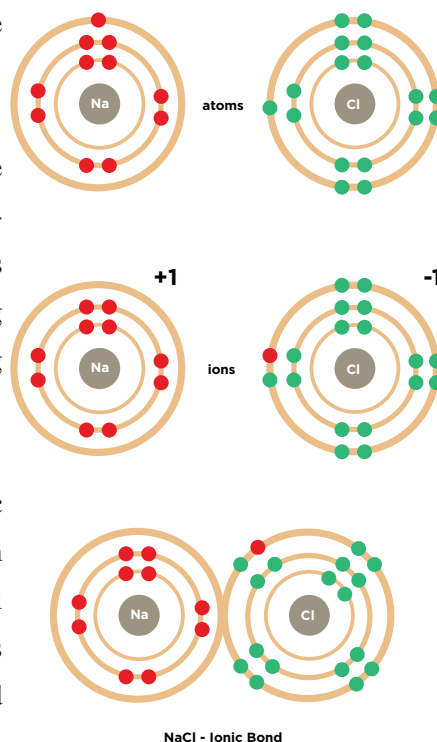

Figure 7: Water. Water's chemical structure results from the imbalance in electronegativity between hydrogen and oxygen, as indicated in the figure by the Greek letter delta (δ).

Covalent bonds like those in water in which the electrons are not equally shared are called **polar covalent bonds**. In science, **polarity** refers to opposed orientation or direction, like the Earth's North Pole and South Pole. This makes sense here with water, then, because the electrons are interacting more with one atom participating in the covalent bond than with the other, oppositely-charged atom.

When atoms that have dramatically different electronegativities form a bond, the more electronegative atom pulls the electrons from its less electronegative bonding partner so strongly that the electrons are completely transferred instead of shared. This bond results in one atom losing the negative charge of an electron and thus becoming positively charged, and the other atom gaining that negative charge and thus becoming negatively charged.

Charged atoms are referred to as **ions**, and the bond between them is called an **ionic bond**. Figure 8 illustrates this concept for the molecule of common table salt, sodium chloride. Note that sodium (Na) has a lone electron it prefers to give up (so, it will then be left with a full second shell) and chlorine (Cl) lacks only one electron to fill its valence shell with four pairs of electrons. Sodium gives an electron to chlorine, and both are happy. Sodium then becomes the sodium ion Na^+ (since it loses an electron), and chlorine becomes the chloride ion Cl^- (since it gains an electron), and the result is salt, Na^+Cl^- .

Ionic compounds like NaCl (often, for the sake of brevity, such chemical compounds are written without the charges showing) have important properties when they are in solution, that is, when they are dissolved in a liquid (Figure 9). This is especially important when they are dissolved in the water that makes up the bodies of most organisms. In solution, the ions move freely on their own. As you will see in your discus-

Figure 8: Common Table Salt, NaCl. Sodium (Na) has a lone electron in its valence shell and chlorine (Cl) has an unpaired electron in its valence shell. Sodium gives an electron to chlorine. Sodium then becomes Na^+ and chlorine becomes Cl^- . As a result of their opposite charges, the two ions form an ionic bond.

sion of vision in Neurosciences and also later in this book with our continuing discussion of touch, ions like Na^+ and Cl^- are very important in sending signals between the body's cells and organs.

BASIC CHEMISTRY: WHY WATER?

Why is water the major component of our bodies? In a way, this is a circular question. Water is a major component of our bodies because it is! But the question is still worth considering. Water was the primary **solvent** around at the beginning of our planet (a solvent is a substance in which things, like the salt we just discussed, can dissolve). But, as far as we can tell, water is probably required for *any* kind of life to evolve. That's why scientists get so excited when they find any sign of water on the moon or on another planet. Where there's water, there's at least a chance there might be, or once was, life.

Water has a unique chemical structure that gives it some special chemical properties. Its structure and resultant functions are what allowed life to evolve on Earth. From a chemical standpoint, the structure of water and its resulting characteristics are responsible for us humans being here.

Let's explore the special characteristics of water and their implications. As we already saw, water's two polar covalent bonds result in an imbalanced distribution of electrons across each of its two covalent bonds. This results, as we saw, in a partial negative charge on the oxygen atom of water and a partial positive charge on the hydrogen atoms. The result of these partial charges is that neighboring water molecules interact with each other (Figure 10). Since opposite charges attract, partially negative oxygen atoms of one water molecule interact with the partially positive hydrogen atoms of the other. This kind of interaction is called **hydrogen bonding**.

On their own, hydrogen bonds are much weaker than covalent or ionic bonds, but many hydrogen bonds together can make a big difference. And in any water solution, there are countless numbers of hydrogen bonds. There are many implications of this. One is that charged molecules, such as the Na^+Cl^- we just discussed, easily go into solution in water. This is because the negative ion (for example, Cl^-) interacts with the partially-positive hydrogen atoms of water, and the positive ions (for example, Na^+) interact with the partially-negative oxygen atoms of water. Once in solution, ions move freely and interact with other charged molecules.

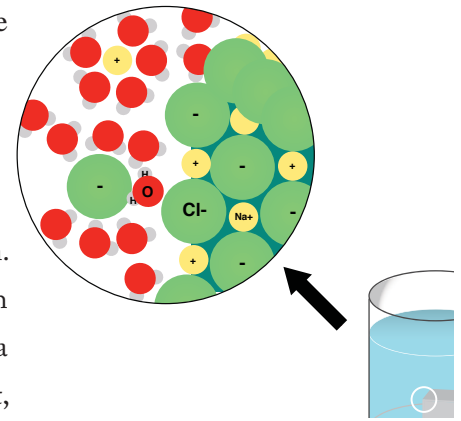

Figure 9: NaCl in water. Ionic compounds, like NaCl , have important properties when dissolved in a liquid. The red spheres represent water.

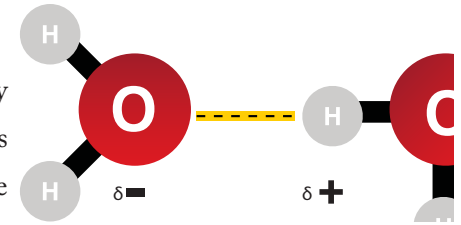

Figure 10: Hydrogen bonding. Water molecules interact with each other due to charge imbalances in each molecule.

WATER PROPERTIES

Don't forget that we're learning all this chemistry both to become better scientists and in order to understand what happens when we touch our hot cup of chai. Based on this discussion so far, you shouldn't be too surprised that chai itself is mostly water with good things dissolved in it!

If you would have looked carefully at the hot chai in that cup (especially if the cup was clear) before you had picked it up, you would have seen that the surface of the chai is curved (Figure 11). This is because water exhibits **cohesion** and **adhesion**. Cohesion is binding between similar molecules, and adhesion is binding between different molecules. As we discussed, water hydrogen bonds (coheres) with itself, and in the chai, this pulls the water down in the cup; water also hydrogen bonds with any polar surface such as the cup (illustrating adhesion). The chai water adheres to the cup, so wherever the water adheres to the cup, the water resists the pulling down of cohesion; the result of this adhesion and cohesion is the bending of chai water at the surface. The extensive hydrogen bonding of water to itself (cohesion) causes water to have a very high surface tension, that is, the surface of water is almost like a membrane and it resists pressure. Figure 12 should also give you a hint as to why if you throw a piece of ice into your chai, it floats (before it melts). Water is also unusual in that it is denser as a liquid than as

Figure 11: Cohesion and adhesion. Water coheres with itself, forming many hydrogen bonds in a typical cup of tea. Note the slightly curved surface of the chai -- this occurs because water exhibits adhesion, or binding between different molecules -- in this case between molecules of water and the molecules of glass.

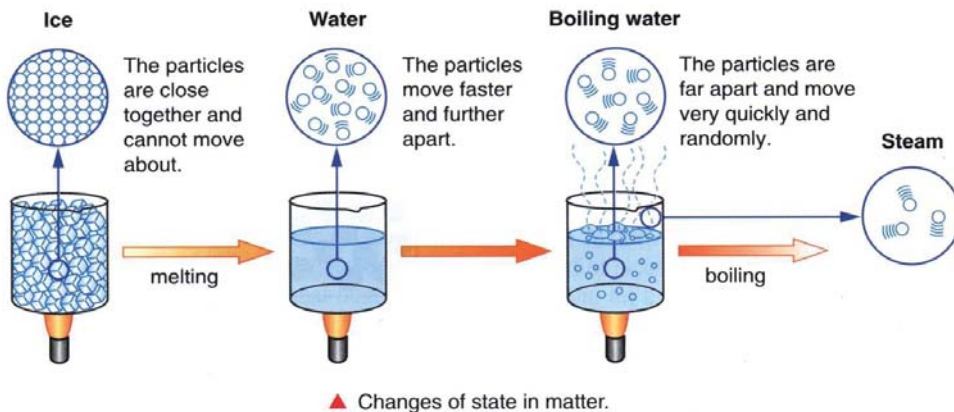

Figure 12: The different states of water. Water, in its frozen state, is less dense than in its liquid state. There are more molecules of water in its liquid form than its solid, ice form. As ice is heated, the individual molecules begin to move faster and faster, until pulled apart. As water boils, it becomes steam.

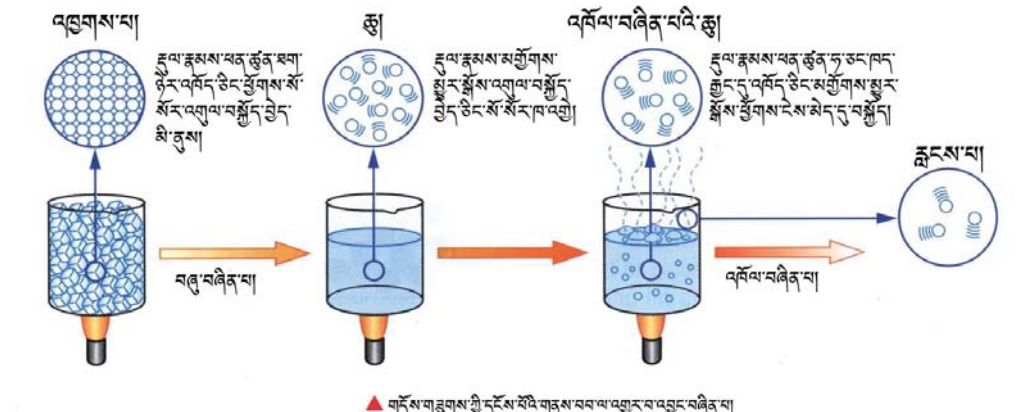
a solid. **Density** is a measure of how much of something there is per a given volume. **Volume** refers to how much space a material takes up. So, there are more molecules of water in liquid water than in ice water. In Figure 12, you can see how much relative space is taken up by water in liquid and solid water. If frozen water did not happen to

ཚུའི་བྲུང་ཚོས།

དཔེ་རིམ། ༡༡ རང་འདོམ་དང་གཞན་འདོམ།
 ཚུས་རང་ཉིད་དང་ལྷན་དུ་རང་འདོམ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དེ་
 བས་ན་རྒྱུ་མཐོང་གི་ཇའི་མོར་པ་ཞིག་གི་ནང་ཡང་
 རྒྱུ་འཆིང་རྒྱུ་མང་པོ་ལྟེན་པ་འདི་བྱུང་བ་རེད། ཇའི་
 ཁ་དོས་སུ་རྒྱུ་མང་པོ་དང་གཞན་ལོད་པའི་རྣམ་པ་དེར་
 དོ་སྣང་བྱས་དང་། དེ་ནི་རྒྱུ་མང་པོ་འདོམ་བྱེད་པའི་
 རྒྱུ་མཚན་གྱིས་བྱུང་བ་ཞིག་སྟེ། འདུས་རྒྱལ་མི་གཅིག་
 པའི་དབར་གྱུ་བ་པའི་འཆིང་འདོམ་གྱི་གོ་རིམ་དེ་
 མཚན་གྱི་ཡོད་ཅིང་། རྒྱུ་མང་པོ་འདོམ་བྱེད་པའི་
 ཚུའི་འདུས་རྒྱལ་དང་མཉམ་པོ་འདུས་རྒྱལ་དབར་
 འགྲུབ་བཞིན་ཡོད།

དེད་ཚོས་རྣམས་འགྲུབ་ཀྱི་རྒྱལ་རྒྱུ་རྒྱུ་འདི་ཀྱན་ལ་རྒྱུ་འདོམ་བྱེད་པ་ནི། ཚན་རིག་པ་ལེགས་པོ་ཞིག་ཏུ་འགྲུབ་རྒྱུ་དང་། ང་
 ཚོས་རྒྱུ་མང་པོ་འདོམ་བྱེད་པ་ཆ་བོ་ཞིག་ལ་ལག་པ་འཆང་ན་ཅི་འབྱུང་བཤེས་རྒྱ་སྟེ། དམིགས་ལྡུལ་དེ་གཉིས་ཀྱི་ཆེད་དུ་ཡིན་
 པ་ཞིང་གྱིས་བཞེད་མི་འདོད། ད་བར་གྱི་གོས་སྤྱོད་འདི་གཞི་ལ་བཞག་ནས་བཤེད་ན། ཇའི་སེལ་ཆེ་བ་རྒྱུ་ལོད་པ་དང་དེའི་
 བྱང་དངོས་ཆས་བཟང་པོ་འགའ་ཤས་བཞུར་ནས་ཡོད་པ་ཞིག་ཡིན། དེས་བྱེད་དོ་མཚན་གྱིས་དགོས་པ་ཅི་ཡང་མེད།
 གལ་ཏེ་བྱེད་ཀྱིས་པ་གིའི་ཇ་ཚ་བོའི་མོར་པ་(ལྷག་པར་དུ་གལ་སྲིད་མོར་པ་དེ་དྲངས་གཙང་ཞིག་ཡིན་ན་)དེ་བྱེད་ཀྱིས་ཡར་
 མ་བཟུག་གོང་དུ་ཡིད་ཟབ་ཆེན་པོས་བཞུར་ཡོད་ན། བྱེད་ཀྱིས་རྒྱུ་མང་པོ་འདོམ་བྱེད་པའི་ཁ་དོས་དེ་གོང་གོང་ཡིན་པ་མཐོང་ཐུབ། (དཔེ་རིམ།
 ༡༡) འདིའི་རྒྱུ་མཚན་ནི་རྒྱུ་མང་པོ་འདོམ་དང་གཞན་འདོམ་གྱི་བྲུང་གཤིས་གཉིས་ཡོད་པ་དེས་ཡིན། དེ་ལ་རང་འདོམ་ནི་
 རིགས་མཚངས་པའི་འདུས་རྒྱལ་པན་ཚུན་འདོམ་པ་ལ་ཟེར་ལ། གཞན་འདོམ་ནི་རིགས་མི་མཚངས་པའི་འདུས་རྒྱལ་པན་
 ཚུན་འདོམ་པ་ལ་ཟེར། ང་ཚོས་གོས་སྤྱོད་བྱས་པ་བཞིན། ཚུའི་ནང་གི་ཡང་རྒྱུང་གིས་རང་གི་རིགས་དང་ལྷན་དུ་(རང་འདོམ་
)འདོམས་པར་བྱེད་པས། ཇའི་ནང་ལྷ་བྱུར་མཚན་ན། འདིས་མོར་པའི་ནང་གི་རྒྱུ་གཤེར་མར་འཐེན་པའི་རྒྱུ་བྱེད་ཀྱིན་
 ཡོད། དེར་མ་ཟད་ཚུའི་ནང་གི་ཡང་རྒྱུང་གིས་མོར་པ་ལྷ་བྱུར་གཤིས་ལྷན་པའི་བྱི་དོས་གའང་ཞིག་དང་ཡང་ལྷན་དུ་འདོམ་
 ཀྱི་ཡོད། (འདིས་གཞན་འདོམ་སྟེན།) ཇའི་ནང་གི་རྒྱུ་དེ་མོར་པར་གཞན་འདོམ་བྱེད་ལ། དེས་ན་གང་དུ་རྒྱུ་ཚུ་མོར་པར་
 འདོམ་པའི་ཕྱོགས་དེར་རང་འདོམ་གྱི་རྒྱ་ནས་མར་འཐེན་པའི་རྒྱུ་པ་དེར་རྒྱུ་གཤེར་ལེན་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། འདི་ལྷར་དུ་
 རང་འདོམ་དང་གཞན་འདོམ་བྱེད་པའི་འབྲས་བུར་ཁ་དོས་ཀྱི་རྒྱ་དེ་གོང་གོང་ཆགས་པ་དེ་བྱུང་བ་ཡིན། ཚུའི་ནང་ཡང་རྒྱུང་
 གིས་རང་ཕྱོགས་དང་འདོམས་པའི་གོ་རིམ་རྒྱ་ཆེ་བ་དེས་ཚུའི་ཁ་དོས་རྒྱུང་གྲགས་ཏེ་ཅང་གྲགས་ཆེ་ཞིག་སྟེན་ཀྱི་ཡོད། དེ་ནི་
 ཚུའི་ཁ་དོས་དེ་སྟེ་བཞག་ལྷ་བྱུར་གྱི་ཕྱི་ལོ་གཞན་གྲགས་ལ་འགོ་གཞི་ལྟེན་ཀྱིན་ཡོད་པ་རེད། བྱེད་ཀྱིས་འབྲུགས་པའི་
 དུམ་བུ་ཞིག་ཇའི་ནང་དུ་འབངས་ན་དེ་(མ་བཞུར་བའི་གོང་དུ་)ཇའི་ཁར་ལྷེང་ནས་སྟོན་ཀྱིན་ཡོད། དེ་ལྷར་བྱེད་པ་ཅིས་
 ཡིན་པའི་ཕྱོགས་སུ་དཔེ་རིམ། ༡༡ དེས་སྟེ་སྟོན་ཞིག་བྱས་ཡོད། རྒྱུར་ན་རྒྱུ་དེ་རྟོག་གཞུགས་ཤིག་གི་དོ་བོར་ཡོད་པའི་རྒྱུ་མང་
 ལ་ལྷོས་ཏེ་གཤེར་གཞུགས་ཀྱི་གནས་རྒྱུ་རང་གི་སྤྱུག་ཚད་མཐོ་བ་ཡོད་ཅིང་། ཚུལ་དེ་ནི་འཆར་ཅན་ཞིག་མིན། དེ་ལ་

དཔེ་རིམ། ༡༡ ཚུའི་གནས་རྒྱུ་མང་པོ་འདོམ་གྱི་དོ་བོར་གྱུ་བའི་ཆེ་རྒྱུ་ནི་གཤེར་གཞུགས་ཀྱི་གནས་རྒྱུ་མང་པོ་ལྷོས་
 ཏེ་སྤྱུག་ཚད་ཉུང་བ་ཡོད། རང་གི་རྟོག་གཞུགས་ཀྱི་དོ་བོ་སྟེ་འབྲུགས་བག་གི་གནས་རྒྱུ་མང་པོ་ལྷོས་ཏེ་གཤེར་གཞུགས་ཀྱི་གནས་རྒྱུ་མང་
 སུ་ཚུའི་འདུས་རྒྱལ་མང་བ་ཡོད། འབྲུགས་བག་ཆ་བོ་བཟོས་ཅ་ན་འདུས་རྒྱལ་ཁེར་རྒྱུང་རྒྱུ་མང་པོ་ལྷོས་ཏེ་གཤེར་གཞུགས་ཀྱི་བར་དུ་མཚོགས་
 ལྷར་སྟོས་གཡོ་བསྟོན་བྱེད། ཚུའི་ཁ་དོས་ཅ་ན་དེ་ཉིད་རྒྱུང་པའི་དོ་བོར་འགྲུབ་འགྲོ་བ་ཡིན།

སྤྱུག་ཚད་ནི་གཤོང་ཚད་ཀྱི་ཚད་དེས་ཅན་རེའི་ནང་དངོས་པོ་ག་གོ་མོ་ཞིག་གི་འབོར་ཚད་ཇི་ཅམ་གྱིང་བའི་ཚད་དེར་ཟེར་ལ།
 གཤོང་ཚད་ཅེས་པ་ག་གོ་མོ་ཞིག་གིས་ལྡུལ་གྱི་གོ་ས་ཇི་ཅམ་གཞུང་བའི་ཚད་ལ་ཟེར་བ་རེད། དེས་ན་འབྲུགས་བག་ལྷོས་ཏེ་
 གཤེར་ཚུའི་ནང་འདུས་རྒྱལ་མང་བ་ཡོད་པ་རེད། དཔེ་རིམ། ༡༡ བྱེད་ཀྱིས་འབྲུགས་དང་རྟོག་གཞུགས་ཀྱི་དོ་བོ་སྟེ་སྟེ་ལེ་
 རྒྱུ་མང་ལྡུལ་གྱི་གོ་ས་ཇི་ཅམ་གཞུང་བའི་བྲུང་པར་དེ་བྱེད་ཀྱིས་མཐོང་ཐུབ། གལ་ཏེ་འབྲུགས་བག་དེ་སྤྱུག་ཚད་ཉུང་བ་ཞིག་
 མིན་པ་དང་། དེའི་དབང་གིས་དེ་ཉིད་མ་འབྲུགས་པའི་ཚུའི་ཁར་ལྷེང་ཐུབ་པ་དེ་འདྲ་མིན་པའི་དབང་དུ་བཏང་ན། སའི་གོ་

be less dense and thus float on non-frozen water, the original bodies of water on earth would probably have frozen solid long before life evolved.

Finally, the extensive hydrogen bonding of water has implications for how much energy water can store. It takes a lot of energy to change the temperature of water and to change water from a liquid to a gas. Why do you think this would be an advantage for a solvent in which life was evolving? Why do you think this is an advantage for a solvent that makes up close to half of our bodies by weight?

BASIC CHEMISTRY: CARBON AND ITS PROPERTIES

Look back at Figure 5. Choose the two elements that you think would be most chemically reactive; remember that reactivity depends on the status of the valence shell electrons. Notice that carbon (and silicon) have four *unpaired* valence shell electrons, the most that are possible. This makes carbon capable of forming four covalent single bonds (or, if carbon shares more than one electron within one bond, each carbon could form one double and two single bonds, two double bonds, or one triple and one single bond! See Figure 13 for different configurations of carbon). The ability of each carbon atom to bond with four other atoms creates the potential for enormous diversity of carbon-based molecules. When the atom to which carbon binds, often another carbon, can then itself bond to other atoms the diversity of possibilities is vast. Carbons can bind in linear fashion, they can bind to form circles. Carbon-based, or **organic**, molecules form the structural core, the backbone, of all of life's complex molecules. We will discuss these complex life-molecules momentarily. They are responsible for building and being the built products of all components of you and your senses, all that's biologically involved in your wanting chai, making it, and reaching to touch it, so you can drink it.

While carbon atoms are the backbones of organic molecules, the personality of these molecules is largely determined by the combination of hydrogen, nitrogen, oxygen, phosphorous, and other atoms attached to these carbon backbones. The number, charge, and organization of these extra atoms are what give the structure, and therefore the function to these molecules. Several groups of these extra atoms occur repeatedly with the same organization in a diversity of organic molecules, in the same order with the same function, and so they are called **functional groups** (Figure 14).

Configurations of Carbon

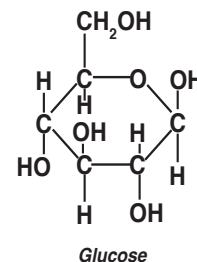
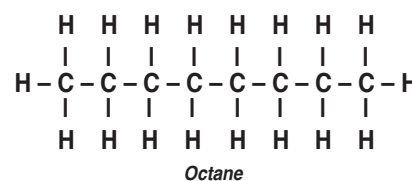
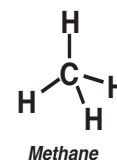
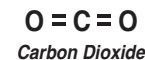

Figure 13: Configurations of Carbon. Carbon can form a varying number of bonds with other elements depending on the number of elements it interacts with. This table outlines some possible configurations of carbon.

Functional Group	Structure	Functional Group	Structure
Amino		Phosphate	
Carbonyl			
Carboxyl		Phenyl	
Hydroxyl			
		Sulfhydryl	

Figure 14: Common functional groups and their chemical structures. The ball represents the rest of the molecules to which these groups are attached.

A STEP BACK

Let's take a step back and see where we've been and where we're going. We have covered a lot of complicated material in a very short time. Consider again our example—reaching to pick up a too-hot cup of chai—in light of our conceptual chart of what is happening biologically when we do this: our skin cells 'feel' heat, we (our cells and nervous system) interpret that heat, and we respond by jerking our hand away.

To fully appreciate these skin cells and what they are doing, we backed up and began to examine what the cells are made of in the first place. We need to understand at least the basics of a science called chemistry: what are atoms, how and why do they interact to form the molecules that carry out biological functions and how and why do they allow cells to be cells. A vital part of this basic chemistry, we discovered, is water.

By exploring the chemistry of water, we begin to see how the chemical nature of water allowed for life on Earth to evolve and to sustain that life once it formed. Water is the universal solvent, the medium in which life can happen. Most of life is water. Cells, including our skin cells, are mostly water. Chai is mostly water.

ལས་ལྗེ་རུ་ཚོགས།	བཞོན་པ།	ལས་ལྗེ་རུ་ཚོགས།	བཞོན་པ།
ཨ་མི་ཚོ།		ཕོ་སེ་མེ་ལྷེ།	
ཁར་སྒོ་ལོ།		ཐི་ན་ཡི་ལ།	
ཁར་སྒོ་ག་སི་ལ།			
ཉེ་འོག་སི་ལ།			
		སལ་ས་ཏ་ཡི་ཤི་ལ།	

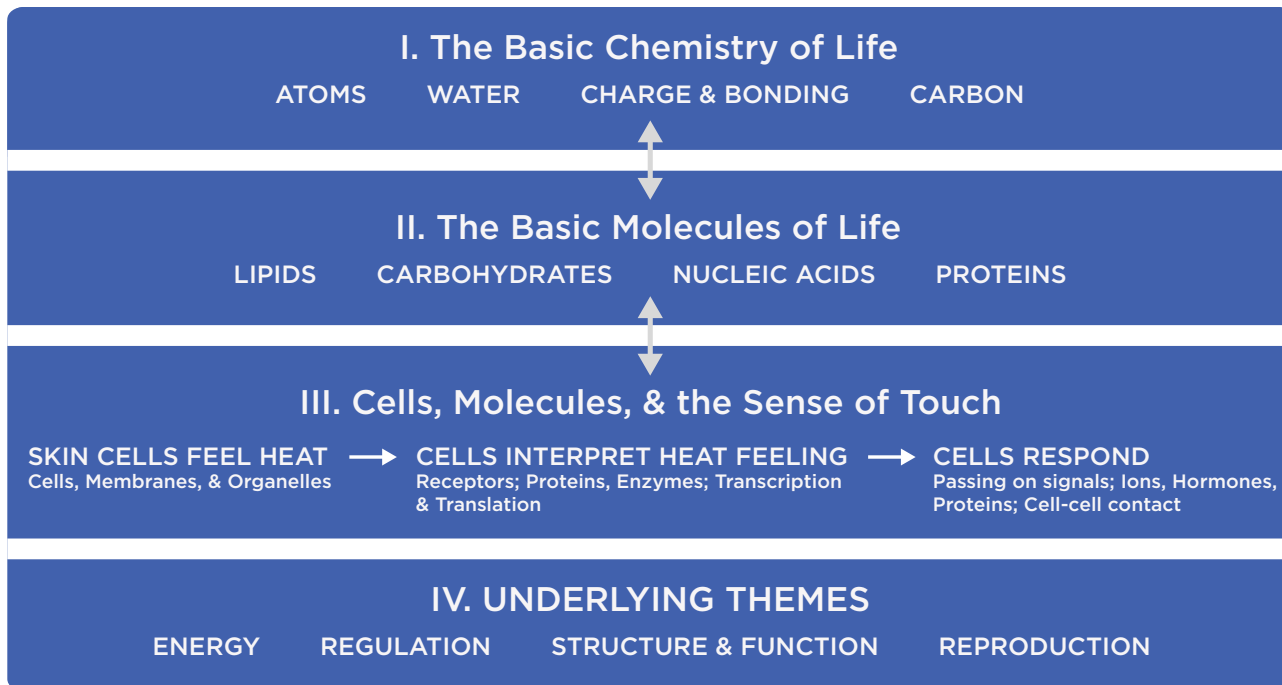
དཔེ་རིས། ༡༤ ལྷན་ལྷན་གྱི་ལས་ལྗེ་རུ་ཚོགས་དང་དེ་དག་གི་རྩིས་འགྲུར་བཞོན་པ། སློ་ལོ་དེ་དག་གིས་རུ་ཚོགས་དེ་དག་གང་དང་སྐྱེལ་ནས་ཡོད་པའི་འདུལ་རུལ་གྱི་ལྷག་མ་རྣམས་མཚོན་གྱི་ཡོད།

གོ་མ་གང་ཕྱིར་ཤིག

དང་ཚོས་གོ་མ་པ་གང་ཕྱིར་ཤིག་བརྒྱབ་སྟེ་ད་བར་གང་གི་ཐོབ་པ་དང་འབྲུང་འགྲུར་གང་གི་རྒྱུ་ལོ་ལ་བཟོ་བར་བྱའོ། །དུས་ཡུན་མུང་དུ་ཞིག་ནང་དང་ཚོས་རྟོག་འདོད་ཅན་གྱི་གནས་དོན་མང་པོའི་སྐོར་གྱི་སྐོར་བྱས་ཡོད། སྐར་ཡང་འདྲིར་སྐར་གྱི་དཔེར་མཚོན་དེར་བསམ་གཞིག་ཅིག་བྱ་སྟེ། དེ་ནི་ཇ་སྐྱུགས་པའི་མོར་པ་ཏ་ཅང་ཆ་མོ་ཞིག་ཡར་འགྲོག་པར་ཚོམ་པའི་བྱེད་རིམ་དེ་རེད། དེ་ཡང་དེ་ལྟར་བྱེད་དུ་ཞུགས་པ་ན་ལུས་པོའི་ལས་ཚུལ་དང་འབྲེལ་བའི་བྱུང་བ་རྣམས་རྣམ་རྟོག་ལ་འཆར་ཚུལ་གྱི་གོ་རིམ་དེ་ལྟར་བཞེད་དུ་བསྐྱེད་པ་ན་འདི་ལྟར་ཉེ། ང་ཚོའི་པགས་པའི་སྤྲ་སྲུང་དག་གིས་ཆ་རེག་ཚོར་ལ། དེ་ནས་ང་ཚོའི་(སྤྲ་སྲུང་དང་དབང་ཚ་མ་ལག་དག་གིས་)ཆ་རེག་དེའི་བརྗེས་བྱེད་པ་དང་། དེ་རྗེས་ང་ཚོས་རང་གི་ལག་པ་ལམ་མེད་ཕྱིར་འཐེན་པའི་ཡ་ལན་བྱེད་པ་བཅས་སོ།།

པགས་པའི་སྤྲ་སྲུང་འདི་དག་དང་འདི་དག་གི་ལས་ཚུལ་སྐོར་ལྷན་ལོན་དེ་ཕྱིས་ཕྱིན་པ་བྱེད་པའི་ཆེད། ང་ཚོས་བྱེད་ཤིག་ཅིག་བརྒྱབ་སྟེ་སྟོན་ལ་སྤྲ་སྲུང་དེ་དག་རྒྱ་གང་ལས་ལྷན་ལོན་གྱི་རྟོག་ཞིབ་ཅིག་བྱས་ཡོད། འདི་ལ་མ་མཐར་ཡང་རྩིས་སྐོར་རིག་པར་འཕོད་པའི་ཚན་རིག་གི་སྟེ་ཚན་དེའི་གཞི་རིམ་གྱི་རྣམ་གཞག་ཤེས་དགོས་པ་ནི་འདི་ལྟ་སྟེ། རུལ་སྐྱེད་གང་ལ་ཟེར་རམ། ལུས་ཀྱི་བྱེད་ལས་རྣམས་སྐྱབ་པའི་འདུལ་རུལ་རྣམས་འབྲུབ་པར་མཁོ་བའི་རུལ་སྐྱེད་པར་ཚུན་གྱི་སྐྱེལ་སྐྱོར་གྱི་གོ་རིམ་དེ་ཅིའི་ཕྱིར་དང་ཚུལ་དེ་ལྟར་དུ་འགྲུབ་བམ། རུལ་སྐྱེད་དེ་དག་གིས་སྤྲ་སྲུང་རྣམས་ཅིའི་ཕྱིར་དང་ཚུལ་དེ་ལྟར་དུ་སྤྲ་སྲུང་གི་ངོ་པོར་འབྲུབ་ཏུ་འདུག་གམ། ལྟ་བུ་ཡིན། ང་ཚོར་ཤེས་རྟོགས་བྱུང་བ་བཞིན་ཚུ་ནི་གཞི་རིམ་གྱི་རྩིས་སྐོར་འདིའི་ཆ་ཤས་གནད་ཆེན་ཞིག་རེད།

ཚུའི་གཞི་རིམ་གྱི་རྩིས་སྐོར་རིམ་པར་ལྟ་ཞིབ་བྱེད་པའི་སྐོ་ནས་ང་ཚོས་གཞི་ནས་ཚུའི་རྩིས་འགྲུར་གྱི་རང་བཞིན་མཐོང་ཞིང་། དེ་ལས་སའི་གོ་ལའི་སྟེང་ཆེ་སྟོག་དེ་ལྟར་འཕེལ་འགྲུར་བྱུང་བ་དང་། དེ་ལྟར་འཕེལ་འགྲུར་བྱུང་བའི་ཆེ་སྟོག་དེ་དག་དེ་ལྟར་རིམ་གྱིས་གསོ་སྐྱོང་བྱུང་བར་བྱུང་བ་བཅས་ཤེས་ཡོད། ཚུ་ནི་ཀུན་ལྷན་བཞུ་བྱེད་ཅིག་སྟེ། གང་དུ་ཆེ་སྟོག་འགྲུབ་ཐུབ་པའི་བརྒྱུད་ལམ་དེ་ཡིན། ཆེ་སྟོག་གི་ཆ་སལ་ཆེ་བ་ནི་ཚུ་ཡིན་ལ། ང་ཚོའི་པགས་པའི་སྤྲ་སྲུང་ཐེ་བའི་སྤྲ་སྲུང་རྣམས་ཀྱི་ཆ་ཤས་སལ་ཆེ་བ་ཡང་ཚུ་ཡིན་པ་དང་། ཇ་ཡང་སལ་ཆེ་བ་ཚུ་ཡིན།

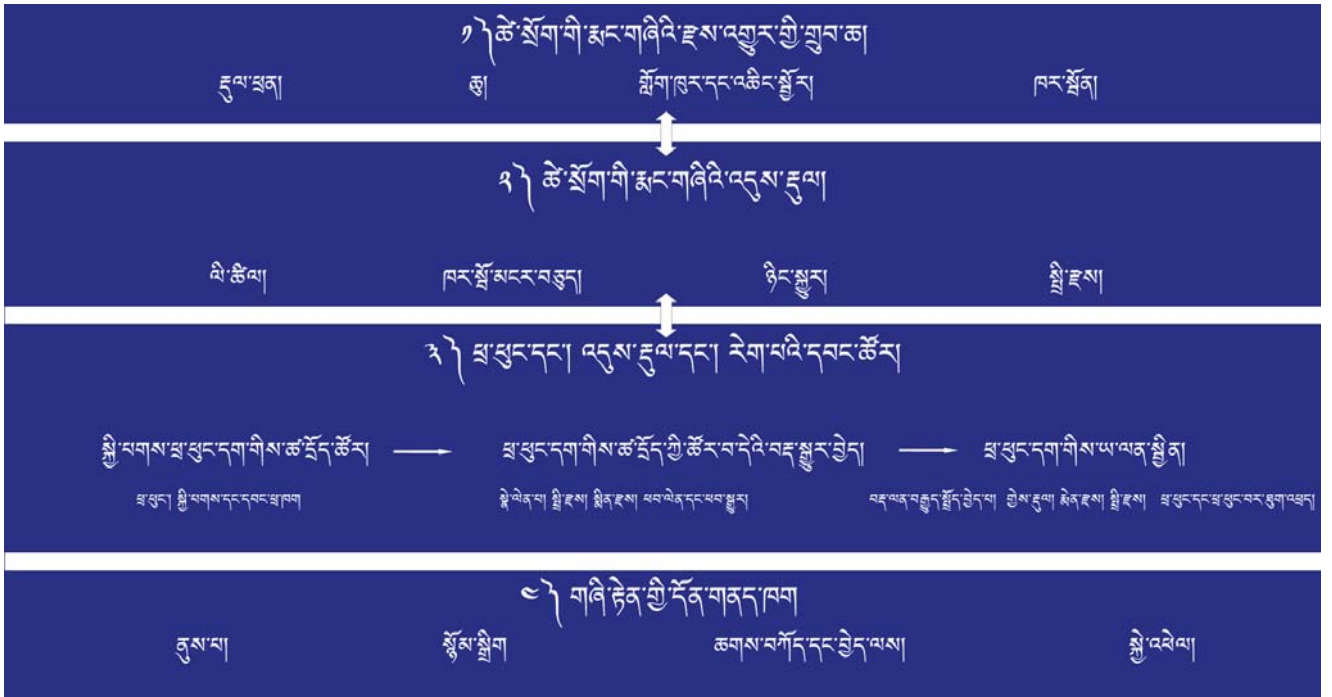
The chemistry that occurs in water involves atoms interacting with each other based on their chemical and electrical state. Each atom of all elements has differently charged components—neutrons (neutral) and protons (positive) in the nucleus and electrons (negative) orbiting the nucleus. An atom’s interactivity is based on the number and arrangement of its electrons. When atoms share electrons, it is known as bonding.

Carbon atoms are special because, due to the arrangement and number of their valence electrons, each carbon can form up to four bonds—the most possible for any element. The diversity this allows accounts for most organic (carbon-based) molecules. And it is these organic, life-giving molecules that make up the cells in our fingers that touch the cup of chai, that make up all of our cells, that make up all cells on Earth.

BACK TO THE CELL

If we go back to the picture of our skin that’s touching the chai, we find all sorts of cells in our skin (Figure 15): **hair cells** that help in sweat and temperature detection, some dead and some growing **keratinocytes** to cover and protect us, **immune cells** to respond to infectious agents, **nerve cells** to send information to the central nervous system (the spinal cord and the brain), **pigment cells** that give our skin color, and **blood cells** to carry nutrients to the skin.

Added to this complex system of cells are materials that some of the cells make and

ཚུའི་ནང་བྱང་བའི་རྣམ་སློབ་ལོ་རིམ་དེར་རྣམ་ཐོན་རྣམས་རང་གི་རྣམ་འགྲུར་དང་སློག་འགྲུར་གྱི་གནས་བབ་ལ་གཞི་བྱས་ཏེ་ནང་པན་ཚུན་སློབ་སློབ་བྱེད་པ་ཚུད་ཡོད། ཚ་རྣམ་ཐོན་ཅད་ཀྱི་རྣམ་ཐོན་རེ་རེ་ནས་སློག་ཁུར་སློབ་ཚོགས་ཅན་གྱི་ཆ་ཤས་ལས་གྲུབ་ཡོད་དེ། ཉིང་རྣམ་གྱི་ནང་དུ་བར་རྣམ་(སློག་ཁུར་མ་ཞིང་ཅན)དང་སློབ་རྣམ་(སློག་ཁུར་མོ་ཅན)ཡོད་ལ། ཉིང་རྣམ་གྱི་མཐའ་འཁོར་དུ་སློབ་བ་རྒྱལ་གིན་དུ་སློག་རྣམ་(སློག་ཁུར་མོ་ཅན)ཡོད། རྣམ་ཐོན་ཞིག་གི་སློབ་སློབ་བྱེད་པའི་རྣམ་ཐོན་གི་རང་ལ་ཡོད་པའི་སློག་རྣམ་གྱི་ཁྲུང་སྤང་དེ་དག་གི་འཁོད་སྤངས་ལ་རག་ལས་ཀྱི་ཡོད། རྣམ་ཐོན་པན་ཚུན་སློག་རྣམ་ཞིག་ལ་ཐུན་མོང་དུ་བརྟེན་པའི་གནས་སྐབས་དེ་ལ་འཆིང་སློབ་ཟེར་བ་རེད།

རང་གི་བྱིན་པའི་སློག་རྣམ་གྱི་ཁ་གྲངས་དང་འཁོད་སྤངས་བཅས་ལ་གཞིགས་ན་ཁར་སློབ་ཀྱི་རྣམ་ཐོན་རྣམས་དམིགས་བསལ་ཅན་ཞིག་ཡིན་ཏེ། ཁར་སློབ་ཀྱི་རྣམ་ཐོན་རེ་རེར་འཆིང་སློབ་བཞིའི་བར་འགྲུབ་སྤྱོད་ཅིང། དེ་ནི་ཚ་རྣམ་ཅི་རིགས་པ་ཞིག་ལ་འགྲུབ་དུང་བའི་འཆིང་སློབ་ཀྱི་མང་མཐའི་ས་མཚམས་དེ་རེད། འདིས་སྤྱིར་དུ་བྱས་པའི་རྣམ་ཐོན་རྣམས་(ཁར་སློབ་གཞི་ལ་བྱས་པའི་)སློབ་ཐོན་འདུས་རྣམ་པོ་ཆེའི་འབྲུང་དུང་གི་རྣམ་ཐོན་གསལ་ཁ་སློབ་ཀྱི་ཡོད། ཇའི་མོར་བར་རེག་པའི་ང་ཚོའི་མཚུངས་ནང་གི་བྲ་སྤང་རྣམས་དང། ང་ཚོའི་བྲ་སྤང་ཐོན་ཅད་དང། མདོར་ན་སའི་གོ་ལའི་སློབ་གི་བྲ་སྤང་ཡོད་དོ་ཅོག་གྲུབ་པར་བྱས་པའི་འགྲུབ་བྱེད་ནི་ཚེ་སློག་སློབ་པའི་སློབ་ཀྱི་འདུས་རྣམ་རེད།

བྲ་སྤང་ལ་བྱུང་ཡོག

གལ་ཏེ་ང་ཚོས་རྣམ་པའི་སློག་པའི་ང་ཚོའི་པགས་པའི་རི་མོ་(དཔེ་རིས། 14)དེར་བྱིར་ལོག་ཅིག་བྱས་ན། དེར་ང་ཚོའི་པགས་པའི་ནང་གི་བྲ་སྤང་གི་རིགས་ཀུན་རྒྱུད་ཚོགས་པ་ཡིན་ཏེ། སློབ་སློབ་བྲ་སྤང་དག་གིས་རྣམ་ཐོན་ཚོར་ཚོར་བྱེད་པ་ལ་རམ་འདེགས་བྱེད། འགའ་རེ་ཕྱི་ཕྱོད་པ་དང་འགའ་རེ་འཚོར་སློབ་བྱེད་བཞིན་པའི་ཀུན་ལྷན་བྲ་སྤང་དག་ནི་ང་ཚོར་གཞིགས་ཤིང་སློབ་པའི་ཆེད་ཡིན། གཉན་འཛོམས་བྲ་སྤང་དག་ནི་གཉན་ཁ་སློབ་མཁན་རྣམས་ལ་ལ་ལན་སློབ་ཆེད་ཡིན། དབང་ཚ་བྲ་སྤང་དག་ནི་དབང་ཚ་སློབ་པའི་མ་ལག་(སྤང་བ་དང་རྒྱུངས་པ)ལ་བརྟེན་འཕྲིན་གཏོང་ཆེད་ཡིན། ཚོན་ཆས་བྲ་སྤང་དག་ནི་ང་ཚོའི་པགས་པར་ཚོན་མདོག་སློབ་ཆེད་ཡིན་པ་དང། བྲ་སྤང་བྲ་སྤང་དག་ནི་པགས་པར་འཚོ་བརྟུན་དཔོན་འདེན་བྱེད་པའི་ཆེད་དུ་ཡིན།

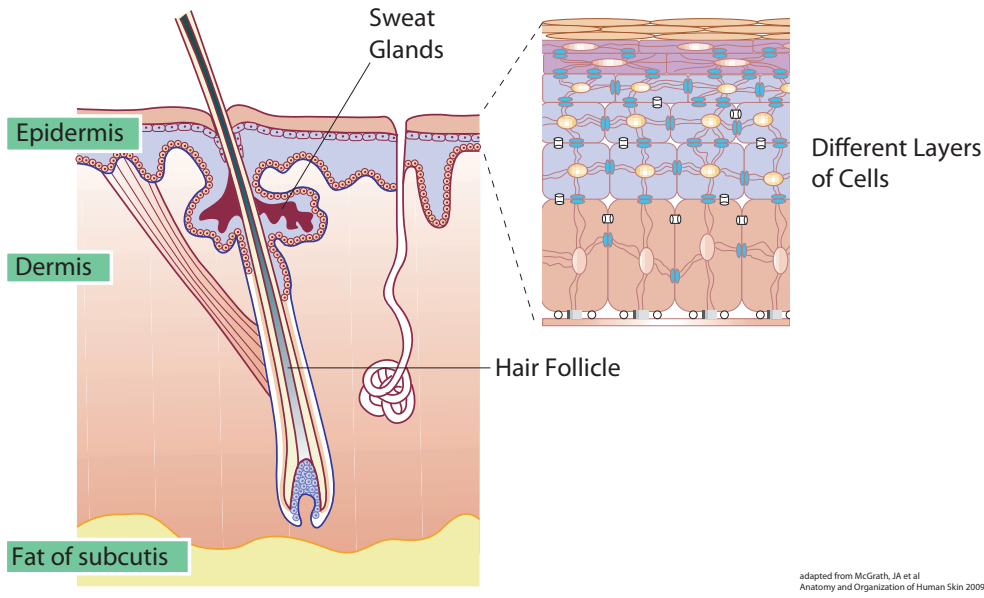

Figure 15: A more detailed cross-section of skin and its various components.

then release into the space between cells—materials similar to the mortar between bricks—like fibers and other components that give the skin strength and structure.

How do the molecules (built from the atoms we learned about) integrate and work together to form cells and perform cellular functions? The answer lies in exploring the complex life-molecules that make up cells and carry out these functions. We began to see the answer when we looked at examples of the complex molecules carbon can form and at the different functional groups that attach to those carbons. But even more complex molecules have evolved. Let's take a tour through these complex life-molecules: **proteins, nucleic acids, lipids, and carbohydrates.**

We will use one particular cell in our skin, the keratinocyte, to guide our journey. Keratinocytes (Figure 16) provide much of the toughness of our skin because they are full of a strong, stringy protein called keratin (the lines you can see inside the cells in Figure 16). Proteins are probably the most widespread and most widely used complex life molecule in cells. They serve structural functions, like keratin does. In addition, most **enzymes** are proteins. Enzymes greatly speed up many chemical reactions that would otherwise not happen for hours, days or years. Enzymes are all over the cell, doing all sorts of jobs, and we'll discuss many of them below.

Other important proteins are key players in our immune systems, as signaling molecules, and as receptors for signals sent from the outside (or inside) of the cell.

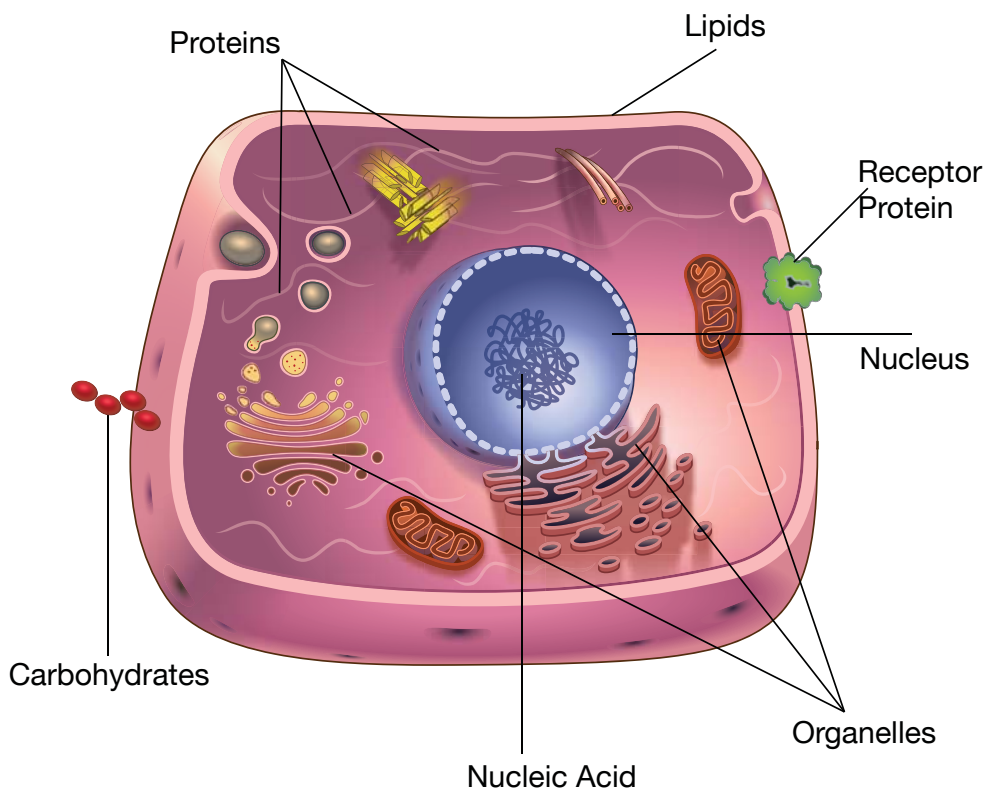

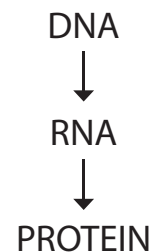
Figure 16: A single keratinocyte, labeled with its constituent components. The DNA, which codes for the cell's proteins, is enclosed in the nucleus. Throughout the cell, other organelles perform functions to keep the cell thriving.

In which part of the cell do you think the temperature receptors for the heat of your chai are? These receptors are on the cell surface, which is called the **cell membrane**. Cell membranes and other membranes are made of fatty chemicals called **lipids**. As we'll see, in addition to our cells having membranes on their outside boundaries, cells also have many internal membranes; these membrane structures are primarily made up of lipids with proteins, like the temperature receptor, sprinkled in.

One of the many membrane bound compartments inside keratinocytes and virtually all cells, is called the **nucleus**. In general, membrane-bound components of cells are called **organelles**. Like the *atomic* nucleus of protons and neutrons, the *cellular* nucleus (labeled in Figure 16) is the heart and control center of eukaryotic cells. This is because inside the nucleus is another complex life molecule, the **nucleic acid** called DNA.

This nucleic acid, which you have heard about in several other contexts, holds the code for and serves as the template for the production of the complex life-molecules we just discussed: proteins. The intermediary nucleic acid 'between' DNA and protein is called **RNA, or ribonucleic acid** (We will later more specifically discuss RNA).

Every nucleus in all of our keratinocytes, and actually in every single one of our cells, contains all the same DNA information, that is, all the same genes, as every other of

our cells; however, by mechanisms we will discuss, only the DNA ‘needed’ in keratinocytes is used by keratinocytes to make proteins.

Carbohydrates, the last major complex life molecule we will discuss, are used in keratinocytes and other cells in three major ways: (1) like proteins, they can provide structure; (2) they bind to membrane proteins to give each cell a unique identification tag and (3) they store chemical energy.

PROTEINS

Let’s look more closely at proteins. We’ll use the keratin proteins and the temperature receptor proteins in keratinocytes as examples, but the concepts and ideas we’ll develop are true for all proteins.

Proteins have many different levels of structure. They are built of amino acids, which are carbon-based structures we will discuss below (and which are discussed in Life Sciences Primer 1). There are 20 different amino acids (Figure 17) responsible for the composition of virtually all of the millions of different proteins on Earth.

Each amino acid is represented by a one- or three-letter code, as noted in the figure. Proteins are produced in the cell in a linear fashion, connecting one amino acid after another (in a process we will discuss below), so we can represent a protein as a linear string of amino acids. Linear strings of similar chemicals are known generally as **polymers**. The string of amino acids is called the protein’s **primary structure**. Each protein has a unique order and combination of amino acids, and proteins vary in length from a few amino acids to thousands. Figure 18 and 19 show the primary structures of two proteins, keratin and temperature-sensing receptor, respectively.

NONPOLAR, HYDROPHOBIC		POLAR, UNCHARGED		
		R GROUPS		
Alanine Ala A				Glycine Gly G
Valine Val V				Serine Ser S
Leucine Leu L				Threonine Thr T
Isoleucine Ile I				Cysteine Cys C
Phenylalanine Phe F				Tyrosine Tyr Y
Tryptophan Trp W				Asparagine Asn N
Methionine Met M				Glutamine Gln Q
Proline Pro P			POLAR, BASIC	
				Lysine Lys K
POLAR, ACIDIC				Arginine Arg R
Aspartic acid Asp D				
Glutamine acid Glu E				Histidine His H

Figure 17: The 20 amino acids. Each amino acid's chemical structure is shown, in addition to each one's full name and one- and three-letter abbreviations. The shaded box surrounds the core of the amino acid. Notice how all the amino acid structures are based on carbon and how each carbon has four covalent bonds (choose one amino acid and identify the four bonds for each carbon in it). All amino acids have a common core from which they get their name: an amino functional group (NH_2 or, when in a typical living environment NH_3^+) and a carboxylic acid functional group (COOH , or in a typical environment COO^-). Note that, like all complex life molecules, amino acids are built from the basic atoms of life.

Due to the order of amino acids in a protein, how many there are, and how they're charged (notice in the figure of the 20 amino acids that amino acids are charged differently), proteins fold into higher level **secondary** and **tertiary** structures. Keratin, like all other proteins, has a primary structure and secondary and tertiary structures (Figure 18). Look at the lines crossing the keratinocytes in Figure 18A; these lines are protein fibers of keratin. Now look at the schematic drawings of keratin, and you see what the higher-level structures of keratin proteins look like. They are very similar to rope or the iron rods inside concrete, and they serve a very similar function—providing skin flexibility and strength. Remember shape reflects and drives function, and vice versa.

Keratin: Sequence & Structure

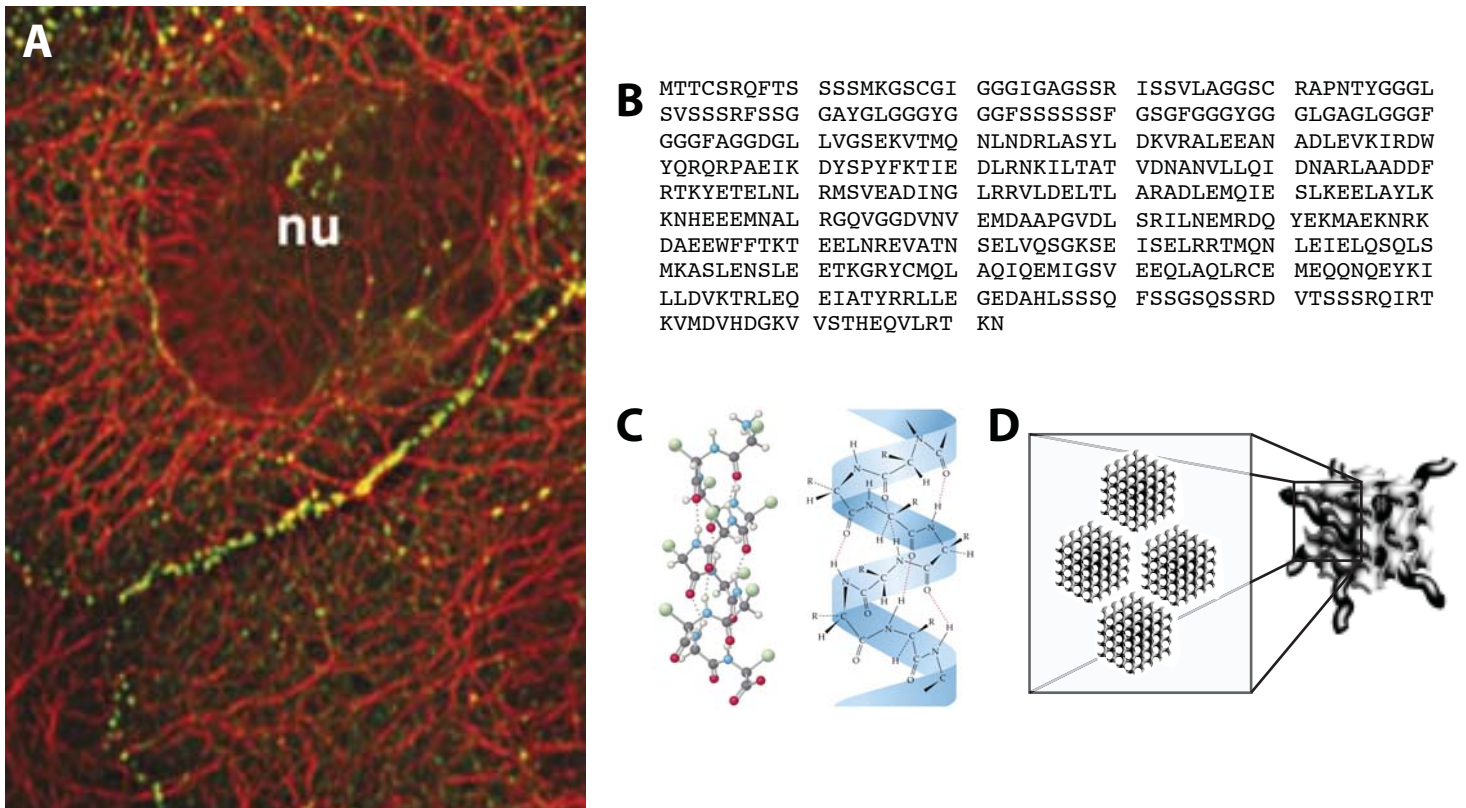

Figure 18: Primary, secondary, and tertiary structure of keratin. A shows a picture of cells; the keratin fibers are visible throughout the cells. B is the amino acid, primary sequence of the keratin protein. C shows a secondary structure of keratin. D shows the more complex, tertiary structure of keratin, in which various components of the protein fold onto one another.

Temperature Sensing Receptor: Structure & Function

A) Amino Acid Sequence

0	meqrasldse	esesppgens	clpppdrdpn	ckpppvkphi	fttrsrtlrf	gkgdseeasp	60
61	ldcpyeegg1	ascpiitvss	vltiqrpgdg	pasvrpssqd	svsagekppr	lydrsrifda	120
121	vaqncqele	sl1pflqrsk	krltdsefkd	petgktcllk	amlnlhngqn	dtiallldva	180
181	rktdslkqfv	nasytdsyyk	gqtalhiaie	rrnmtlvtil	vengadvqaa	angdffkktk	240
241	grpgfyfge1	plslaactnq	laivkfillqn	swgpadisar	dsvgntvlha	lvevadntvd	300
301	ntkfvtsmyn	eililgaklh	ptlkleelitn	rkgltp1ala	assgkigvla	yilgreihep	360
361	ecrhlsrkft	ewaypvhss	lydlscidtc	eknsvlevia	ysssetpnrh	dml1veplnr	420
421	llqdkwdrfv	krifyfnffv	yclymiifta	aayyrpvegl	ppyklkntvg	dyfrvtgeil	480
481	svsggyvfff	rgiqyflqrr	pslkslfvds	yseilffvqs	lfmlvsvvly	fsqrkeyvas	540
541	mvfslamgwt	nmlyytrgfq	qmgiyavmie	kmilrdlcrf	mfvy1vflfg	fstavvtlie	600
601	dgknslpme	stphkcrgsa	ckpgnsynsl	ystclel1kf	tigmgdleft	enydfkavfi	660
661	illlayvilt	yilllnmia	lmgetvnkia	geskniwklq	raitildtek	sflkcmrkaf	720
721	rsgkllqv9f	tpdgkddy1w	cfrvdevnwt	twntnvgiin	edpgncegvk	rtlsfslrsg	780
781	rvsgrnwknf	alvp1l1rds	trdrhatqge	evqlkhytgs	lkpedaevfk	dsmvpgek	838

B) Structure

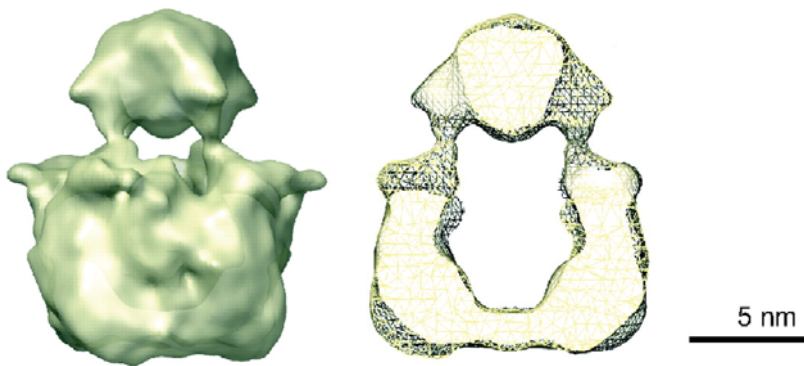

Figure 19: Amino acid sequence and structure of a mammalian temperature-sensing receptor.

Other proteins very relevant to our discussion are the temperature receptors on skin cells, the receptors that allow us to feel heat when we touch that cup of chai. What is their protein structure?

A mammalian temperature-sensing receptor` sequence and structure are shown in Figure 19. How does a string of amino acids, like the 838 amino acids of the receptor above, fold into a complicated protein structure like that shown in the figure? Well, we actually don't know for sure, but we have a pretty good idea. The answer is hidden in the chemical personalities of the amino acids, in the same way that the chemical personalities of the individual elements of water determine water's personality. And chemical personality is determined by shape, size, and charge.

Let's take a closer look at the 20 amino acids that compose proteins. Examine the structures in Figure 17. Study them carefully. What differences and similarities do you see among these amino acids? Notice that they all have a common chemical part based on a carbon atom bound to three groups (H, COO⁻, and NH₃⁺) and that the fourth carbon bond is to a part that's different for each amino acid (Remember that due to its valence shell electrons, carbon forms four covalent chemical bonds).

FAMILIES OF PROTEINS

Like keratins, temperature receptor proteins belong to a large family of similar proteins. Families of proteins have evolved within one species (for example there are 5-10 different temperature-sensing receptors in humans) and extend beyond one species. For example, as we saw in Life Sciences Primer I, similar proteins are conserved from species to species; this conservation is true of both their primary and higher-level structures.

Amino acids get their name from the fact that they all have an **amino group** (refer back to Figure 14 to see common chemical functional groups), NH_2 , and they all have a **carboxylic acid functional group**, COOH . These functional groups, like all atoms, take on different personalities in different environments. Typically, in the chemical conditions in an environment that allows life, that is, an environment based on water, the NH_2 group gains a proton and so becomes positively charged NH_3^+ , and the COOH group loses a proton to become negatively charged COO^- .

The so-called R-groups or variable groups of the amino acids are shown in Figure 17. It's the character of the R-groups that makes each amino acid unique. Notice that some R-groups are bigger than others (how would this affect folding of a protein?); notice that some R-groups are charged and others aren't. The amino acids are typically categorized based on their charge, which is related to their affinity for water, the solvent of life. Remember that charged groups tend to interact more with water because of the charged nature of water itself and the universal law that negative charges tend to attract and interact with positive ones, while like charges tend to repel each other.

The fancy technical terms for the different categories of amino acids are given in the figure. **Polar** and **non-polar** we've seen before when discussing the personality of water. Polar amino acids are more likely hydrophilic (attracted to water). Non-polar amino acids are more likely hydrophobic (repelled by water).

Because life happens in water—cells live in a bath of water—you can begin to imagine how different amino acids with different personalities in different orders can make for very differently-shaped proteins. Different proteins have evolved different jobs and locations based on their shape and charge. Consider the location and function of our temperature-sensitive receptor and look at its folded-up 3-dimensional shape again in Figure 19. This protein sits in the cell's outer membrane. The spaces on either side of the membrane are full of water, so the amino acids of the protein that live within the membrane tend to be hydrophobic and those outside the membrane tend to be hydrophilic. Also, you can see this protein structure has a hole in it that opens or closes depending, as it turns out, on the temperature this protein is exposed to (for example, a hot cup full of chai). So, the amino acids in this protein have evolved in such a way to allow this temperature-sensitive receptor to change its shape and pass on its 'hot' message. Structure and function are intimately related.

YOUR TURN:
THOUGHT EXPERIMENT

How might a change in temperature result in a change in protein receptor shape so that it "opens up" and passes on the message that it is experiencing heat?

Create an experiment to test your theory and create a diagram to show the change you are proposing and how it occurs.

NUCLEIC ACID: ANOTHER COMPLEX LIFE-MOLECULE

The most famous example of structure's intimate relationship to function—the DNA helix— was discovered by James Watson and Francis Crick in 1953. Their discovery was awarded the Nobel Prize in Physiology and Medicine. More than that, their discovery of this structure launched the field of molecular genetics. As we've discussed, it is the DNA that encodes the amino acids and the proteins we discussed above.

The *structure* of DNA helped explain *functionally* how organisms and their cells can maintain these codes and information in a stable format *and* how they could pass it on to the next generation. It is really a quite simple and beautiful molecule. DNA (deoxyribonucleic acid) forms a double-helix made of two chemically complementary strands.

Thus, from either strand, a person (or a cell) knows exactly what the other strand will be, because each type of nucleotide only pairs with one other (A only pairs with T and C with G). This is important for making an exact copy of the cell's DNA each time that cell divides (Figure 20). Similarly in 'decoding' the DNA to eventually make protein any of the four nucleotides always encodes the same complementary nucleotide; this makes for a very effective way of transferring information, as well (Figure 21). So, structure and function are linked.

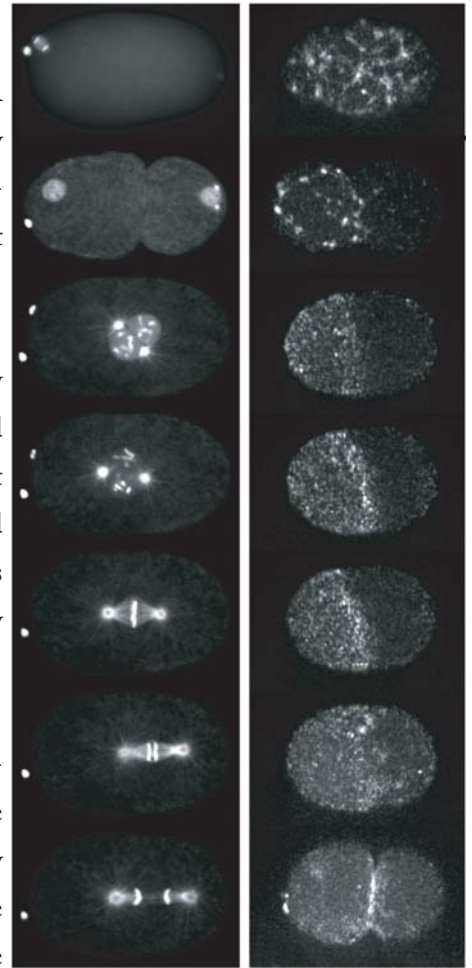

Figure 20: A cell undergoing division. In the picture on the left, the DNA is stained and can be seen as the bright spots; on the right, cell structural components are stained and you can see two cells forming from one.

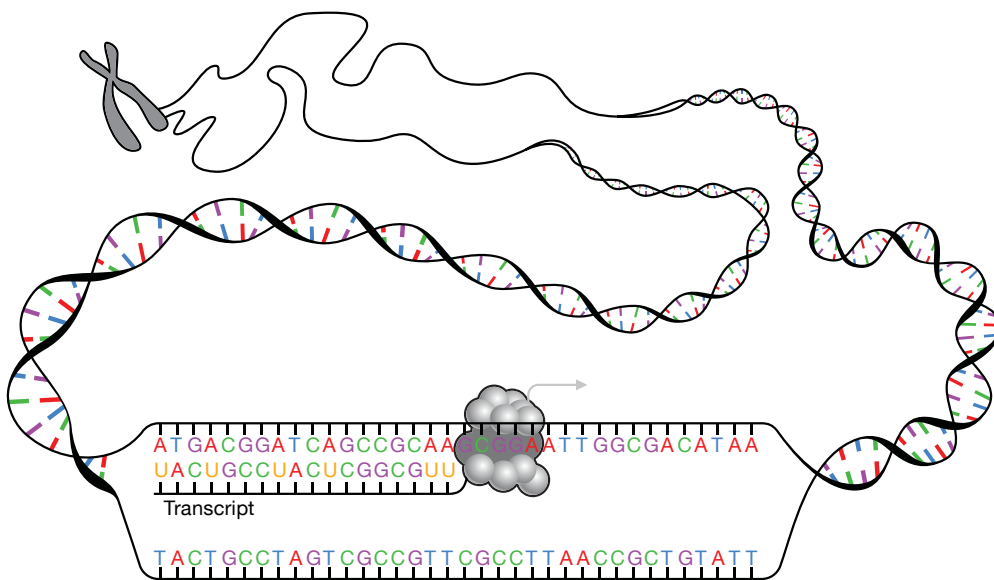

Figure 21: DNA Transcription. DNA undergoing transcription, the process by which the DNA is decoded to create an RNA transcript and eventually proteins. Don't worry - we'll cover the details of transcription later in this chapter.

In addition, the structure of DNA, the double-helix, is relatively chemically stable and flexible, which is very important for the amount and value of the information it holds. We have billions of nucleotides in each cell's nucleus, which would take up a lot of space if the structure of DNA didn't allow it to condense to an enormous extent.

DNA STRUCTURE

Let's walk slowly through the structure of DNA. It has only four major variable components; amazingly, these four variable components combine in different ways to encode all of life in all organisms. Later in the primer, we will discuss how the DNA code is read and converted into protein. DNA's four major variable components are called nucleotides (Figure 22)—in shorthand we'll call them guanine (G), adenine (A), cytosine (C), and thymine (T). In DNA, each of these molecules is also bound to a sugar called deoxyribose and a highly charged set of molecules called a phosphate group. As you can see, like most of life's molecules, nucleotides are composed of the elements carbon, nitrogen, oxygen, phosphorous, and hydrogen in many different arrangements, but all based on carbon (carbon is so ubiquitous in life-molecules that the C for carbon is often simply omitted from the molecule; wherever you see bonds adjoined, but no element shown, carbon (C) is implied).

LIPIDS AND CARBOHYDRATES

Don't forget, this story is all about reaching for a cup of hot chai – and what happens when our skin (an organ) touches that cup and how that translates into a response from our cells (keratinocytes, etc) and their molecules (proteins like temperature-sensitive receptors and keratin, for example, and nucleic acids like the DNA sequences that encode those two proteins).

The last two complex life-molecules we'll discuss are carbohydrates and lipids (fats). As a way to think about them, let's consider *why*, from a biological and evolutionary standpoint, we're reaching for that chai in the first place. Well, it tastes good, yes. But what we think tastes good is also a product of evolution and our biological needs. Taste has evolved so that *we like things we need*.

Do you see the evolutionary logic? In order to function, our bodies need energy. So, it makes sense that our physiological systems would have evolved to like things that are rich in energy. Carbohydrates and fats are very energy-rich molecules, and one of

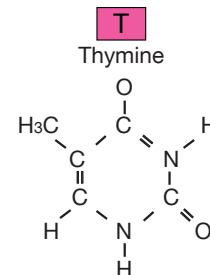
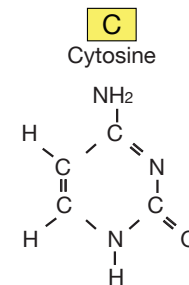
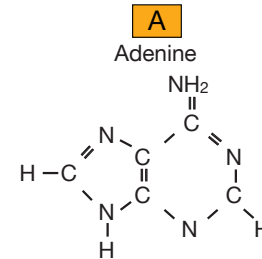
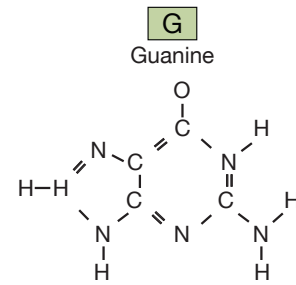
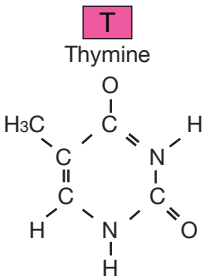
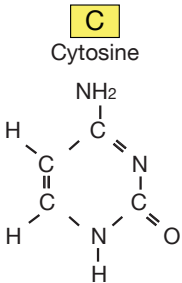
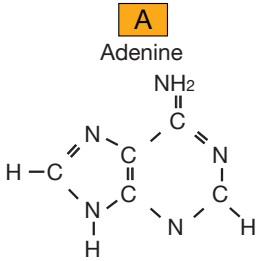
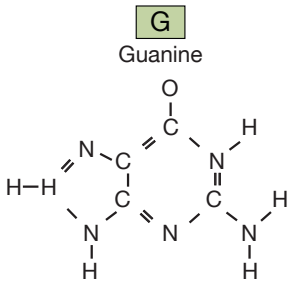

Figure 22: Nucleotides, the variable components of DNA.

YOUR TURN: THOUGHT EXPERIMENT

Our bodies need energy to perform even the most mundane function. Can you think of foods you enjoy? Do they contain sugars or fat? Why do you think we like these foods?

དཔེ་རིས། ༡༡ ཉིང་རྩུལ་གྲུབ་ཚ་སྟེ། རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་འགྲུར་སྟེན་པའི་གྲུབ་ཚ་རྣམས།

ཞོད་ཀྱི་རིས་མོས།
བསམ་སློབ་བརྟུན་དབྱེད།

ཞོད་ལས་ཏུ་ཅང་པལ་པ་ཞིག་བསྐྱབ་པར་
ཡང་དང་ཚོའི་ལུས་པོར་རྩུལ་གྲུབ་ཀྱི་
དགོས་མཁོ་ཡོད། ཞོད་ཀྱིས་རང་གི་དགའ་
མོས་ཞོད་སའི་ལྷོ་ཆས་རྣམས་ལ་བསམ་
སློབ་འཁོར་སྐྱབ་བཟ། དེ་དག་གི་ནང་ཀ་
རའཟ། ཡང་ན་ཚེལ་ཞག་འདུག་གཟ།
དང་ཚོས་ལྷོ་ཆས་དེ་རྣམས་ལ་ཅིའི་ཕྱིར་
དགའ་མོས་ཞོད་པའི་ཕྱོགས་ལ་ཞོད་ཀྱིས་
རྩི་མཚན་ཤོད་སྐྱབ་བཟ།

ཞིག་ཡིན་ལ། འདི་ནི་དེས་བཟུང་བའི་གནས་ཚུལ་གྱི་འཕོར་ཚད་དང་གནད་འགག་ལ་གཞིགས་ཏེ་ཏུ་ཅང་གསུམ་ཆེན་ཡིན།
སྤྲུང་རེ་རེའི་ཉིང་རྩུལ་གྱི་ནང་དུ་ཉིང་རྩུལ་གྲུབ་ཚ་མེར་འབྲུམ་མང་པོ་ཡོད་པས། གསུམ་ཏེ་རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་ཆགས་དབྱིབས་
ལ་བརྟེན་ནས་དེ་ཀྱན་ཆེས་ཏུ་ཅང་བསྐྱབས་སྐྱབ་པ་དེ་འདྲ་མ་ཕྱེད་ཆེ་གྲུབ་ཚ་འདི་ཀྱན་གྱིས་ལུལ་གྱི་གོ་ས་ཏུ་ཅང་ཆེན་པོ་
འགོ་བས་པར་འགྱུར་དེས་ཡིན།

རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་ཆགས་དབྱིབས།

དང་ཚོས་རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་ཆགས་དབྱིབས་རྒྱུད་དུ་ག་ལེར་བཤོད་པར་བྱའོ། རྩིར་འགྱུར་སྟེན་པའི་གྲུབ་ཚ་གཞོ་པོ་བཞི་ཡོད་
ཅིང་། དོ་མཚར་ཆེ་བ་ཞིག་ལ། འགྱུར་སྟེན་པའི་གྲུབ་ཚ་བཞི་པོ་འདི་དག་རྣམས་པ་ལྷ་ཚོགས་སྟོན་པའི་ཚུན་འདྲེས་སྟེན་གྲུབ་
པ་བརྒྱུད་སྟེ། ལྷན་གྱི་རྣམས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཆེ་སྟོག་གི་བརྗེས་ཀྱི་ཕྱེད་པའི་ཞག་ཐོག་ཕྱེད་ཀྱི་ཡོད། སྟོབ་དེབ་འདིའི་གཤམ་
དུང་ཚོས་རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་འདི་ཉིང་རྩུལ་འདི་ལྟར་དུ་བརྗེས་ཀྱི་སྟེན་ཆས་ཀྱི་དོ་བོར་འགྱུར་བྱེད་ཚུལ་སྟོན་གྲུབ་སྟེན་གྲུབ་
ཡིན། རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་འགྱུར་སྟེན་པའི་གྲུབ་ཚ་བཞི་པོ་དེ་དག་ལ་ ཉིང་རྩུལ་གྲུབ་ཚ་མེར་བ་ཡིན་ལ། (དཔེ་རིས། ༡༡) དེ་དག་
རེ་རེ་ལ་སྐྱུང་བྱིས་སྤྱད་ཚོས་གྲུལ་ནི་ན། (ཇི) ཞེ་ཤ་ནི་ན། (ཞེ) སལ་ཤོ་སེ་ན། (སེ) ཐལ་མི་ན། (ཉེ)ཞེས་བརྗོད། རྩི་ཞེན་ཞེ་
ནང་འདུས་རྩུལ་དེ་དག་རེ་རེ་ནས་འཚོ་རྒྱུད་བྲལ་ཉིང་མངར་དུ་འབོད་པའི་ཀ་རའི་དངོས་པོ་ཞིག་དང་། འོད་ཀྱི་མ་མའི་རུ་
ཚོགས་སྤྱད་འབོད་པའི་སྟོག་ལྷན་ཏུ་ཅང་ཆེ་བའི་འདུས་རྩུལ་གྱི་སྟེན་ཆ་བཅས་པ་གཉེས་ལ་འཁྲེལ་ནས་འཁོད་ཡོད། ཞོད་
ཀྱིས་མཐོང་སྐྱབ་པ་བཞིན། ཆེ་སྟོག་གི་འདུས་རྩུལ་པལ་མོ་ཆེ་དང་འདྲ་བར་ཉིང་རྩུལ་གྲུབ་ཚ་འདི་དག་ལས་སྟོན། ལུལ་ལོ་
རེན། འཚོ་རྒྱུད། འོད་ཀྱི་མ་མ་དང་སྟེབ་སྟེན་གྱི་ཚོགས་སྤྱད་སྟེན་ཆས་ཀྱིས་གྲུབ་པའི་ཡང་རྒྱུད་བཅས་ཀྱི་ཚ་རྣམས་རྣམས་ཀྱིས་གྲུབ་པ་ཡིན།
འོན་ཀྱང་དེ་ཀྱན་ལས་སྟོན་གཞི་མར་བྱས་པ་ཞེ་ཅིག་ཡིན། (དེ་ལ་ལས་སྟོན་ནི་ཆེ་སྟོག་འདུས་རྩུལ་གྱི་རིགས་ཀྱན་ལ་ཡོངས་
ཞུབ་དུ་གོར་མ་ཆག་པར་གནས་པས། ལྷན་པུ་མར་འདུས་རྩུལ་ཞིག་མཚན་པར་བྱེད་པ་ན་ལས་སྟོན་གྱི་མཚན་ཡིག་C དེ་
ཉིང་དངོས་སྤྱད་མ་བྱིས་པར་འཛོག་པའང་ཡོད། དེ་བཞིན་དུ་ཞོད་ཀྱིས་གང་དུ་འཚོང་སྟེན་གྱི་འབེལ་བ་མཐོང་ཡང་དེར་ཚ་
རྣམས་མི་གསལ་བ་དེ་ནི་ལས་སྟོན་ཡིན་དགོས་ལ། དེ་ནི་C དོན་གྱིས་གོ་བའི་དབང་དུ་བྱས་པ་ལགས།)

ཡི་ཚེལ་དང་ཁར་སྟོན་མངར་བརྟུད།

འདིར་ཞོད་ཀྱིས་བརྗོད་མི་རུང་བ་ཞིག་ཡོད་པ་ནི། ལྷན་པུ་འདིའི་བཤད་པ་ཀྱན་ཇ་ཆ་པོ་སྟུགས་པའི་མོར་པར་སྟོབ་ཚུལ་
སྟོན་ཡིན་པ་དང་། དང་ཚོའི་(དབང་པོ་)པགས་པས་དེར་རེག་པ་ན་ཅིར་འགྱུར་སྟོན་དང་། དེ་ཉིང་དང་ཚོའི་སྤྲུང་(ཀུར་ཉེན་
སྤྲུང་ལ་སོགས་པ་)དང་དེ་དག་གི་འདུས་རྩུལ་(དཔེར་ན་ཀུར་ཉེན་སྤྲུང་དུ་འགྱུར་དང་། འདིར་ཞོད་ཀྱིས་བརྗོད་མི་རུང་བ་
ཞིག་ཡོད་པ་ནི། ལྷན་པུ་འདིའི་བཤད་པ་ཀྱན་ཇ་ཆ་པོ་སྟུགས་པའི་མོར་པར་སྟོབ་ཚུལ་སྟོན་ཡིན་པ་དང་། དང་ཚོའི་(དབང་པོ་
)པགས་པས་དེར་རེག་པ་ན་ཅིར་འགྱུར་སྟོན་དང་། དེ་ཉིང་དང་ཚོའི་སྤྲུང་(ཀུར་ཉེན་སྤྲུང་ལ་སོགས་པ་)དང་དེ་དག་གི་
འདུས་རྩུལ་(དཔེར་ན་ཀུར་ཉེན་སྤྲུང་དུ་འགྱུར་དང་དོད་ཚོར་སྟེན་པའི་སྟེ་ལེན་པ་ལྟ་བུའི་སྟེ་རྣམས་ཀྱི་རིགས་དང་། སྟེ་རྣམས་དེ་
གཉེས་པོ་བརྗེས་ཀྱི་ཕྱེད་པའི་རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་འཁོད་རིམ་ལྟ་བུའི་ཉིང་རྩུལ་རྣམས་)ཀྱི་དོས་ནས་འཛོན་པའི་ཡ་ལན་ཞིག་གི་
རྣམ་པར་ཚུལ་འདྲི་ལྟར་དུ་འཕོ་རྒྱུ་སྟོན་ཡིན་པ་དེ་ཡིན།

དང་ཚོས་གོས་སྤྱད་ཀྱི་རྩི་ཞེན་འདིར་ཅན་གྱི་ཆེ་སྟོག་འདུས་རྩུལ་མཐའ་མ་གཉེས་པོ་ནི་ལས་སྟོན་མངར་བརྟུད་དང་ཡི་ཚེལ་
(ཞག་)བཅས་ཡིན། དེ་དག་གི་སྟོན་མཚན་བསམ་གཏོང་རྒྱའི་ཕྱོགས་སྤྱད་ཚོས་ཚུལ་འདི་ལྟར་བསམ་གཞིག་བྱས། ལུས་ཀྱི་
གནས་སྟངས་དང་འཕེལ་འགྱུར་གྱི་བཞུགས་ནས་དང་ཚོས་ཐོག་དང་པོར་ཇ་དེར་ཅིའི་ཕྱིར་སྟོབ་པར་བྱེད་དམ། དེ་ནི་
དེར་ཡོད་པའི་ཐུང་བུའི་རོ་ལེགས་པོ་ཡོད་པས་ཡིན་ཆོག་འོན་ཀྱང་དང་ཚོས་གང་ཞིག་ལ་རོ་ལེགས་པོ་ཡོད་པར་བཞུགས་དེ་
ཉིང་འཕེལ་འགྱུར་གྱི་ཐོན་སྐྱེད་དང་ལུས་སྤྱད་གི་དགོས་མཁོ་ཞིག་ཀྱང་རེད། དང་ཚོར་གང་ཞིག་མཁོ་བ་དེར་དང་ཚོས་དགའ་
མོས་བྱེད་ལ། དེའི་དབང་གིས་རོ་དེ་ཉིང་ཀྱང་རིམ་འགྱུར་ཐེབས་ཀྱི་ཡོད། དོད་ཚོར་སྟེན་པའི་སྟེ་ལེན་པ་ལྟ་བུའི་སྟེ་རྣམས་ཀྱི་
རིགས་དང་། སྟེ་རྣམས་དེ་གཉེས་པོ་བརྗེས་ཀྱི་ཕྱེད་པའི་རྩི་ཞེན་ཞེ་ཡི་འཁོད་རིམ་ལྟ་བུའི་ཉིང་རྩུལ་རྣམས་)ཀྱི་དོས་ནས་འཛོན་
པའི་ཡ་ལན་ཞིག་གི་རྣམ་པར་ཚུལ་འདྲི་ལྟར་དུ་འཕོ་རྒྱུ་སྟོན་ཡིན་པ་དེ་ཡིན།

ཞོད་ཀྱིས་འཕེལ་འགྱུར་ཕྱོགས་ཀྱི་སྐྱབ་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ལམ་དེ་མཐོང་གི་འདུག་གཟ། ཞོད་ལས་བསྐྱབ་པར་དང་ཚོའི་ལུས་
པོར་རྩུལ་པ་དགོས། དེས་ན་དང་ཚོའི་ལུས་ལམ་ཀྱི་མ་ལག་རྣམས་རྩུལ་པས་གཏན་པའི་དངོས་རྣམས་ལ་དགའ་མོས་བྱེད་

the most important things our bodies need is energy. Chai is full of potential energy in at least two forms: sugar (a carbohydrate, an example of which, deoxyribose, we just mentioned within the DNA structure) and milk (which contains both sugar and fat). People use the term sugar in everyday life for the white stuff we add to chai and cakes. To a scientist this white stuff is a particular type of sugar called **glucose** (Figure 23).

Carbohydrates, as you can guess from their name, are composed of a foundational structure or backbone of carbon atoms (the ‘carbo’ in the name) attached to different numbers of hydrogen and oxygen atoms (‘hydrate’ means water, and remember water is made of hydrogen and oxygen— H_2O). Carbohydrates’ hydrogen and oxygen atoms form two main functional groups (refer back to functional group Figure 14) attached to their carbon backbones: hydroxyl groups ($-OH$) and carbonyl groups ($C=O$). Figure 24 shows examples of carbohydrates. The different classes of sugars get their names from how many carbons they have (Figure 24).

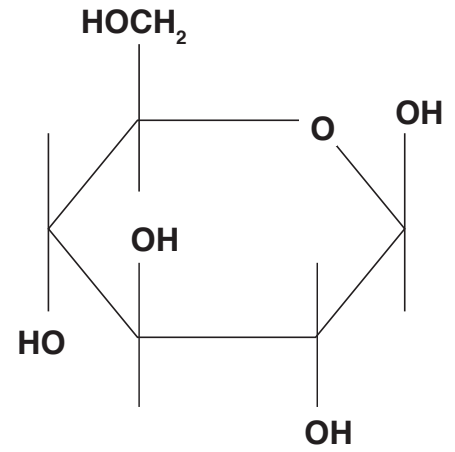

Figure 23: Glucose

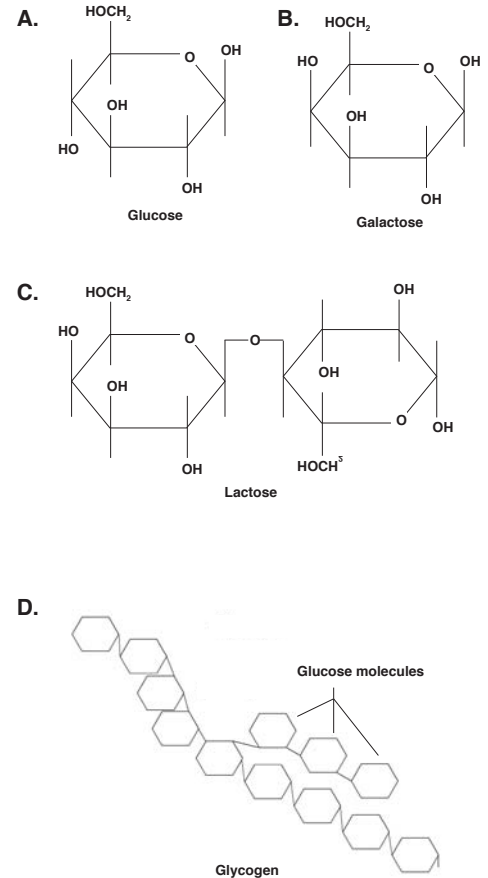

Figure 25: Sugars in ring form. Glucose (A) and galactose (B) are monomers. Lactose (C) is a polymer consisting of glucose and galactose. D is glycogen, which consists of many strings of glucose molecules.

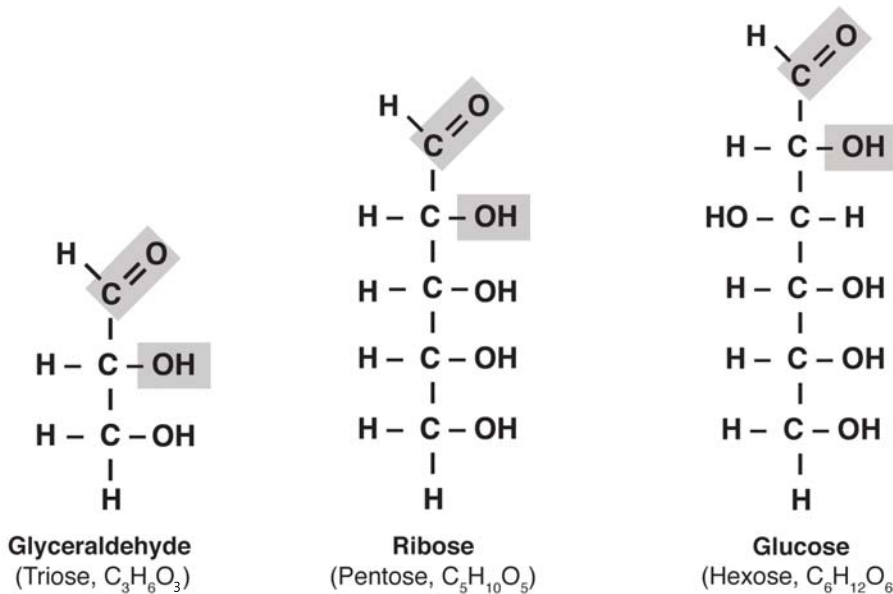
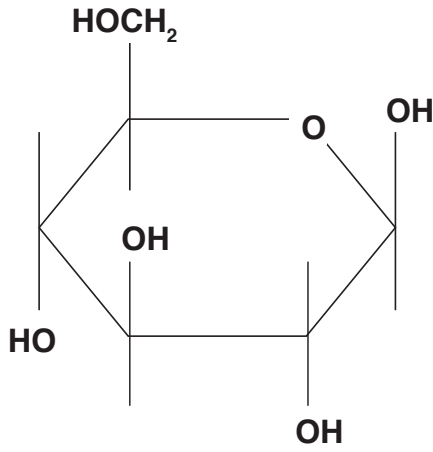

Figure 24: Different types of carbohydrates. Their names are in bold; underneath the name, the class of sugar and chemical structure are given.

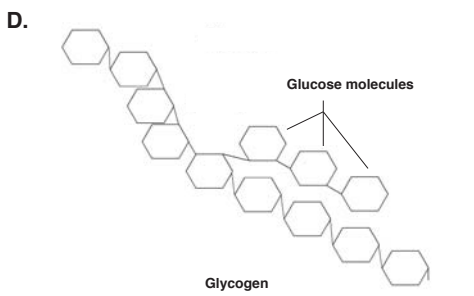
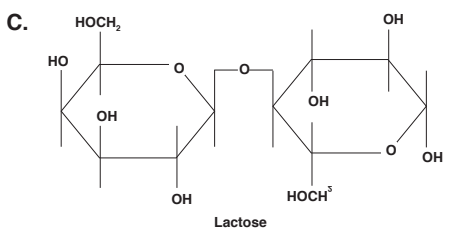
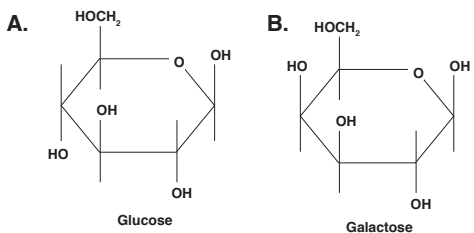
In water, sugars tend to form rings (Figure 25A + B) instead of linear molecules. So, sugars can vary in the number of carbons they have and the number and type of functional groups attached to those carbons. In addition, sugars can vary in another way—how many single sugar molecules link with others to form long polymers (chains) of sugar.

In Figure 25, you can see two different types of single sugar molecules (known generi-

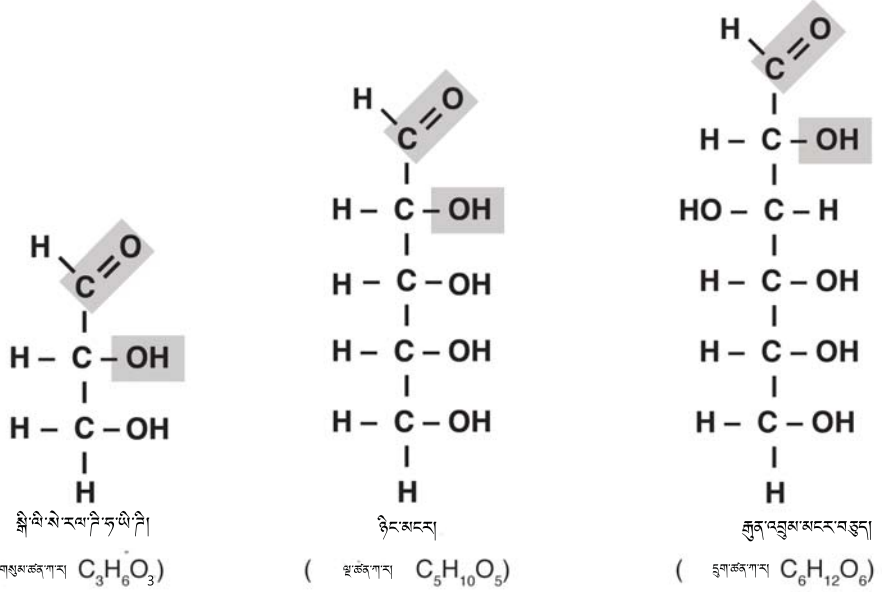

དཔེ་རིས། 11 རྒྱན་འབྲུམ་མངར་བཅུད།

པའི་ཕྱོགས་སུ་འཕེལ་འགྱུར་ཐེབས་པར་གནས་ལུགས་ཤིག་ལྟན་ཡོད། ལར་སློབ་མངར་བཅུད་དང་ལི་ཚོལ་རྣམས་ལུས་པས་ ལྷག་པའི་འདུས་རྒྱུལ་ཡིན་ཞིང་། ང་ཚོའི་ལུས་པོར་མཐོ་བའི་དངོས་རྒྱུས་གལ་ཆེ་ཤོས་ཤིག་ནི་རྒྱས་པ་ཡིན། ང་ནི་ཉུང་ མཐར་ཡང་སང་རུང་གི་རྒྱས་པའི་རྣམ་པ་གཉིས་ཀྱིས་ཁེངས་ནས་ཡོད་དེ། ཀར་(ང་ཚོས་གོང་ཙམ་དུ་སློང་བ་བཞིན་ཉེ་ཞེན་ ཞའི་ཆགས་ཚུལ་གྱི་ནང་ཚུད་པའི་འཚོ་རླངས་བྲལ་ཉེང་མངར་རྣམས་ཀྱི་མཚན་གཞིར་གྱུར་པའི་ལར་སློབ་མངར་བཅུད་ལྟ་བུ) དང་འོ་མ་(འདི་ལ་ཀར་དང་ལི་ཚོལ་གཉིས་ཀ་ཚང་ཡོད་)གཉིས་ཡིན། མི་རྣམས་ཀྱིས་ཉེན་རེའི་འཚོ་བའི་ནང་ཀར་ཞེས་ པ་ང་དང་སློང་ང་བག་ལེབ་ནང་སྒྲགས་རྒྱུའི་མངར་རྣམས་དཀར་པོ་དེ་ལ་གོ་ཡང་། ཚན་རིག་པ་ཞིག་གི་ངོར་དེ་འདྲའི་མངར་ རྣམས་དཀར་པོ་དེ་རྒྱན་འབྲུམ་མངར་རྣམས་(དཔེ་རིས། 11)ཞེས་སུ་འབོད་པའི་ཀར་པའི་བྱེ་བྲག་ཅིག་རེད།

ཚོད་ཀྱིས་དེ་དག་གི་ཐ་སྲད་རང་ནས་ཚོད་དཔེ་བྱེད་ཐུབ་པ་བཞིན། ལར་སློབ་མངར་བཅུད་ནི་ཡང་རླངས་དང་འཚོ་རླངས་གི་ རྒྱལ་ཕྱན་གྱི་('hydrate' ཞེས་པ་རྒྱལ་ཐེར་ཞིང་། རྒྱ་ནི་ཡང་རླངས་དང་འཚོ་རླངས་གཉིས་ལས་ལྷག་པ་ལྟེ། H₂Oཡིན་པ་ འདིར་དབྱ་དགོས།)གངས་ཚད་སྣ་ཚོགས་དང་ལྷན་དུ་བསྐྱེབས་པའི་ལར་སློབ་རྒྱལ་ཕྱན་གྱི་(མིང་གི་ཆ་ལ་ 'carbo' ཞེས་པ་གསལ་ཡོད།)གཞི་རྟེན་ནམ་མཐུང་གཞིའི་སློབ་ཞིག་ལས་ལྷག་པ་ཞིག་རེད། ལར་སློབ་མངར་བཅུད་ནང་གི་ཡང་རླངས་ དང་འཚོ་རླངས་གི་རྒྱལ་ཕྱན་དེ་དག་གིས་ལར་སློབ་གཞི་རྟེན་བྱས་པའི་ལས་སྡེ་རྒྱ་ཚོགས་གཙོ་བོ་གཉིས་(དཔེ་རིས་ 11 ནུ་ གསལ་བའི་ལས་སྡེ་རྒྱ་ཚོགས་ལ་ཕྱིར་ལྟོས་)འབྲུབ་ཀྱི་ཡོད་དེ། ཉེ་ཤོག་སེལ་རྒྱ་ཚོགས་(OH) དང་ལར་སློབ་ནིལ་རྒྱ་ ཚོགས་(C=O) བཅས་ཡིན། དཔེ་རིས་ 11 ནང་ལར་སློབ་མངར་བཅུད་ཀྱི་མཚན་གཞི་ལ་ཤས་སྟོན་གྱི་ཡོད། ཀར་པའི་སྡེ་ ཚན་མི་འདྲ་བ་དེ་དག་གི་སོ་སོའི་མིང་ནི་སོ་སོར་ཚང་བའི་ལར་སློབ་ཀྱི་གངས་ཀ་ལ་གཞིགས་ནས་བཏགས་པ་ཞིག་རེད། (དཔེ་རིས། 11)

དཔེ་རིས། 11 ལར་སློབ་མངར་བཅུད་ཀྱི་རིགས་སྣ་ཚོགས། དེ་དག་སོ་སོའི་མིང་རྣམས་ནག་ཤས་ཆེ་བའི་ཡིག་གཟུགས་ནང་བྲིས་ཡོད་ དཔེ་རིས། 11 རྒྱན་འབྲུམ་སུ་ལྷག་པའི་ཀར་། རྒྱན་འབྲུམ་ མངར་བཅུད་(A) དང་སྡེ་ལེག་ཤོས་(B)གཉིས་རྒྱུང་གཟུགས་ ལ། མིང་དེ་དག་གི་འོག་ཏུ་ཀར་པའི་སྡེ་ཚན་དང་རྣམས་འགྱུར་གྱི་ཆགས་ཚུལ་བཅས་བཀོད་ཡོད། རྒྱའི་ནང་ཀར་དེ་དག་འདུས་རྒྱལ་ནས་མོར་གྲུབ་རྒྱུའི་ཚབ་ཏུ་སློབ་གཟུགས་ཀྱི་ངོ་བོར་གྲུབ་ཀྱི་ཡོད། (དཔེ་རིས། 11) རྒྱལ་ རྒྱལ་གྱི་རིགས་ཡིན་ཞིང་། དེར་རྒྱན་འབྲུམ་མངར་བཅུད་དང་ དང་ ལ) དེར་བཞེན་ཀར་སོ་སོར་ཡོད་པའི་ལར་སློབ་ཀྱི་གངས་མི་གཅིག་ལ། དེ་བཞིན་དུ་སོ་སོའི་ལར་སློབ་དེ་དག་གང་ ལྷེ་ལེག་ཤོས་གཉིས་འདུས་ཡོད། D ནུ་གསལ་བ་དེ་སྡེ་ལ་ཡི་ལོ་ ལ་བསྐྱེབས་སའི་ལས་མཚུངས་རྒྱ་ལག་གི་རིགས་དང་གངས་ཀྱི་ལེག་པ་མིན། དེར་མ་ཟད། ཀར་རྣམས་ནང་ཕན་ཚུན་ མི་འདྲ་སའི་གཞི་གཞན་ཞིག་ནི། ཀར་པའི་ཆ་མང་བསགས་རྒྱལ་(སློང་བ་)རིང་ལྷང་ཅི་རིགས་པ་འབྲུབ་པ་ལ་ཀར་པའི་འདུས་ རྒྱལ་ཁེར་གཟུགས་དེ་འདྲ་འི་ཙམ་མཉམ་དུ་སློབ་མིན་གྱི་གནས་སྟངས་དེ་རེད།

དཔེ་རིས་ 11 ནང་ཚོད་ཀྱིས་(རིགས་ཀྱི་ཆ་ནས་རྒྱུང་གཟུགས་སུ་འབོད་པའི་)ཀར་པའི་འདུས་རྒྱལ་ཁེར་གཟུགས་ཀྱི་རིགས་

cally as monomers), glucose (25A) and galactose (25B). Now these two monomers can also connect together in different numbers to form polymers, as is the case with another sugar. Figure 25 also shows another sugar called lactose (25C), a polymer made by connecting one galactose monomer and one glucose monomer.

Sugars hold and store energy. Your body's cells take the sugar you eat and store it as glycogen (Figure 25D) in long chains of glucoses attached to glucoses. When needed, the glycogen is broken down. Like most of the actual 'work' in your body, this building up and breaking down of glycogen is carried out by enzymes. For example, in this case, to build glycogen, glucoses are attached to each other with a chemical bond by an enzyme. This enzyme has a specific shape that exactly binds two molecules of glucose, bringing them very close together, and greatly speeding up the formation of a bond between them. Another different enzyme also speeds up a similar process, but in reverse, when the glycogen is broken down again into individual glucose monomers.

CATALYSTS

Enzymes are a type of **catalyst**. In science, catalysts do three things: they bring chemical reactants (called **substrates**) together in one physical location (called the **active site**, because this is where the action occurs); they greatly increase the **rate of the reaction**; and finally, enzymes remain chemically unchanged after they catalyze a reaction and, thus, are immediately ready to catalyze another reaction (Figure 26). It is hard to imagine how fast enzymes speed up reactions; a typical enzyme increases the rate of reactions 1,000,000 times, and one single enzyme molecule can perform around 30,000 reactions per second.

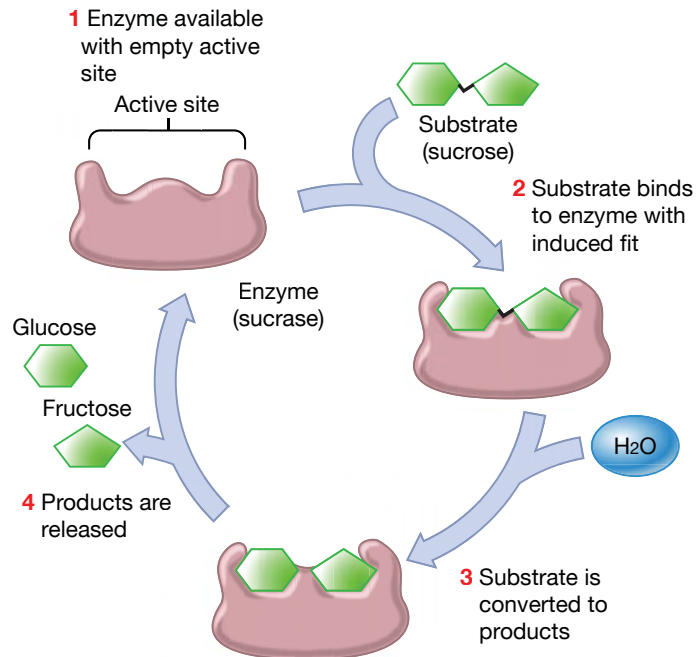

Figure 26: Enzymes & Active sites.

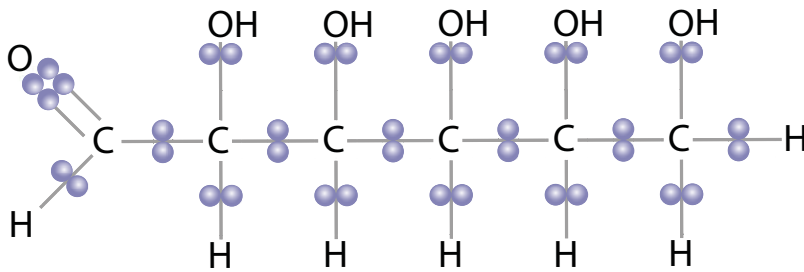
LIPIDS AND MEMBRANES

Lipids (also called fatty acids or fats, Figure 27) also store energy; they store even more energy than sugars. How do fats and sugars store energy? What does it mean to ‘store energy’? These questions bring us back to our discussion of basic chemistry—chemical bonds and electrons. Energy is actually stored in chemical bonds (Figure 27).

Carbon Dioxide

Carbohydrate

Fatty acid

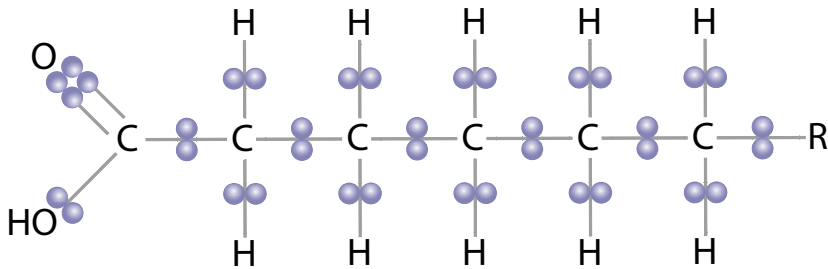
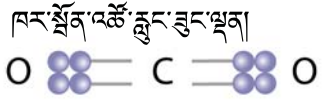

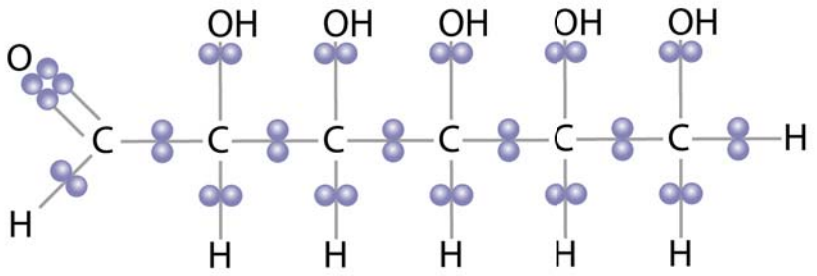
Figure 27: In these three molecules, C, H, and O stand for carbon, hydrogen, and oxygen, respectively. R represents any combination of elements that can be added to the fatty acid (Fatty acids are a major component of fats). The balls represent the electrons in the valence shells of the atoms that combine to form a covalent chemical bond. The relative electronegativity of the two atoms participating in a chemical bond determines the electrons' position between those two atoms. You can see that oxygen is very electronegative, much more so than carbon, meaning it pulls all the electrons in its bonds with carbon toward itself. However, within the bonds between two carbons or between carbon and hydrogen, the electrons are 'in the middle'; they are shared equally. The better a bond shares electrons, the more potential energy it has; that is, the closer the shared electrons of a bond are to the middle, the more energy they have. As you can see, sugars and fats have a lot of C-C bonds and a lot of C-H bonds, so they have a lot of electrons 'in the middle' and, therefore, they have a lot of potential energy that can be used to the advantage of the cell. When those bonds are broken they release their energy and some of it is captured by the cell and used to drive other chemical reactions.

ལི་ཚིལ་དང་སྒྲི་མོ།

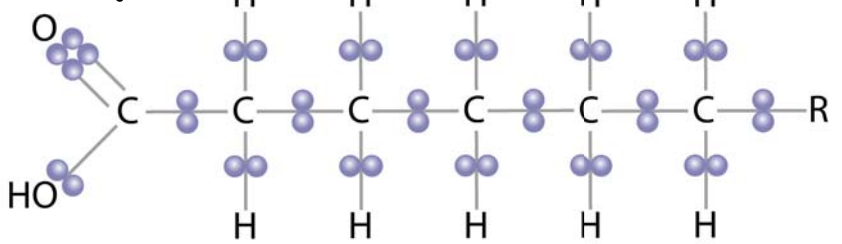
ལི་ཚིལ་(འདི་ལ་ཚིལ་ལྷན་སྐྱུར་རམ། ཚིལ་ཞག་ཅེས་གྲང་འབོད། དཔེ་རིས་ ༡༧)གྱིས་ཀྱང་ལུས་པ་ཉར་གཟུང་བྱེད་ལ།
 འདིས་ཀ་ར་ལས་ཀྱང་ལུས་པ་མང་བ་ཉར་གཟུང་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། ཚིལ་ཞག་དང་ཀ་རས་ལུས་པ་ཇི་ལྟར་ཉར་གཟུང་བྱེད་དམ།
 ལུས་པ་ཉར་གཟུང་བྱེད་པ་ཞེས་པའི་གོ་དོན་གང་ཡིན་ནམ། དེ་བའདི་རྣམས་གྱིས་ང་ཚོ་སྐྱར་ཡང་གཞི་ཚའི་རྣམ་སྐྱུར་གྱི་
 བྱེད་རིམ་སྟེ། རྣམ་འགྲུར་འཆིང་བ་དང་སྟོག་རྒྱུ་སྐྱོར་གྱི་བཤོ་སྐྱེད་ལ་ཕྱིར་ལོག་ཏུ་འབྲིང་གྱི་ཡོད། རོན་དངོས་སུ་ལུས་པ་ནི་
 རྣམ་འགྲུར་གྱི་འཆིང་བའི་ཁྲོད་དུ་ཉར་གཟུང་བྱེད་གྱི་ཡོད། (དཔེ་རིས། ༡༧)

ཁར་སྟོན་མངར་བརྒྱུད།

ཚིལ་ལྷན་སྐྱུར།

དཔེ་རིས། ༡༧ འདུས་རྒྱུ་གྱི་རྣམ་པ་འདི་གསུམ་གྱི་ནང་ C དང་ H དང་ O བྱི་རིམ་པ་བཞེན་ཁར་སྟོན། ཡང་རྒྱུད། འཆོ་རྒྱུང་བཅས་ལ་གོ་བ་ཡིན། R གྱིས་
 ཚིལ་ཞག་སྐྱུར་རྣམས་ལ་བསྟན་དུ་རུང་བའི་རྩ་རྒྱུ་གྱི་ཚོགས་ཅི་རིགས་པ་མཚོན་གྱིན་ཡོད། (ཚིལ་ཞག་སྐྱུར་རྣམས་ནི་ཚིལ་གྱི་གྲུབ་ཆ་གཙོ་ཆེ་བ་ཞིག་ཡིན།) རིལ་བུ་
 དེ་རྣམས་གྱིས་རྣམ་འགྲུར་གྱི་མཉམ་བཤོད་འཆིང་བ་སྐབ་པར་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ལྷན་གྱི་ཐིག་པའི་སྟོགས་རིམ་ནང་གི་སྟོག་རྒྱུ་རྣམས་མཚོན་པ་རེད། རྣམ་འགྲུར་གྱི་
 འཆིང་བ་ཞིག་འགྲུབ་པར་མཉམ་ཞུགས་བྱེད་པའི་རྒྱུ་ལྷན་གཉིས་ཀྱི་སྟོག་ལེན་གྱི་སྟོག་གི་མོ་གཤིས་དེས་རྒྱུ་ལྷན་གཉིས་པོ་དཔེ་བར་ན་སྟོག་རྒྱུ་གྱི་གནས་ས་
 གཏན་འབེབས་བྱེད་གྱིན་ཡོད། ཁྲོད་གྱིས་མཐོང་བ་བཞེན་ཁར་སྟོན་ལ་ལྟོས་ཏེ་འཆོ་རྒྱུང་གི་སྟོག་གི་མོ་གཤིས་ཏུ་ཅང་མཐོ་བ་ཡོད་ལ། དེར་བརྟེན་འཆོ་རྒྱུང་གིས་ཁར་
 སྟོན་དང་མཉམ་དུ་ཞུགས་པའི་འཆིང་སྐྱོར་གྱི་སྐབས་སྟོག་རྒྱུ་ལྷན་ཅང་རང་ཕྱོགས་སུ་འགྲུག་གི་ཡོད། འོན་ཀྱང་། ཁར་སྟོན་གཉིས་བར་གྱི་འཆིང་བའམ། ཁར་
 སྟོན་དང་ཡང་རྒྱུང་བར་གྱི་འཆིང་སྐྱོར་ནང་སྟོག་རྒྱུ་རྣམས་དཀྱིལ་དུ་གནས་ཤིང་། དེ་རྣམས་ཆ་སྟོན་སྟོན་པ་ཡིན། འཆིང་བ་ཞིག་གིས་སྟོག་རྒྱུ་ལ་བཤོ་ཚད་ཇི་
 ཅམ་རན་པ་ཡོད་པ་དཔེ་ཚོད་ཀྱིས་དེ་ལ་གནས་ལྟེས་ལུས་པ་མང་བ་ཡོད་པ་སྟེ། འཆིང་བ་ཞིག་གི་ནང་ཐུན་མོང་དུ་སྟོན་པའི་སྟོག་རྒྱུ་རྣམས་ཇི་ཅམ་དཀྱིལ་ས་དང་
 ཉེ་བ་དཔེ་ཚོད་ཀྱིས་དེར་ལུས་པ་མཐོ་བ་ཡོད། ཁྲོད་གྱིས་མཐོང་བ་ལྟར་ཀ་ར་དང་ཚིལ་ཞག་དག་ལ་ C-C འཆིང་བ་དང་། C-H འཆིང་བ་མང་པོ་ཡོད་པས་དེ་རྣམས་
 ལ་དཀྱིལ་དུ་འཁོད་པའི་སྟོག་རྒྱུ་མང་བ་ཡོད། དེར་བརྟེན་དེ་རྣམས་ལ་ཕྱ་སྐྱེད་གི་དགོ་མཚན་དུ་གྱུར་བར་བཀོལ་སྟོན་བྱེད་ཏུ་བའི་གནས་ལྟེས་ལུས་པ་ཏུ་ཅང་
 འཕོན་ཆེན་པོ་ཡོད། འཆིང་བ་རྣམས་ཞིག་པའི་སྐབས་རང་གི་ལུས་པ་སྟོན་འདོན་བྱེད་ལ། དེ་ལས་ཉུང་ཤས་ཤིག་ཕྱ་སྐྱེད་གིས་བཟུང་སྟེ། རྣམ་འགྲུར་གྱི་འཐབ་སྐྱོར་
 སྐུལ་བར་བཀོལ་སྟོན་བྱེད་གྱི་ཡོད།

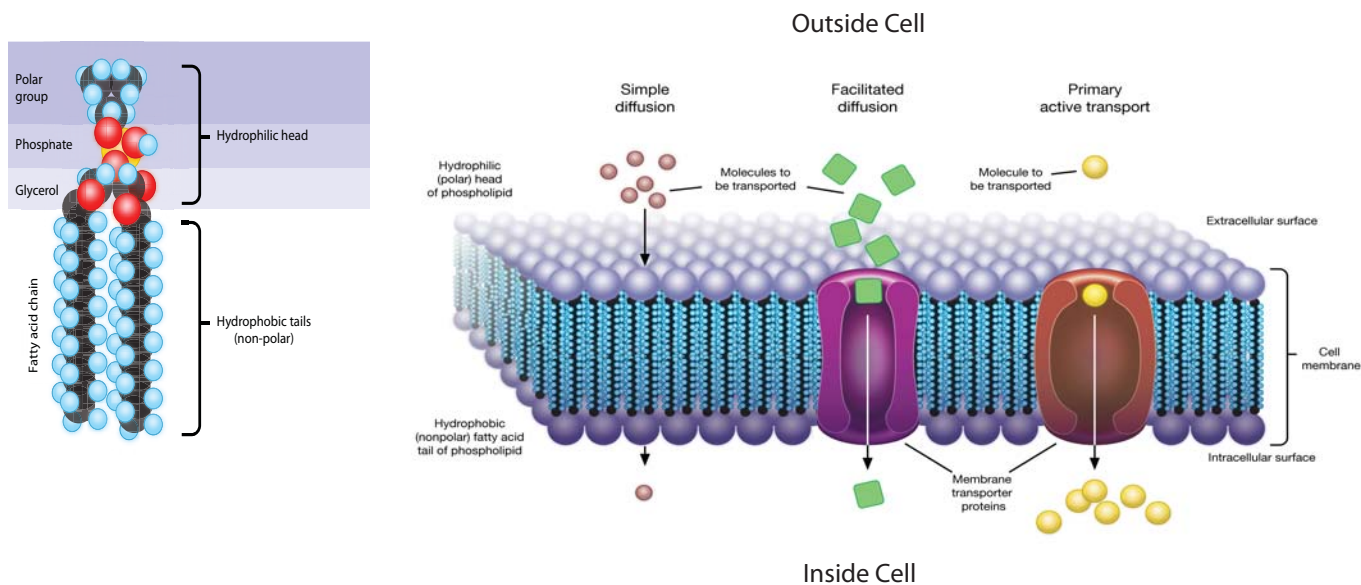

Figure 28: The cell membrane (right) and its major component, phospholipids (left). The phosphate functional group at the 'head' of a phospholipid (labeled on the left and represented by the purple balls on the right) is highly charged. The fatty parts of phospholipids are uncharged and are thus hydrophobic or 'afraid' of water. When phospholipids are in water, all the charged parts align; all the hydrophobic parts move toward each other and away from water. The result is that the phospholipids naturally form a hollow ball covered by a double layer of phospholipids called a phospholipid bilayer membrane.

In terms of our discussion of cells, lipids have one more important function in addition to being energy-storers in fat cells. A class of lipids, called **phospholipids**, naturally form cells' **membranes** (Figure 28). As we've seen, membranes are the protective parts of cells. They cover and protect cells.

Look at the phospholipids' structure and charge in the figure. Remember structure drives function. The phosphate functional group at the 'head' of a phospholipid is highly charged, and, remember, the more charged a molecule, the better it interacts with water, because water is also charged (both negatively *and* positively). With which part of water will these phosphates interact? Why?

The fatty parts of phospholipids are uncharged and are thus hydrophobic or 'afraid' of water. So, when you put a bunch of phospholipids in water, all the charged parts align and all the hydrophobic parts move toward each other and away from water. The result is that the phospholipids naturally form a ball covered by a double layer of phospholipids called a **phospholipid bilayer** membrane.

All cell membranes are phospholipid bilayers. Cell membranes also have within them

proteins and other chemical components that vary depending on the location and function of particular membranes. Each membrane is distinct based on which and how many proteins are in the membrane (these proteins could be receptors like our temperature-sensitive receptors). Other membrane variations depend on which types of phospholipids compose the membrane. Carbohydrates, as we discussed, also attach to membranes to help shape their identities. It's important to know that all of these variations can change during a cell's lifetime depending on the challenges that the cell is facing from its environment at any given time. For example, the outer cell membrane of one of our keratinocytes might have more or less temperature-sensitive receptors depending on how close to the skin surface it is. Shortly, we will travel with such a skin receptor to see where in the cell it starts its life and how it gets to the cell membrane.

The outer cell membrane, generally referred to as *the* cell membrane or the **plasma membrane**, regulates what goes in and out of the cell. Some molecules are small and can move easily across membranes. Others are large or highly charged; these use specific receptors to move into or out of the cell directly or to indirectly make their presence known by binding to and changing the shape of a receptor. Figure 28 illustrates the different ways molecules interact with cell membranes.

Let's now integrate what we've learned about the four major types of life-molecules—proteins, nucleic acids, carbohydrates, and lipids—in relation to a cell, specifically the keratinocyte, the skin cell we started with back in Figure 16.

A TOUR OF THE CELL

Now that we have a basic understanding of the pieces that come together to make a cell, look back at the chart that summarizes the sensing hot chai story. We are beginning to understand part I (the basic chemistry of life) and part II (basic molecules of life). Now, we can look specifically at part III (cells, molecules, and the sense of touch)—how our skin cells sense heat, interpret that heat, and respond. To do this, we need to learn about a few more cellular components.

As we mentioned, our cells have many membrane-bound compartments, referred to in general as organelles, which means 'small organs'. Organelles have their own lipid membranes and, for a cell, are analogous to organs for a body. Organelles have specific jobs and are compartmentalized just like organs to make their jobs easier to develop and monitor. Your body has skin to contain and protect it, cells have membranes for

ཉེ་སྤྱི་མོ་རེ་རེ་ནས་བྱུང་གསལ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཡོད། (མྱི་རྣམས་འདི་རྣམས་འཛོལ་སྐྱོད་པའི་ཤོད་ཚོར་སྐྱེ་བའི་སྣེ་ལེན་པ་ལྟ་
 བུདེ་སྣེ་ལེན་པ་ཞིག་ཡིན་ཚོགས།) སྤྱི་མོའི་སྣང་གི་མི་འདྲ་བའི་ཁྱད་པར་གཞན་དག་རྣམས་རང་ཉིད་འགྲུབ་བྱེད་ཀྱི་ཕོ་མེ་ཕོ་
 ལི་ཞག་གི་རིགས་ལ་སྣོས་ཀྱི་ཡོད། འཛོལ་གྲོས་སྤར་བྱས་ཐེན་པའི་ཁར་སྣོ་མངར་བརྟུང་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་སྤྱི་མོར་འབྱུར་
 ཉེ་དེའི་དོ་བོ་འགྲུབ་པར་གྲོགས་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དུས་ཚོད་དེས་ཅན་གང་འདྲ་ཞིག་ཏུ་འང་རང་གི་ཁོར་ལུག་གི་ཕྱོགས་ནས་
 རང་ལ་འཕྲད་པའི་དཀའ་ཁག་གི་རང་བཞིན་ལ་སྣོས་ཉེ་མི་འདྲ་བའི་ཁྱད་པར་འདི་ཀྱན་སྤྱུང་དེའི་གནས་ལྷན་གྱི་རིང་
 ལ་འགྱུར་བ་འགོ་རྩུང་ཡིན་པ་ཤེས་རྒྱ་གལ་ཆེན་པོ་ཡིན། དཔེར་ན་པགས་པའི་ཕྱི་ངོས་ནས་ཇི་ཅམ་ཐག་ཉེ་བོ་ཡོད་མེན་ལ་
 གཞིགས་ཉེ་རེ་ཚོའི་ཀེར་ཁེན་སྤྱུང་ཞིག་གི་ཕྱི་ལྗོངས་སྤྱི་མོ་དེར་ཤོད་ཚོར་སྐྱེ་བའི་སྣེ་ལེན་པ་མང་ཉུང་གི་ཁྱད་པར་ཡོད་ཏུང་
 བ་ཡིན། ད་ནས་དུས་ལྷན་སྤྱུང་དུ་ཞིག་གི་རྗེས་སུ་འཛོལ་པགས་པའི་སྣེ་ལེན་པ་དེ་ལྟ་བུ་ཞིག་དང་མཉམ་དུ་འགྲུབ་བཅུད་
 བྱས་ཉེ། དེས་རང་གི་ཚེའི་ཐོག་མ་དེ་སྤྱུང་གི་གནས་གང་དུ་འགོ་འཇུགས་ཀྱི་ཡོད་པ་དང་། སྤྱུང་གི་སྤྱི་མོའི་སར་ཇི་
 ལྟར་སྐྱབས་པའི་ཚུལ་ལ་རྟོག་ཞིབ་བྱ་རྒྱུ་ཡིན།

སྤྱུང་གི་སྤྱི་མོ་ཕྱི་མ་སྟེ། སྤྱི་བཏང་སྤྱུང་གི་སྤྱི་མོ་འམ་རྒྱལ་ལེན་གྱི་སྤྱི་མོ་ཞེས་སུ་འབོད་པ་འདིས་སྤྱུང་གི་ནང་དུ་གང་
 འདྲེན་པ་དང་། ཕྱི་རུ་གང་གཏོང་བ་བཅས་ལ་ཚོད་འཛིན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། འདུས་རྒྱལ་ལ་ཤམས་སྤོ་ཡིན་པས་བདེ་སྐྱབས་ཏུ་སྤྱི་
 མོ་བརྒྱུད་དེ་བཏོད་སྐབས། གཞན་རྣམས་ནི་རགས་པ་ཡིན་པའམ། སྐོག་ཁྱུང་ཏུ་ཅང་མཐོན་པོ་ཅན་ཡིན་ལ། དེ་དག་གིས་ཐང་
 ཀར་སྤྱུང་གི་ནང་དུ་འམ་སྤྱུང་ནས་ཕྱི་རུ་བཏོད་པའི་ཆེད་དུ་སྣེ་ལེན་པ་དེས་ཅན་དེ་འདྲ་བའོལ་སྤྱོད་བྱེད་པའམ། ཡང་
 བ་སྣེ་ལེན་པ་ཞིག་ལ་འབྱུང་པ་དང་དེའི་དབྱིབས་ལ་འགྱུར་བ་བཏང་སྟེ་རང་ཉིད་ཀྱི་བྱེད་ཅུས་བརྒྱུད་ནས་འདོན་གྱི་ཡོད།
 དཔེ་རིས་ ༡༡ ཀྱིས་འདུས་རྒྱལ་དག་གིས་སྤྱུང་གི་སྤྱི་མོ་དང་སྤྱི་མོ་སྤྱོད་བྱེད་ཐབས་མི་འདྲ་བ་ཡོད་པ་རྣམས་གསལ་སྟོན་
 བྱེད་ཀྱི་ཡོད།

ཆེ་སྐོག་འདུས་རྒྱལ་གྱི་རིགས་གཙོ་བོ་བཞི་སྟེ། སྤྱི་རྣམས་དང་། ཉིང་སྤྱི་རྣམས། ཁར་སྣོ་མངར་བརྟུང་། ལི་ཚེལ་བཅས་ཀྱི་སྐོར་ལ་ར་
 ཚོས་གང་སྤྱུངས་པའི་ཤེས་བྱ་རྣམས་སྤྱུང་གི་དང་། བྱེ་བྲག་ཏུ་དཔེ་རིས་ ༡༤ བར་ཐོག་མར་སྐྱོད་པའི་ཀེར་ཁེན་སྤྱུང་
 ཞེས་པའི་པགས་པའི་སྤྱུང་དང་འབྲེལ་ཉེ་མཉམ་སྤྱི་བྱ་རྒྱུ་ཡིན།

སྤྱུང་ལ་ལྟ་སྐོར་ཞིག་བྱེད་པ།

དང་ཚོར་སྤྱུང་ཞིག་གྲུབ་པ་ལ་འཛོལ་སྤྱོད་པའི་ཆ་ཤམས་རྣམས་ལ་གཞི་ཚུལ་གྱི་ལོ་བཞིག་ཆགས་ཡོད་པས། ང་ཚོ་ཕོ་ཚོར་
 ཤེས་བྱེད་པའི་སྐོར་གྱི་གནས་ཚུལ་ཕྱོགས་སྟོན་བྱས་པའི་དཔེ་རིས་དེར་སྟོས་དང་། འཛོལ་རིམ་པ་དང་པོ་(ཆེ་སྐོག་གི་གཞི་
 ཚུལ་རྣམས་སྤྱོད་)དང་རིམ་པ་གཉིས་པ་(ཆེ་སྐོག་གི་གཞི་ཚུལ་འདུས་རྒྱལ་)ཡི་སྐོར་ལ་གོ་རྟོགས་ཡོན་པའི་འགོ་རྒྱུགས་ཡོད།
 དང་ཚོས་དམིགས་བརྒྱུགས་ཉེ་རིམ་པ་གསུམ་པ་(སྤྱུང་དང་། འདུས་རྒྱལ། རིག་པའི་དབང་ཚོར་བཅས་)ལ་བལྟས་ཚོགས་
 པ་ཡིན། རིམ་པ་དེ་ནི་ང་ཚོའི་པགས་པའི་སྤྱུང་གིས་ཆ་བྱོད་ཇི་ལྟར་ཚོར་བ་དང་། ཆ་བྱོད་དེ་ཇི་ལྟར་བརྒྱུར་བྱེད་པ་དང་
 ། དེར་ལ་ལན་ཇི་ལྟར་སྤྱོད་ཚུལ་བཅས་དང་འབྲེལ་བ་ཡོད། འདི་ལ་ང་ཚོས་ད་དུང་སྤྱུང་གི་སྤྱུང་ཆེའི་ཆ་ཤམས་ཉུང་ཤས་
 ཤིག་གི་སྐོར་ཤེས་དགོས་པ་ཡོད།

ང་ཚོས་གོང་དུ་བལྟན་པ་བཞིན། ང་ཚོའི་སྤྱུང་ལ་སྤྱི་ཡོངས་ནས་དབང་སྤྱུང་འབོད་པའི་སྤྱི་མོས་བརྒྱུས་པའི་ཁྱུང་མིག་
 དེ་འདྲ་མང་པོ་ཡོད་ལ། དབང་སྤྱུང་ཞེས་པ་དབང་པོ་རྒྱུང་རྒྱུང་ལ་གོ་བ་ཡིན། དབང་སྤྱུང་སོ་སོར་ལི་ཚེལ་ལས་གྲུབ་པའི་སྤྱི་མོ་
 ཡོད་ཅིང་། སྤྱུང་ཞིག་ལ་སྣོས་ཉེ་དེ་རྣམས་ལུས་ཀྱི་དབང་པོ་དང་འདྲ་བ་ཡིན། དབང་སྤྱུང་རྣམས་ལ་བྱེད་ལས་དེས་ཅན་རེ་
 ཡོད་ལ། རང་རང་གི་བྱ་གཞག་བསྐྱབ་པ་དང་དེར་སྤྱུངས་འཛིན་བྱེད་སྐབས་ཆེད་དུ་དེ་རྣམས་དབང་པོ་བཞིན་དུ་ཁྱུང་མིག་
 སོ་སོར་བྱེ་ཡོད། པགས་པས་ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་གཞིགས་པ་དང་སྤྱུང་སྤྱོད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་པ་བཞིན། སྤྱུང་རྣམས་ལ་འང་བྱེད་
 ལས་གཅིག་མཚུངས་དེ་དག་བསྐྱབ་པའི་སྤྱི་མོ་ཡོད། ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ལ་ལྷན་པ་ཡོད་པ་བཞིན། ཁྱོད་ཀྱི་སྤྱུང་རྣམས་ལ་ཉིང་
 རྒྱལ་(སྤྱུངས་འཛིན་ཉེ་གནས་)ཡོད། ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ལ་སྤྱི་གསལ་རོ་འདོར་བྱེད་ཀྱི་མཁལ་མ་ཡོད་པ་བཞིན། ཁྱོད་ཀྱི་སྤྱུང་དག་
 ལ་འང་སྤྱི་གསལ་དོར་མ་ལག་ཡོད། ཁྱོད་ཀྱི་ལུས་ཀྱི་ཕྱོགས་ཀྱན་ཏུ་རྣམས་དངོས་འདྲེན་བྱེད་ཀྱི་སྤྱི་དང་འཁོར་རྒྱག་མ་ལག་ཡོད།

the same function; your body has a brain, your cells have a **nucleus** (control center); your body has kidneys to release waste, your cells have waste systems; your body has a heart and circulatory system to move things throughout the body, your cells have **mitochondria** to produce energy and a **vesicle** system to distribute molecules around the cell; your body has a skeleton and attached muscles to give it structure and ease of movement, and your cells have a **cytoskeleton** of filaments and fibers for the same purpose. The part of the cell that isn't within any organelle is called the **cytoplasm**.

Let's look at our cell again and fill in these organelles (Figure 29), keeping in mind that each one is composed of some combination of the basic life-molecules. Then we'll consider their roles in the story of how we, our cells, sense heat. We will focus on our skin cell keratinocyte, but each kind of cell has differences in its structures depending on its job, environment, and time in life.

We don't want our DNA, the nucleic acid that encodes all our proteins, unprotected.

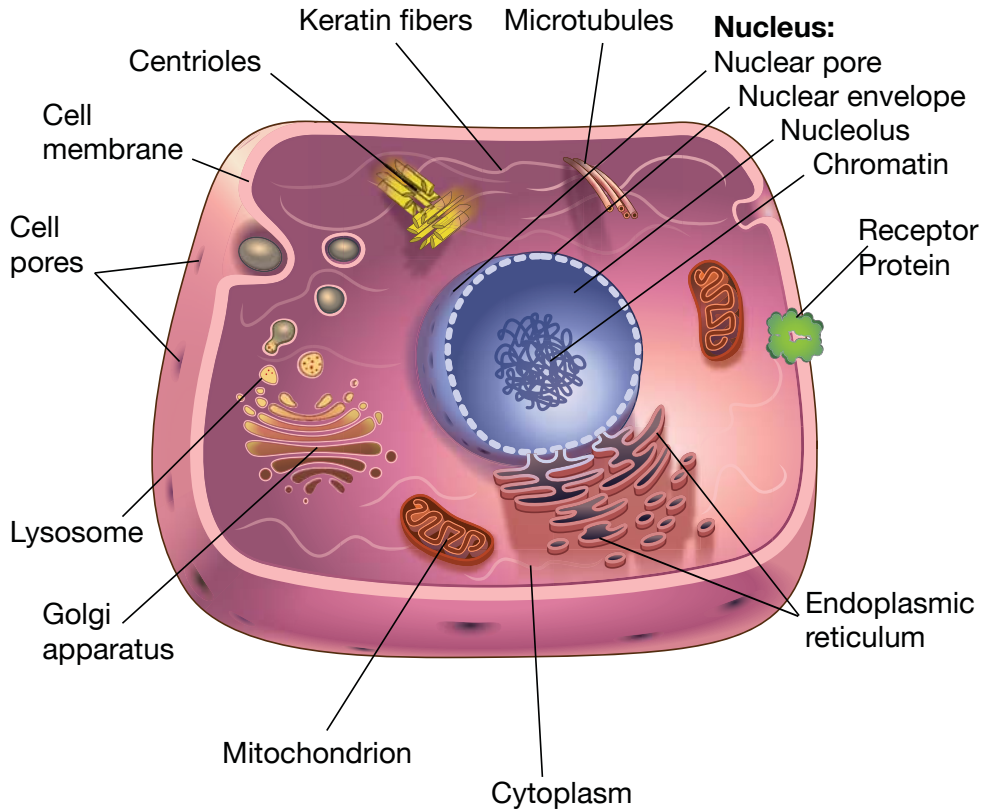

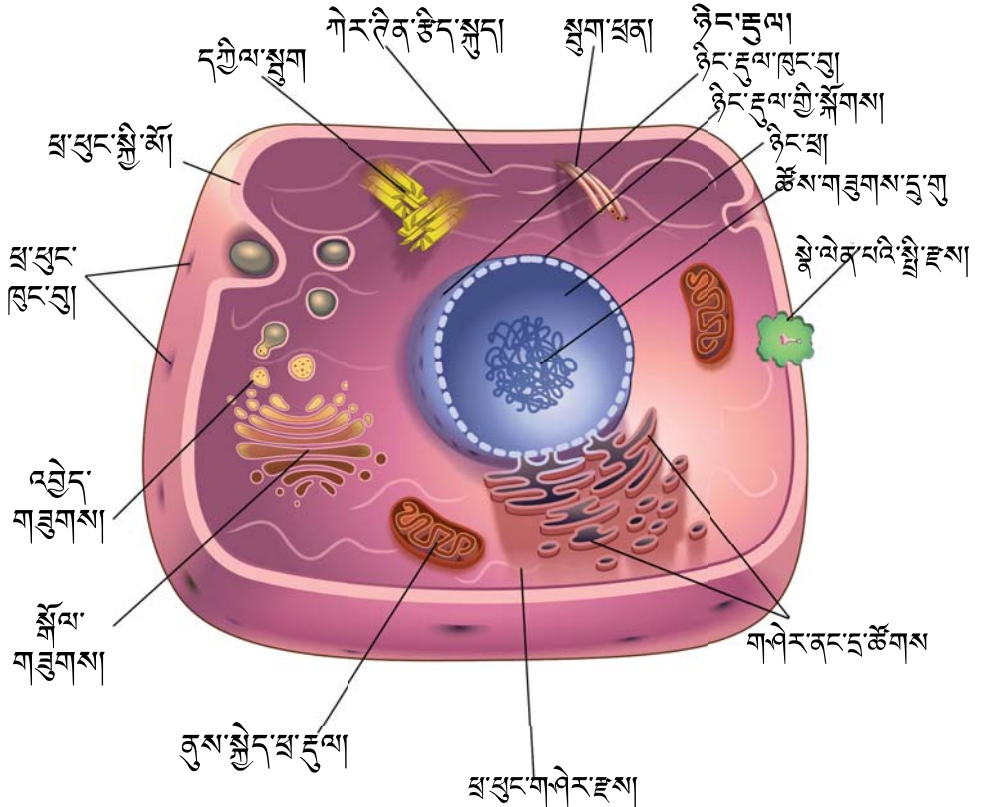
Figure 29: Keratinocyte with organelles labelled.

So, not surprisingly, it is wrapped around a bunch of proteins and stored inside an organelle, surrounded by a lipid bilayer. The organelle that protects DNA is the nucleus.

པ་བཞིན། རྒྱུ་གྱི་སྤྲ་སྲུང་དག་ལ་ལུས་པ་བསྐྱེད་མཁན་གྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་དང་། སྤྲ་སྲུང་གི་རྒྱུ་ཏུ་འདུས་རྒྱུ་ལ་འབྲེམ་མཁན་གྱི་སྤྲ་སྲུང་བ་མ་ལག་ཡོད། རྒྱུ་གྱི་ལུས་ལ་བཀོད་དབྱིབས་སྐྱེན་བྱེད་དང་འགྲུལ་བསྐྱོད་བའི་ཚོ་སྐྱོད་པའི་ལུས་སྐྱོམ་དང་དེར་འབྲུར་བའི་གཤམ་ལྡན་ཡོད་པ་བཞིན། རྒྱུ་གྱི་སྤྲ་སྲུང་དག་ལ་དགོས་དོན་དེ་གའི་ཚད་ཏུ་ཟེ་སྐྱོད་དང་ཚིང་སྐྱོད་ཀྱིས་སྲུབ་པའི་སྤྲ་སྲུང་སྐྱོམ་གཞི་ཡོད། དབང་སྤེལ་རིགས་ག་འདྲ་ཞིག་གི་འདྲ་རྒྱུ་ཏུ་མ་འདུས་པའི་སྤྲ་སྲུང་གི་ཚུགས་དག་ལ་སྤྲ་སྲུང་གཤམ་རྒྱས་ཟེར་བ་ཡིན།

ར་ཚོས་སྤྲ་སྲུང་ལ་ཡང་བསྐྱུར་ཅིག་བལྟས་ནས་དེའི་ནང་གི་དབང་སྤྲ་སྲུང་མེ་མེ་ནས་དོས་འདྲིན་བྱ་རྒྱུ་ཡིན། (དཔེ་རིས། ༡༩) དེ་ལྟར་མེ་ནས་གཞི་ཚེ་ཚོ་སྐྱོད་འདུས་རྒྱུ་གྱི་ཚོགས་ཤིག་ལས་སྲུབ་པའི་ཚུལ་དེ་མེ་མེས་ནང་དེས་དགོས། དེ་ནས་ར་ཚོ་སྐྱོད་དང་ར་ཚོས་སྤྲ་སྲུང་དག་གིས་ཚ་དོད་ཇི་ལྟར་ཚོར་ཞིང་ཚོར་བའི་ཐང་ལ་དབང་སྤྲ་སྲུང་གི་བྱེད་ལས་དང་གཤམ་གནད་གང་ཡོད་སྐོར་བསམ་གཞིག་བྱ་རྒྱུ་ཡིན། ར་ཚོས་པགས་པའི་སྤྲ་སྲུང་གི་ཀུར་ཀུར་སྤྲ་སྲུང་ལ་ཚེད་ཏུ་གཏད་པའི་དམིགས་འདུགས་བྱ་རྒྱུ་ཡིན་ཡང་། སྤྲ་སྲུང་གི་རིགས་མེ་མེ་ལ་ཡང་རང་རང་གི་ལས་འགན་དང་ཁོར་ལུག་དང་ལོ་ཚད་བཅས་ལ་ལྷོས་ཏེ་བཀོད་དབྱིབས་ཐ་དད་ཡོད་པ་རེད།

ར་ཚོའི་རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་དང་ར་ཚོའི་ནང་གི་སྐྱེ་རྒྱས་ཐམས་ཅད་ཀྱི་བརྗེས་བྱེད་པའི་ཉིང་སྐྱུར་དེར་སྲུང་སྐྱོབ་གང་ཡང་མེད་པར་ར་ཚོས་འདྲིན་འདྲིན་མེད། དེས་ན་ར་ཚོའི་རེ་འདོད་བཞིན། འདི་ཉིད་སྐྱེ་རྒྱས་ཀྱི་སྐྱོམ་ཆག་ཞིག་གིས་མཐའ་འཁོར་ཏུ་གཤམ་གསལ་ནས་ཡོད་ཅིང་། ལེ་ཚེལ་རིམ་པ་བྱུང་སྐྱོད་ཞིག་གིས་བསྐོར་ནས་ཡོད་པའི་དབང་སྤྲ་སྲུང་གི་སྲུག་ཏུ་ཉར་ཚོགས་བྱས་ཡོད། རྒྱུ་མེ་སྐྱོབ་བྱེད་པའི་དབང་སྤྲ་སྲུང་གི་ཉིང་རྒྱུ་ཏུ་རེད།

དཔེ་རིས། ༡༩ རང་སྤྲ་སྲུང་གི་དབང་སྤྲ་སྲུང་མེ་མེ་ཟེར་འདྲིན་གསལ་བྱས་ནས་ཡོད་པའི་ཀུར་ཀུར་སྤྲ་སྲུང་།

ར་ཚོའི་སྤྲ་སྲུང་རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་སྤྲ་སྲུང་ཡང་ཡོད་ལ། དེ་རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་ལ་རང་རང་གི་རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་དང་། རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་ཀྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ལ་ལུས་པ་བསྐྱེད་མཁན་གྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ཡང་ཡོད། རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་ཀྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ལ་ལུས་པ་བསྐྱེད་མཁན་གྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ཡང་ཡོད། རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་ཀྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ལ་ལུས་པ་བསྐྱེད་མཁན་གྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ཡང་ཡོད། རྒྱུ་མེ་སྐྱོད་ཀྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ལ་ལུས་པ་བསྐྱེད་མཁན་གྱི་ལུས་སྐྱེད་སྤྲ་སྲུང་ཡང་ཡོད།

Our cells also have **mitochondria**, which have their own DNA and outer and inner lipid bilayer membranes full of proteins involved in producing energy by breaking down the sugars and fats in our diet. Our bodies are also able to *synthesize* fats and sugars (like the glycogen we discussed above). Mitochondria make energy the cell can use in the form of a molecule called **adenosine triphosphate** (ATP for short). Enzymes, like the ones used in breaking down or making life-molecules, use most of this ATP.

Animal cells also have a **cytoskeleton**, made of proteins like keratin, that give the cell structure and flexibility and also hold the other parts of the cell in place or provide tracks on which they can move in a controlled and organized fashion.

In addition, cells have defined areas and membrane-bound organelles where molecules of the cell are broken down and recycled. **Lysosomes** are one of these sites (the ‘lys’ in their name means ‘break open’).

Cells also contain membranous structures—**vesicles, endoplasmic reticula, and Golgi apparatuses**—involved in moving proteins either out of the cell entirely or into different membranes within the cell, and which we will touch on in detail below. Depending on the type of cell, these vesicles may sometimes contain non-protein chemicals also. Proteins that leave the cell might be signaling proteins that send messages to other cells nearby or, through the blood stream, to cells further way. Alternatively, proteins leaving the cell might form the material between cells that help give many cells the structure of a tissue—as a whole, since this material is outside the cells, it is called the **extracellular matrix**. This is the mortar between the bricks of cells we discussed earlier.

GETTING A PROTEIN RECEPTOR TO THE CELL SURFACE

A good way to understand the parts of the cell and how they work together is to take a tour of the cell at the same time that you learn about a particular process the cell is carrying out. We will take such a tour related to our ability to sense and respond to our hot cup of chai. We will see how the protein receptors that sense the cup get to the cell surface. As we take our tour, keep in mind where we are in the cell and which life-molecules are required for each step.

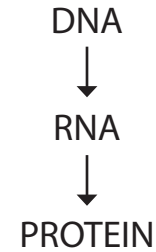
DIFFERENT TYPES OF CELLS

Different cells have different amounts of different parts or organelles depending on their jobs. What types of cells would you expect to have the most mitochondria? Some cells don't even have a nucleus and DNA. What types of cells might these be?

We are able to sense touch and change in temperature with the help of protein receptors integrated into the plasma membranes of skin cells like keratinocytes. Look at the keratinocyte in Figure 29. It faces two major challenges toward its goal of getting a receptor into the plasma membrane. Let's follow a temperature-sensitive receptor and call it TSR for short. To see an amazing animation of the cell and all of its components, visit <http://multimedia.mcb.harvard.edu/media.html> on the internet.

Challenge number one is making the receptor in the first place. Like all proteins, the receptor is encoded in the DNA, which is, as you know, in the nucleus in the cell. So, we have to find a way to decode the specific gene for TSR and make it into a protein. Then, the second challenge is to get that protein into the plasma membrane in just the right position so that it can do its job.

The first challenge involves two important cellular processes: **transcription** and **translation**. Transcription takes place in the nucleus, and translation occurs outside the nucleus in the cytoplasm (the part of the cell outside any membrane or organelle). Both processes convert one type of polymer into another type. Transcription converts DNA code (composed of deoxyribonucleotides) into mRNA (composed of ribonucleotides), and translation converts mRNA code into protein (composed of amino acids). Both processes use enzymes, other proteins and RNAs for decoding.

TRANSCRIPTION: DNA TO RNA

Transcription is the process that converts the information in the DNA code into another nucleic acid called **ribonucleic acid**, or **RNA** (Figure 30). The particular RNA made during transcription and then translated into protein is called messenger RNA (mRNA for short), because it carries the information or message in the DNA out of the nucleus to protein-making factories in the cytoplasm. RNA is different than DNA in that it is single-stranded and in that it can leave the nucleus.

Here we are reminded of how the double-helix structure of DNA lends itself to the function of carrying information that is easily decoded. The transcription machinery works by reading one strand of the DNA sequence and converting that information into RNA. Every time the transcription enzyme machinery sees a T (thymine) in the DNA, it adds the corresponding A (for adenine) to the RNA polymer, whenever it sees a G, it adds a C (in RNA uracil (U) is used instead of thymine).

DIRECTIONALITY

Directionality—the direction things move—in the process of decoding DNA and making first mRNA and then protein, is very important. Built into the DNA code itself is the information for the direction of the process; the code says to the transcription machinery: “Start here! Go this far, and then end here!” Then made into the mRNA (that is made based on the DNA code) is the same kind of information for the translation process.

Much, but not all of life, has direction. Think of your own monastic training on how to focus your attention. The process is written in your texts: start with the nine steps to tame your mind, the ‘wild elephant’. Each of the steps is spelled out. You must master the first step before you can move onto the second, and you must master the second before you can move onto the third, etc. This is directionality. Just as the ‘code’ and directionality of how to tame the wild elephant is written for you, encoded in the ancient texts of Tibetan Buddhism, the information and directionality of making a protein is encoded in the ancient ‘text’ of the DNA. The A, C, G, and T of the DNA polymer can only chemically form in one direction, the double helix always has two strands running in opposite and complementary directions, the mRNA code always begins before the gene and always on one particular strand of the DNA, the mRNA polymer always forms with the ribonucleotides forming bonds in one particular direction, the protein chain always starts at one particular sequence in the mRNA, the amino acids of the protein always are added in one particular direction.

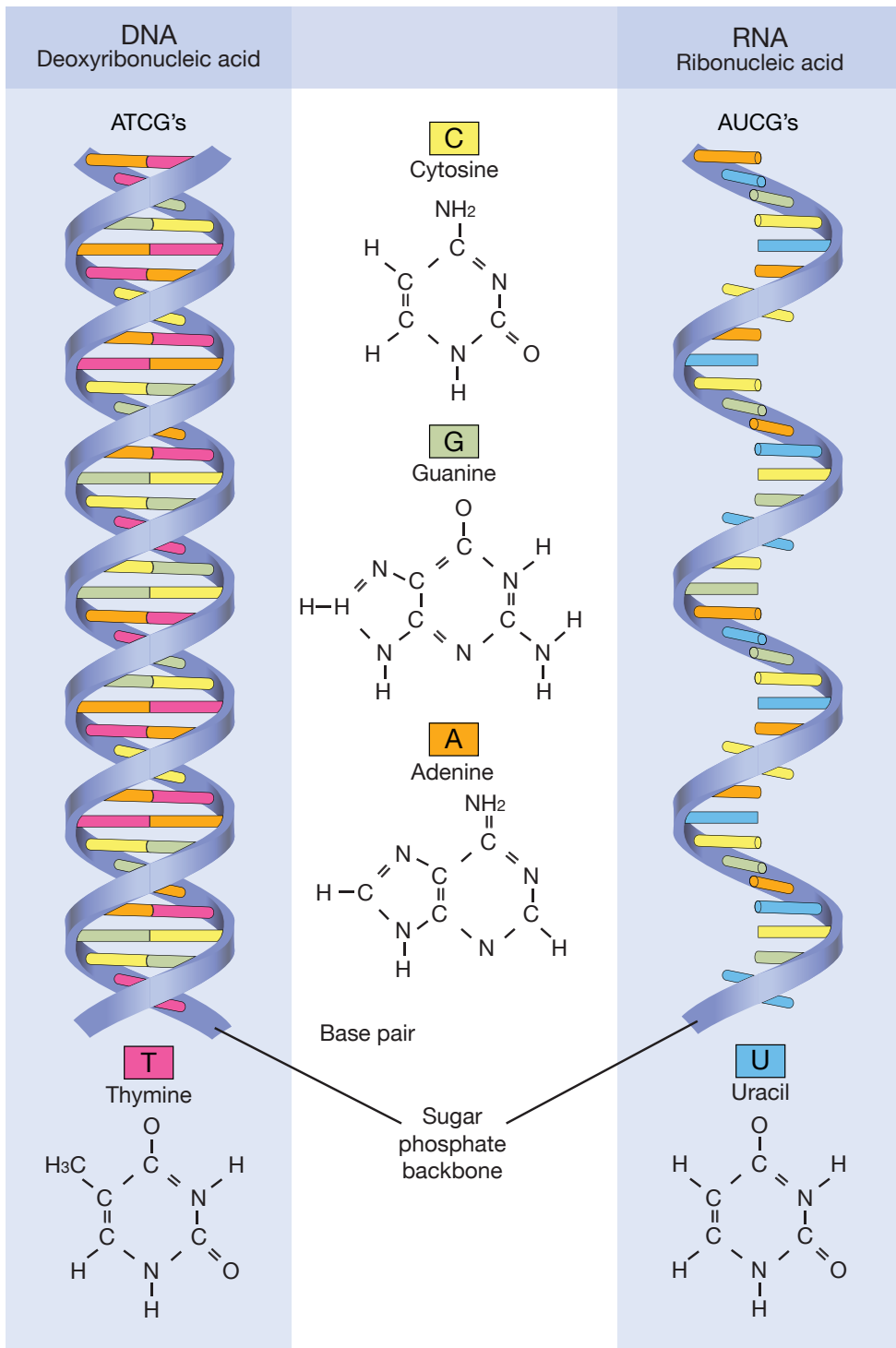

Figure 30: DNA vs RNA. DNA and RNA are both nucleic acid, but differ in ways important for life as we know it to exist. DNA's sugar backbone is deoxyribose, while RNA's is ribose. DNA double-stranded; RNA is single-stranded. DNA and RNA share three nucleotides in common – guanine, adenine, and cytosine. The fourth nucleotide in DNA is thymine, while in RNA it is uracil. These differences – while seemingly small – have significant implications.

ལ་ཕྱོགས་ལྡན་པའི་རང་བཞིན།
 དེ་ལ་རྟེ་ཞེན་ཞེ་ཡི་གསང་བར་དཔྱད་པ་དང་། དེ་
 རས་ཐོག་མར་བང་ཆེན་དུ་གྱུར་པའི་ཨར་ཞེན་ཞེ་
 བཟོ་བ། དེ་རྗེས་སྤྱི་ཚུལ་བཟོ་བའི་བྱེད་རིམ་ནང་ལ་
 ཕྱོགས་ལྡན་པའི་རང་ཚུལ་ཏེ། དངོས་པོ་རྣམས་གང་
 དུ་རྒྱ་བའི་ལ་ཕྱོགས་དེས་པ་དེ་དུ་ཅང་གལ་ཆེན་པོ་
 ཆགས་ཡོད། བྱེད་རིམ་སོ་སོའི་ལ་ཕྱོགས་སྐོར་གྱི་ཆ་
 འཕྲིན་དེ་ནི་རྟེ་ཞེན་ཞེ་ཡི་གསང་བར་དཔྱད་ཀྱི་ནང་
 དུ་འཁོད་ཡོད། གསང་བར་དཔྱད་པ་ལེན་འཕྲུལ་
 འཁོར་ལ། “འདི་ནས་འགོ་ཚུགས་ཤིག་ རྒྱུད་ཐག་
 འདིའི་བར་རྒྱགས་ཤིག་ འདིར་མཚམས་ཞོག་ཅིག་
 ”ཅེས་གྱི་རྒྱས་སྟོན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། དེ་ནས་(རྟེ་ཞེན་ཞེ་
 ཡི་གསང་བར་དཔྱད་ཀྱི་འབྲས་ཏེ་བཟོ་བའི་)བང་ཆེན་
 དུ་གྱུར་པའི་ཨར་ཞེན་ཞེ་ཡི་ནང་དུ་འང་པ་བ་སྐྱར་
 བྱེད་རིམ་གྱི་ཆེད་དུ་ཆ་འཕྲིན་གཅིག་མཚུངས་དེ་ག་
 འཁོར་ཡོད།
 ཆོ་སྤྱོད་ཀྱི་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་ལ་མིན་ཡང་པ་ལ་མོ་
 ཆེར་རང་རང་གི་ལ་ཕྱོགས་དེས་ཡོད། དཔྱོན་པའི་
 རང་ཁྱོད་ཉིད་ཀྱི་སྤོ་ཆེ་གཅིག་སྐྱོད་པའི་རིམ་པ་ལ་
 གཅིག་སོམས་དང་། བྱེད་རིམ་དེ་ནི་དཔེ་ཆའི་ནང་
 བཏོད་ཡོད་པ་སྟེ། རྒྱང་ཆེན་སྟོན་པ་དང་འདྲ་བའི་
 ཁྱོད་ཀྱི་སེམས་དེ་སེམས་འདུལ་བའི་རིམ་པ་དགུ་ཡི་
 ལམ་ནས་འགོ་འདྲུགས་ཀྱི་ཡོད། རིམ་པ་དེ་རྣམས་
 རེ་རེ་བཞིན་ལགས་ལ་བཏོད་ཡོད་པ་རེད། རིམ་པ་
 གཉིས་པར་འདུག་པ་ལ་དེའི་སྟོན་དུ་རིམ་པ་དང་པོ་
 མཐར་ཕྱིན་པ་བྱེད་དགོས་ལ། རིམ་པ་གསུམ་པར་
 འདུག་པ་ལ་དེའི་སྟོན་དུ་རིམ་པ་གཉིས་པ་མཐར་
 ཕྱིན་དགོས་པ་བཅས་ཡོད། འདི་ལ་ལ་ཕྱོགས་དེས་
 པའི་རང་བཞིན་ཟེར་བ་རེད། སེམས་ཀྱི་སྐྱེད་སྐྱོན་
 འདུལ་བའི་བར་དང་ཉམས་ལེན་གྱི་ལ་ཕྱོགས་ཁྱོད་
 ཀྱི་ཆེད་དུ་བོད་ཀྱི་ནང་ཆོས་ཀྱི་གནའ་དཔེའི་ནང་
 དུ་བྲིས་ཡོད་པ་བཞིན། སྤྱི་ཚུལ་བཟོ་བའི་བར་དང་
 ལ་ཕྱོགས་ཀྱི་རང་བཞིན་རྣམས་རྟེ་ཞེན་ཞེ་ཡི་གནའ་
 དཔེའི་ནང་དུ་བར་སྤྱི་བྱས་པ་ལྟར་ཡོད། རྟེ་ཞེན་ཞེ་
 ཡི་ཆ་མང་བསགས་འདུལ་སྤེང་གི་ཞེ་དང་། སྤྱི་
 རྟེ་རྣམས་རྗེས་འགྲུལ་གྱི་ཆ་ནས་ལ་ཕྱོགས་གཅིག་
 རང་དུ་གྲུབ་ཀྱི་ཡོད། གཟུངས་གཟུགས་ཉིས་ཅེག་དེ་
 ལ་ཡོད་པའི་ཉག་མ་གཉིས་པོ་དེ་རྟེ་ཞེན་ལ་མན་ཚུན་
 གོ་སྟོན་ཅིང་ལགས་པ་བྱེད་པའི་ཕྱོགས་སུ་རྒྱགས་ཀྱི་
 ཡོད་པ་དང་། བང་ཆེན་དུ་གྱུར་པའི་ཨར་ཞེན་ཞེ་ཡི་
 གསང་བར་དཔྱད་ཀྱི་རྟེ་ཞེན་ཞེ་ཡི་གསང་བར་དཔྱད་ཀྱི་
 འགོ་ཚུགས་ཀྱི་ཡོད་ཅིང་། རྟེ་ཞེན་ཞེ་ཡི་ཉག་མ་བྱེ་
 བྲག་པ་གཅིག་གི་ཐོག་དུ་ཆགས་ཀྱི་ཡོད། བང་ཆེན་
 དུ་གྱུར་པའི་ཨར་ཞེན་ཞེ་ཡི་ཆ་མང་བསགས་འདུལ་
 དེ་རྟེ་ཞེན་ལ་རྟེ་སྟོན་ལུལ་གྲུབ་ཆ་དང་ལྡན་དུ་ལ་
 ཕྱོགས་དེས་ཅན་གཅིག་རང་དུ་འཚིང་སྐྱོར་གྲུབ་ཀྱི་
 ཡོད། སྤྱི་ཚུལ་གྱི་མེད་པ་དེ་རྟེ་ཞེན་ལ་བང་ཆེན་དུ་གྱུར་
 པའི་ཨར་ཞེན་ཞེ་ཡི་རིམ་པ་བྱེ་བྲག་པ་གཅིག་དུ་
 འགོ་འདྲུགས་ཀྱི་ཡོད། དེ་བཞིན་དུ་སྤྱི་ཚུལ་གྱི་ཨ་མི་
 རོ་སྐྱར་རྗེས་དེ་དག་ལ་ཕྱོགས་དེས་ཅན་གཅིག་རང་
 དུ་ལ་སྟོན་ཐེབས་ཀྱི་ཡོད།

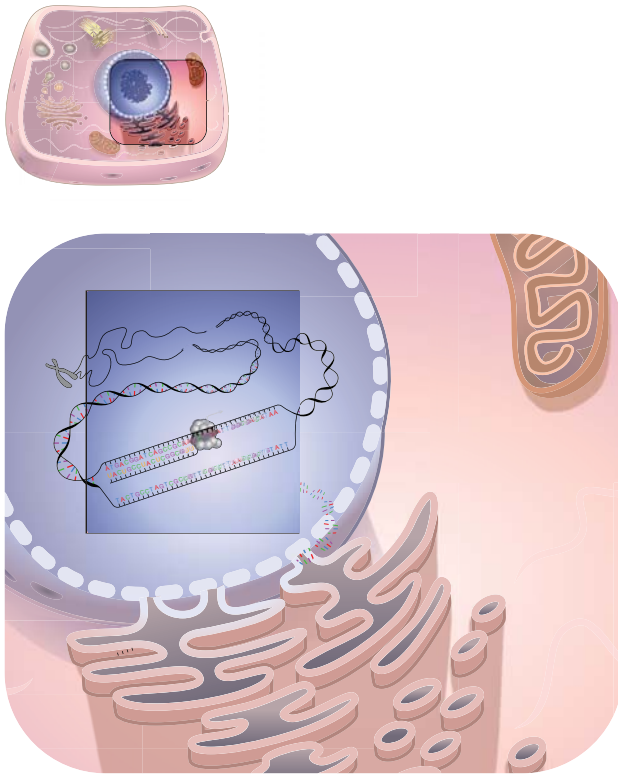
རྟེ་ཞེན་ཞེ། འཚོ་སྐྱོད་བྲལ་ཉིང་མངར་ཉིང་སྐྱོར་རྗེས།		ཨར་ཞེན་ཞེ། ཉིང་མངར་ཉིང་སྐྱོར་རྗེས།
<div style="text-align: center;"> <p>ATCG's</p> <p>T Thymine</p> <chem>CC1=CNC(=O)NC1=O</chem> </div>	<div style="text-align: center;"> <p>C Cytosine</p> <chem>NC1=NC(=O)NC=C1</chem> <p>G Guanine</p> <chem>NC1=NC2=C(N=CN2)C(=O)N1</chem> <p>A Adenine</p> <chem>NC1=NC=NC2=C1N=CN2</chem> <p>གཞི་མའི་ཆ་གྲུབ།</p> <p>གར་དང་ཕོ་ སྤེ་ཕེ་ལས་ གྲུབ་པའི་ སྐལ་ཚུགས།</p> </div>	<div style="text-align: center;"> <p>AUCG's</p> <p>U Uracil</p> <chem>O=C1NC=CC(=O)N1</chem> </div>

དཔེ་རིས། ༩༠ རྟེ་ཞེན་ཞེ་དང་ཨར་ཞེན་ཞེ་གཉིས་བསྐྱར་བ། རྟེ་ཞེན་ཞེ་དང་ཨར་ཞེན་ཞེ་གཉིས་ཀ་ཉིང་སྐྱོར་ཡིན་ཡང་། རང་གསེས་
 རྒྱུད་པར་ཡོད་པ་དེས་ང་ཆོས་ཤེས་ཚོད་ལྡན་གྱི་ཆོ་སྤྱོད་ཀྱི་རྣམ་པར་གལ་གནད་གཟུང་གི་ཡོད། རྟེ་ཞེན་ཞེ་ཡི་སྐལ་ཚུགས་ལྟ་བུའི་མངར་
 བཅུད་ཀྱི་རྗེས་དེ་ནི་འཚོ་དབྱུགས་བྲལ་ཉིང་མངར་ཡིན་ལ། ཨར་ཞེན་ཞེ་ཡི་དེ་ནི་ཉིང་མངར་རེད། རྟེ་ཞེན་ཞེ་ནི་ཉག་མ་གཉིས་ཅན་ཡིན་
 ལ། ཨར་ཞེན་ཞེ་ནི་ཉག་མ་རྒྱུད་ལྡན་ཡིན། རྟེ་ཞེན་ཞེ་དང་ཨར་ཞེན་ཞེ་གཉིས་ལ་ཉིང་རྒྱལ་གྲུབ་ཆ་གསུམ་ཐུན་མོང་དུ་ཡོད། དེ་དག་ནི་
 གུམ་ཉིན་དང་། ཨ་ཏ་ཉིན། སལ་པོ་སོ་སོ་བཅས་རེད། རྟེ་ཞེན་ཞེ་ནང་གི་ཉིང་རྒྱལ་གྲུབ་ཆ་བཞི་པ་དེ་ཐལ་མིན་ཡིན་ནའང་། ཨར་ཞེན་ཞེ་
 རང་དུ་ཡུར་སེལ་རེད། རྒྱུད་པར་འདི་ཚོ་སྐྱོར་ཚུལ་ལ་རྒྱུད་ཚུང་ཡིན་ནའང་དོན་དངོས་སུ་གནད་འགག་ཆེན་པོའི་རྒྱུ་རྐྱེན་ཡོད།

We divide the process of transcription into three stages: initiation, elongation, and termination (Figure 31). For initiation, when the TSR protein is needed, other proteins, called **transcription factors**, receive the environmental signal that TSR is needed and find the specific DNA sequences for the gene encoding TSR in the chromosomes. This is not easy, since we have around 30,000 genes hidden among several million additional base-pairs of DNA. We don't know exactly how this 'finding a needle in a haystack' process works, that is, we don't know how the TSR gene or any other gene is found by transcription factors, but we do know that other proteins— some specific to the TSR

CHECKING IN

Do you remember what a TSR does and why we're interested in it? If not, quickly refer back to earlier pages of this chapter for a refresher!

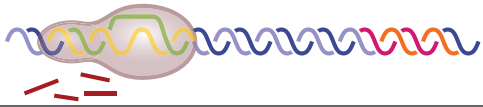

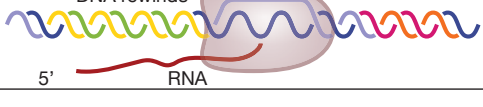
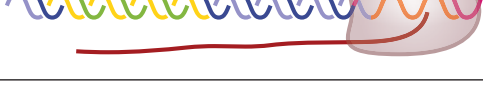

	Template recognition RNA polymerase binds to duplex DNA at site indicated by transcription factors
	DNA is unwound at promoter for TSR gene
	Initiation Chains of 2-9 bases are synthesized and released
	Elongation RNA polymerase moves; RNA is synthesized by base pairing with DNA
	DNA rewinds 5' RNA
	RNA polymerase reaches end of gene
	Termination RNA polymerase and TSR RNA are released at terminator, and DNA duplex reforms

Figure 31: Transcription consists of three primary phases -- Initiation, Elongation, and Termination. In our example, when TSR is needed, other proteins bind to a specific DNA sequence that codes for the TSR. Once the binding occurs, TSR is transcribed into RNA by RNA polymerase. When RNA polymerase reaches the end of the gene, it is released from the DNA and releases the newly synthesized mRNA.

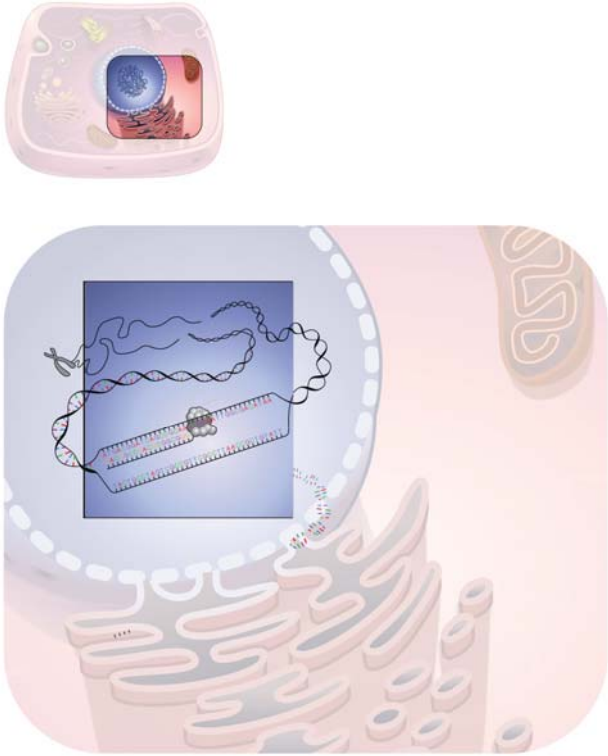
gene and others general to most all genes—are involved.

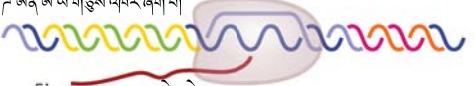

Once the TSR-specific transcription factors find and physically bind to the transcriptional initiation region (called the **promoter** region) of the TSR, the major general

རྩྭ་ཞིབ་བྱེད་པ།

ཉེ་ཨེ་ཨར་(རྫོང་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པ་)ཡིས་བྱ་བ་
གང་ཞིག་བསྐྱབ་པ་དང་། ང་ཚོས་ཅིའི་ཕྱིར་དེར་དོ་སྣང་
བྱེད་པ་བཅས་ཚོད་ཀྱིས་དྲན་གྱི་འདུག་གམ། གལ་ཏེ་
མི་དྲན་ན། དྲན་གསོ་བའི་ཕྱིར་དུ་ལྷུང་བར་སློབ་ཚན་
འདིའི་ཕྱོག་ལྗང་མ་རྣམས་ལ་བསྐྱར་བཤེར་བྱོས།

ང་ཚོས་ཕབ་ལེན་གྱི་བྱེད་རིམ་དེ་དུས་རིམ་གསུམ་དུ་བགོས་ཡོད་པ་ནི། འགོ་འཇུག་ས་རིམ་ལ། ལྷན་སྐྱེལ་རིམ་ལ། མཇུག་
བསྐྱར་རིམ་པ་བཅས་ཡིན། (དཔེ་རིས། ༡) འགོ་འཇུག་ས་རིམ་པའི་སྐབས་ཉེ་ཨེ་ཨར་གྱི་རྩྭ་ཞིབ་བྱེད་འགོ་བཙུག་
བ་ན་ཕབ་ལེན་རྒྱུ་རྩྭ་ཞིབ་སུ་འབོད་པའི་རྩྭ་ཞིབ་གཞན་པ་དག་གིས་ཉེ་ཨེ་ཨར་གྱི་དགོས་མཁོ་ཡོད་སྟོར་སྟོན་པའི་
ཁོར་ཡུག་གི་བར་འཕྲིན་གྲངས་ནས། ཚོས་གཞུགས་ཀྱི་ཚོད་དུ་ཉེ་ཨེ་ཨར་བརྒྱུ་བྱེད་པའི་རིགས་རྩྭ་ཉེ་ཨེ་ཨར་
འཁོད་རིམ་དེས་ཅན་དེ་འཚོལ་བར་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། འདི་ལས་སྐྱེ་བོ་ཞིག་མིན་ཏེ། ང་ཚོར་རིགས་རྩྭ་ ༡༠༠༠ སྟོར་ཡོད་པ་
དེ་རྣམས་ཉེ་ཨེ་ཨར་གྱི་གཞི་མའི་ཆ་གྲུབ་འཕར་མ་ས་ལ་ཁ་ཤས་ཡོད་པའི་ཚོན་དུ་ཡིབ་སྟེ་གནས་ཡོད་པའི་ཕྱིར། ཚུམ་གྱི་
གསེབ་དུ་ཁབ་པ་འཚོལ་བ་ལྟ་བུའི་བྱེད་རིམ་ལྟེ། ཉེ་ཨེ་ཨར་གྱི་རིགས་རྩྭ་སྐབས་ལ། ཡང་ན་རིགས་རྩྭ་གཞན་གང་ཡང་དུང་
བ་ཞིག་ཕབ་ལེན་རྒྱུ་རྩྭ་ཞིབ་དག་གིས་ཇི་ལྟར་འཚོལ་ཚུལ་འདི་དོན་དངོས་ཐོག་ཇི་ལྟར་བསྐྱབ་ཀྱི་ཡོད་པ་ང་ཚོས་ཇི་བཞིན་
ཤེས་ཀྱི་མེད། འོན་ཀྱང་ཉེ་ཨེ་ཨར་རིགས་རྩྭ་ལ་བྱེ་བྲག་དུ་འཇུག་པའི་རྩྭ་ཞིབ་ལག་ཅིག་དང་། རིགས་རྩྭ་སྐྱེ་ཡོངས་ཀྱི་
རིགས་པལ་མོ་ཆེ་ལ་འཇུག་པའི་རྩྭ་ཞིབ་གཞན་གྱི་ཐེ་གཏོགས་ཡོད་པ་ང་ཚོས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད།

	དཔེ་ཚད་དོས་ཟེན་གྱི་བྱེད་རིམ། ཕབ་ལེན་སྟོར་རྒྱུ་དག་གིས་བསྐྱབ་པའི་ས་ཁུལ་དེར་ ཨར་ཨེན་ཨེ་ཡི་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་དེ་དག་ཉེ་ཨེ་ཨར་ ཉེ་ཨེན་ཨེ་ཡི་ལ་འཚིང་སྟོར་བྱེད་པ།
	ཉེ་ཨེ་ཨར་འགོ་འཇུག་ས་(རྫོང་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པ་)ཀྱི་ ཚོད་དུ་ཉེ་ཨེན་ཨེ་དེ་ཉིད་གོང་སྐྱེལ་ས་ཁུལ་དུ་གཞུགས་ ཐོབ་ཐེབས་པ།
	འགོ་འཇུག་ས་བྱེད་རིམ། གཞི་རྩལ་ ༡ ནས་ ༤ བར་གྱི་ཐོང་བ་རྣམས་བསྐྱེས་ སྐྱབ་དང་སྟོད་འདོན་བྱེད་པ།
	རྒྱན་སྐྱེལ་བྱེད་རིམ། ཨར་ཨེན་ཨེ་ཡི་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་འགྲུལ་ཞིང་། ཉེ་ཨེན་ཨེ་དང་གཞི་རྩལ་མཉམ་སྦྲིག་བྱེད་པ་བརྒྱུད་ཨར་ ཨེན་ཨེ་བསྐྱེས་སྐྱབ་བྱེད་པ།
	ཉེ་ཨེན་ཨེ་ཡི་གཞུགས་འཁོར་ཞིག་ལ། 5' ཨར་ཨེན་ཨེ།
	ཨར་ཨེན་ཨེ་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་དེ་ཉིད་རིགས་རྩྭ་ ཉེ་ཨེན་ཨེ་འཚིང་འཇུག་པ།
	མཇུག་བསྐྱར་རིམ་ལ། ཨར་ཨེན་ཨེ་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་དང་ཉེ་ཨེ་ཨར་(རྫོང་ ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པའི་)ཡི་ཨར་ཨེན་ཨེ་གཉིས་པོ་མཇུག་ བསྐྱེལ་ཁུལ་དུ་སྟོད་པ་དང་། ཉེ་ཨེན་ཨེ་ཉེས་ཚེགས་གཏོགས་སྐྱར་ཡང་གྲུབ་པ།

དཔེ་རིས། ༡) ཕབ་ལེན་གྱི་བྱེད་རིམ་ལ་རིམ་པ་གཙོ་བོ་གསུམ་ཡོད་པ་ནི། འགོ་འཇུག་ས་རིམ་པ་དང་། ལྷན་སྐྱེལ་རིམ་པ། མཇུག་བསྐྱར་རིམ་པ་བཅས་ཡིན། ང་ཚོའི་དཔེ་མཚན་ནང་དུ། ཉེ་ཨེ་ཨར་
(རྫོང་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པ་)མཁོ་བའི་སྐབས་རྩྭ་ཞིབ་གཞན་དག་གིས་ཉེ་ཨེ་ཨར་(རྫོང་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པ་) བརྒྱུ་བྱེད་པའི་ཉེ་ཨེན་ཨེ་ཡི་རིམ་ཚན་དེས་ཅན་ཞིག་ལ་འཚིང་སྟོར་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། འཚིང་
སྟོར་བྱེད་པ་ན་ཨར་ཨེན་ཨེ་ཡི་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་ཉེ་ཨེན་ཨེ་ཡི་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་དེ་དག་ཉེ་ཨེ་ཨར་(རྫོང་ཚོར་སྐྱེ་ལེན་པ་)ཕབ་ལེན་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། ཨར་ཨེན་ཨེ་ཡི་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་དེ་ཉིད་རིགས་རྩྭ་
ཉེ་ཨེན་ཨེ་མཉམ་འཇུག་སྐབས་དེ་ཉིད་ཉེ་ཨེན་ཨེ་ནས་སྟོད་འདོན་བྱེད་པ། དེ་དང་ལྷན་དུ་གསུམ་དུ་སྟོར་སྐྱེན་བྱས་པའི་ཉེ་ཨེན་ཨེ་ཨེ་ཨེ་(བང་ཆེན་དུ་ལྷུང་པའི་ཨར་ཨེན་ཨེ་)ཡང་སྟོད་ཀྱི་ཡོད།

ཉེ་ཨེ་ཨར་ལ་ཚོད་དུ་དམིགས་འཇུག་པའི་ཕབ་ལེན་རྒྱུ་རྩྭ་ཞིབ་རྣམས་ཀྱིས་ཕབ་ལེན་འགོ་འཇུག་ས་པའི་ས་ཁུལ་(གོང་
སྐྱེལ་ས་ཁུལ་ཞེས་སུ་འབོད་པ་དེ)ཉིད་ནས་དེར་དངོས་སུ་འཚིང་སྟོར་བྱེད་ཅ་ན། ཨར་ཨེན་ཨེ་ཡི་མང་སྟོར་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་དེ་
སྐྱེན་བྱེད་ཕབ་ལེན་གྱི་སྐྱེན་རྩྭ་ཞིབ་གཙོ་བོ་དེས་ཁུལ་དེར་འཚིང་སྟོར་བྱེད་ཀྱིས་རྒྱན་སྐྱེལ་བྱེད་རིམ་འགོ་འཇུག་ས་བྱེད་ཀྱི་ཡོད།

transcription enzyme, RNA polymerase, binds to the region and begins the process of elongation. Eventually RNA polymerase reaches termination DNA sequences at the end of the TSR-gene. The polymerase slows down, attracting termination proteins, and the RNA chain is ended.

The TSR mRNA polymer is now carried out of the nucleus by other proteins. The proteins carry TSR mRNA through pores, also made of proteins, that reside in the lipid bilayer of the nuclear membrane. Once they reach the cytoplasm, mRNA moves to **ribosomes**. Ribosomes are made of proteins and another kind of RNA called ribosomal RNA (rRNA). The ribosomes and rRNA, like all proteins and RNA, are also encoded by DNA in the nucleus. Ribosomes are the factories where proteins are made based on the code in the mRNA. Ribosomes work with directionality much like assembly lines in a car factory. Each step must come before the next in a particular order and direction for the process to work. The process by which proteins are made is called translation.

TRANSLATION

One reason cells have membranes is to separate, and thus more easily regulate different parts of the cells, different parts with different functions. All of our cells have membranes, allowing each cell to monitor itself and have its own identity. Within each cell, as we discussed, other membranes separate off organelles that have their own important functions. Can you think of a way this may be relevant to our discussion of TSR?

Remember that in our story we are making temperature sensitive receptors. And remember we want these receptors to end up in the outer cell membranes of the keratinocytes. Translation of proteins like TSR that will eventually go to the outer membrane occurs directly on a network of inner membranes, because it is in this network that the proteins are refined and carried all the way to the outer cell membrane. As you can see in Figure 32, translation of TSR happens at ribosomes that sit on a part of this membrane network called **endoplasmic reticulum**.

Messenger RNA always moves through the ribosomes in one particular direction. Just like with DNA and the process of transcription, the direction and starting point for making a protein are encoded in the mRNA itself. When the mRNA is bound to the ribosome, transfer RNA (tRNA) recognizes mRNA ribonucleotides in sets of three known as **codons**. A particular tRNA recognizes the codon and binds to it with one part of itself (Figure 32). At the opposite end the tRNA carries the particular amino acid encoded by that mRNA codon.

BINDING

Many times in our discussion of biological processes like transcription and translation, we mention that one molecule interacts with or ‘binds to’ another. What is meant by this? If you think about it, you might already know the answer. All biological molecules are made up of the same few basic atoms. Each molecule has its own unique shape based on the chemical interactions of its own atoms. This shape is directly related to its function, and biologic molecules perform their functions by ‘binding to’ other molecules. The chemical personality of the two molecules that are involved in the binding allows them to bind to each other. Just like the two hydrogen atoms and one oxygen atom of water allow them to bind to form a molecule of water (or sodium and chloride ions combine to form NaCl), more complicated molecules—like transcription factor proteins and DNA—interact with each other based on their shape and charges.

NAMING ENZYMES

You can tell what most enzymes do based on their name; RNA polymerase builds an RNA polymer by connecting ribonucleotides in a linear sequence determined by the corresponding nucleotide in the DNA. So, at its active site, RNA polymerase binds DNA as well as the complementary ribonucleotide and catalyzes the formation of the covalent chemical bond between each ribonucleotide and the one before and after it. In this way, a single-stranded linear polymer is built. Like most enzymes, RNA polymerase uses ATP as a source of energy to carry out this reaction. The enzyme can produce an entire mRNA from the DNA code in a matter of minutes.

RNA WORLD: RNAs DO EVERYTHING

We'll probably never know for sure what the first molecules of life-to-be were like, or even exactly what the Earth was like those billions of years ago when life started on our planet. But research over the last decade suggests that the first 'life molecule' was probably RNA. Scientists have discovered that RNA can do just about anything in a cell; it is involved in virtually every process in a cell in virtually all organisms. For example, in order to make proteins, at least four different kinds of RNA are required: (1) as you've been learning, RNA (mRNA) carries the future-protein code from the DNA to ribosomes to translate proteins; (2) other RNAs are involved in refining the mRNA before it leaves the nucleus to go the protein factories; (3) also, ribosomes themselves are built partially of an RNA called rRNA; and (4) the process of translation, reading the mRNA to make a protein requires yet another class of RNA, called transfer RNA or tRNA.

In 1989, Thomas Cech won a Nobel Prize for demonstrating an additional function for RNA, a function no one had previously suspected. Cech showed that certain RNAs can act as enzymes—molecules, remember, that greatly speed up biochemical reactions without themselves being chemically altered. Since then, scientists have discovered that RNA also helps regulate the transcription of many genes. The fact that RNA can do just about anything in the cell and in so many different organisms suggests to many that some version of RNA was the molecule that got life started.

Assuming that RNA really did come first on Earth, develop a hypothesis to explain how RNA might have evolved into DNA.

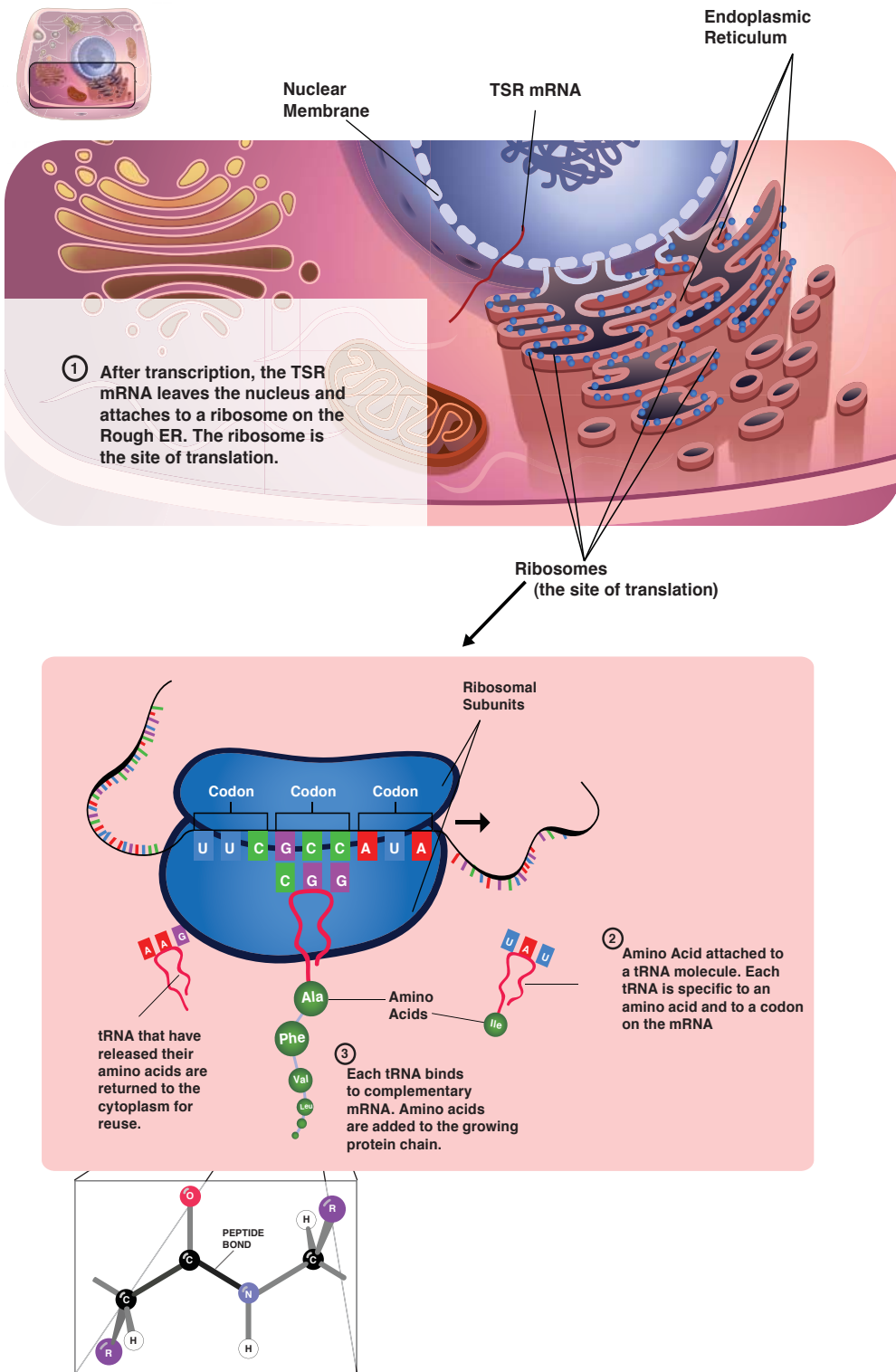

Figure 32: Translation. Translation occurs at the ribosomes, which are protein factories. mRNA moves through the ribosomes in one direction. tRNA recognize mRNA nucleotides in sets of three known as codons. When the tRNA is in the right position, an enzyme catalyzes the formation of a bond between the amino acid carried by the tRNA and the existing chain of amino acids. This bond between amino acids is called a peptide bond.

To review: at the ribosome, each codon (set of three ribonucleotides) in the mRNA attracts a particular tRNA that carries the corresponding amino acid encoded in the mRNA. Then the very next codon is recognized by another tRNA which transfers its amino acid into the ribosome and onto the previous amino acid. All of these reactions happen within the active sites of the ribosome. When the two amino acids are aligned in the right direction in the ribosome's active site, an enzyme catalyzes the formation of a particular type of covalent bond called a peptide bond between them. This process goes on until the information in the mRNA encodes one of three 'stop codons', at which time the ribosome stops translation, and the primary structure of the protein is complete.

Newly-made TSR protein now moves through all the different parts of the internal membrane network of the keratinocyte—from the endoplasmic reticulum to the Golgi apparatus, and finally to the outer cell membrane (Figure 33). TSR is woven into the cell membrane, probably with the help of other proteins, in just the right way so that it is ready to receive information from the external environment—information such as 'this cup is hot!' At each stage of its movement through the internal membrane network, TSR protein is chemically modified, then packaged into a membrane-bound ball

THE GENETIC CODE

After DNA was determined to be the genetic material and its structure was discovered, the next challenge for scientists was to determine how its code is read. Many researchers working together found that DNA code, transcribed into mRNA, is read in groups of three ribonucleotides. Each group of three is called a codon, and each codon gives information about which, if any, amino acid should be inserted in the growing protein polymer.

There are only four ribonucleotides, and so at each of the three positions of a codon, there are four different possibilities. Thus, there are $4 \times 4 \times 4 = 64$ possible codons. They and the amino acids they encode are shown in Table 2. Remember that instead of thymine (T), RNA uses uracil (U) to pair with adenine (A). In the table note that: (1) the genetic code is redundant, that is, many amino acids are encoded by more than one codon; (2) Only one codon (AUC, for the amino acid methionine) signals the beginning of all proteins and only three codons (UGA, UAG, and UAA – none of which encodes an amino acid) signals the end of proteins; (3) how incredibly beautiful and simple the whole thing is: a mere four nucleotides encode just 20 amino acids that go on to compose all the music of life on Earth—every protein for every organism.

Experimental questions to consider: design an experiment in which you could figure out the genetic code. Why might the genetic code be redundant (hint: most of the redundant codons are different only in the third position)?

		Second letter					
		U	C	A	G		
First letter	U	UUU } Phe UUC } UUA } Leu UUG }	UCU } UCC } Ser UCA } UCG }	UAU } Tyr UAC } UAA Stop UAG Stop	UGU } Cys UGC } UGA Stop UGG Trp	U C A G	
	C	CUU } CUC } Leu CUA } CUG }	CCU } CCC } Pro CCA } CCG }	CAU } His CAC } CAA } Gln CAG }	CGU } CGC } Arg CGA } CGG }	U C A G	
	A	AUU } AUC } Ile AUA } AUG Met	ACU } ACC } Thr ACA } ACG }	AAU } Asn AAC } AAA } Lys AAG }	AGU } Ser AGC } AGA } Arg AGG }	U C A G	
	G	GUU } GUC } Val GUA } GUG }	GCU } GCC } Ala GCA } GCG }	GAU } Asp GAC } GAA } Glu GAG }	GGU } GGC } Gly GGA } GGG }	U C A G	
						Third letter	

Table 2: The genetic code.

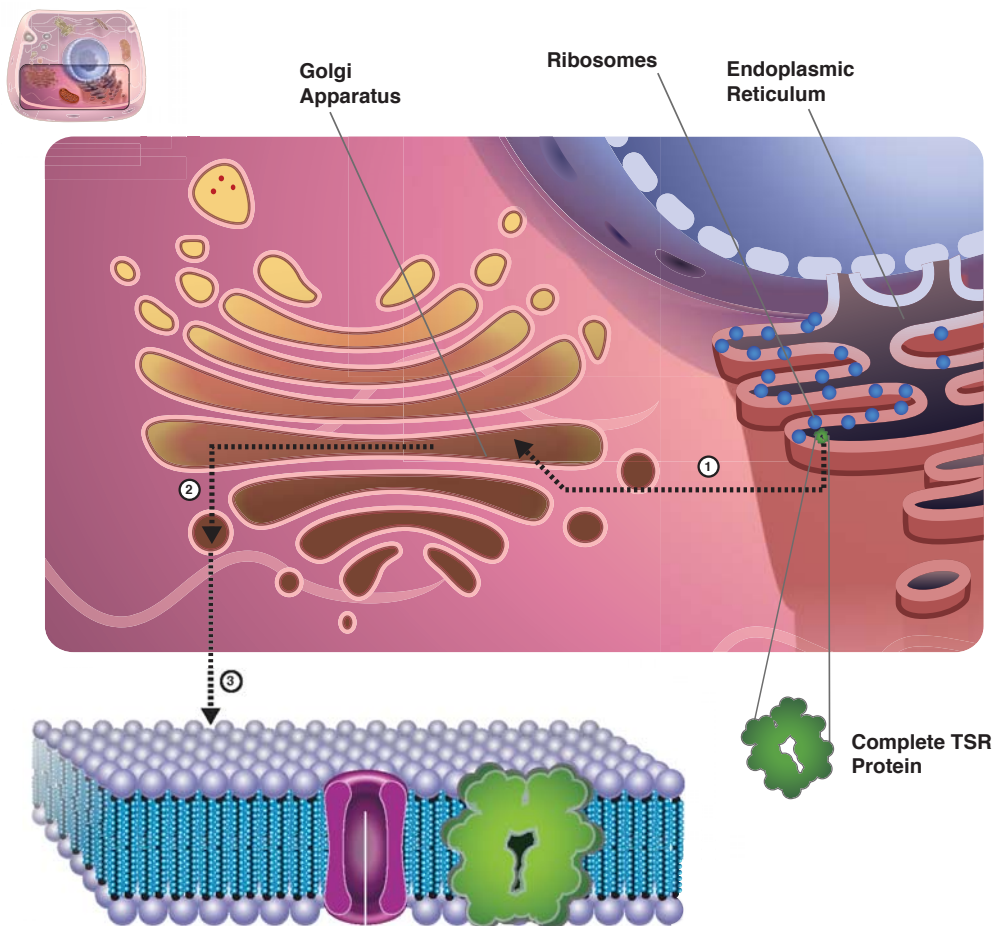

Figure 33: Translocation of the TSR protein to the cell membrane. After proteins are synthesized by the ribosomes, they are transferred via an intracellular membrane network to the Golgi apparatus, where they are packaged and sent to various locations throughout the cell. In the case of our TSR protein, it is packaged and sent to the outer cell membrane.

called a vesicle and carried down a protein track to the next step.

A LOOK BACK AT WHAT WE'VE DONE SO FAR

Well, it took us awhile, but we finally got our TSR, which will eventually sense the hot chai, into a cell's outer membrane. Soon, we'll take on the next step in our story: how these receptors work and how they let us know to move our hands away from the cup. But, before we do that, let's review how we got here.

Follow along with Table 1. First, we decided that to understand how we feel heat, we needed to know what a sense is. We defined senses and realized sensing requires different tissues and organs. Then we learned that tissues and organs are made of cells. The next questions were: how do these cells work? And where do they come from?

CONSERVATION AND DIVERSITY

TSRs are a nice example of how evolution conserves strategies that work (see Life Sciences Primer 1). Proteins that look and function just like the temperature-sensitive receptor we are discussing occur in many organisms throughout the evolutionary tree of life. Their same basic protein structure—and therefore function—is used in many sensing processes. Proteins in the same family as TSR are found in fungi, mice, flies, and humans. All these TSR-like proteins are involved in sensing—some in vision, others in hearing, others in touching, still others in smelling. The same fundamental functions are required for all these senses: cells receive a signal and then respond to it and contact the nervous system with that response.

So, evolution takes something that works and then uses it over and over. But, of course, in different situations, the receptors must be slightly different. So, diversity is integrated with the similarity. Nature uses an array of strategies to build diversity and complexity from very similar basic molecules. For example, in the case of sensory receptors, diversity is built in by having similar receptors made in different cells in different amounts and in different parts of the body. For example, proteins related to keratinocyte TSR are also found in neurons in the skin and in other organs, like our brains and kidneys. In some cases, the very same TSR can be transcribed and translated from the same gene DNA sequence, but can be chemically modified in different ways depending on its function. Evolution uses all these strategies and more to build diversity from similarity.

But, we realized in order to answer these questions we needed to know what cells are made of. So, we backed up and reviewed the basic life-molecules: lipids, carbohydrates, proteins, and nucleic acids. Going even deeper, we saw that to truly appreciate these molecules, it was important to understand their chemistry: what are the chemical elements of life, and how do they interact with each other and why? To do this, we had to learn about the unique chemistry of water, the molecule in which life evolved. Then we learned about carbon and its chemical personality. This knowledge enabled us to appreciate how chemistry is related to structure and how structure is related to function.

An understanding of life's molecules and their shapes and functions helps us get a sense of how cells work. Now we see why certain life-molecules have particular functions in the cell, and how the chemistry of those molecules leads to their structure, which leads to their functions.

Next, we discussed the parts of cells—parts that protect the cell, produce its energy, hold its codes and separate its functions. Finally, we took a partial tour of this cell, connecting many of its parts through one question: how does a cell make a protein and then move that protein to a specific location?

We took the tour specifically with the temperature-sensitive receptor (TSR) protein within a keratinocyte skin cell in our finger, because we are especially interested in its role in sensing hot chai.

FINALLY!

Whew! Finally, we made it, and we are ready to think about how TSR receptors let us know to move our hand away from the hot chai.

As we've seen, TSR live in the outer cell membranes of keratinocytes. They are also in the cell membranes of neurons (nerve cells) that project into the skin. When TSR feel something hot, these receptors signal the nervous system to activate the muscles of the hand and arm to move away from the hot cup of chai.

From the keratinocyte TSR perspective, we can think of our hot chai story in three parts: (1) TSR senses heat; (2) TSR sends message internal to the keratinocyte; (3) keratinocyte responds by releasing a signal externally. The neurons receive this signal and send it to the central nervous system, which signals the arm and hand muscles to move away.

YOUR TURN: THE CELL & TEMPERATURE

Develop a model to explain how the cell may respond to temperature. Here are two hints: (1) The TSR changes shape and calcium ions, Ca^{2+} , rush through it into the cell. (2) Last, the cell sends a signal outside the keratinocyte to the nerve cells, letting them know about the heat. Hypothesize what might go on inside the cell in between these two steps.

Draw a picture of a skin cell with calcium entering a channel. How might the entrance of calcium affect neighboring cells?

The first challenge for the TSR is how to sense heat. Do you have any idea how a TSR protein might do this? Look again at Figure 19 and consider carefully what you know about proteins and their chemical personalities, and remember that TSR is a protein sitting in the keratinocyte outer membrane.

Recall that proteins are made of amino acids, which chemically interact in such a way that the proteins fold into a unique structure. You might guess (or recall from our discussion of water) that temperature has a significant impact on molecules and chemical reactions. In the case of TSR, any temperature over 42°C changes its shape. So, when your fingers touch that hot cup, TSR sense the temperature change by changing shape in such a way that the holes in them open up. Shape equals function; change in shape equals change in function. These holes specifically allows calcium ions to rush into the keratinocyte.

A general rule of biochemistry is that molecules tend to move from higher concentration to lower concentration. Normally more calcium ions are outside of cells than inside, but the lipid bilayer of the outer cell membrane keeps calcium from getting into the cell. Only when the calcium ion-specific TSR protein senses heat and opens up do the calcium ions rush in. What do you think happens to the TSR to *turn off* the “It’s hot!” signal?

Why would calcium ions entering the keratinocytes make a difference to the cell? Remember that calcium (Ca) is one of the elements that often exist as an ion, Ca²⁺. Calcium ions chemically interact with (bind) many other proteins in the cell to change their shape and function. In this case, we don’t exactly know how calcium activates a signal, but we do know that, when heated, keratinocyte TSR change shape, Ca²⁺ levels increase in the cell, and the keratinocyte cells release a number of molecules that activate other nearby cells.

To ‘activate a neuron’, as you learn in more detail in Neurosciences Year 2, means to change the shape of receptors (again), but this time on neurons. And, once again, the change in receptor shape is translated into a change in the ions inside and outside of this cell. But this time, this change in ion concentration leads to an electrical signal called an **action potential**. The electrical signal is sent down the neurons, translated back into a chemical signal and then back again into an electrical signal— from our hand touching the hot cup to our nerves, to our central nervous system, then back to

TYPES OF SIGNALS

In the case of TSR, we see that signals can be sent by changes in temperature or changes in ion concentration. Many other types of signals also occur in biological systems. In addition to ions, proteins are often used as signals, as are molecules that last for less than a second (carbon monoxide, CO, and nitric oxide, NO). Other signals include non-protein hormones, like the testosterone and estrogen that make organisms male or female, respectively. And it’s not only ‘natural’ molecules that send signals, of course. Sound waves signal our ears (as you learn in Physics), many artificial substances copy our internal signals and signal our bodies in different ways—for better or worse. Such molecules are found, for example, in chocolate, alcohol, and some pesticides. Drugs and herbs—both the ‘good’ kind, which are designed to cure us from illness, and the ‘bad’ kind that might hurt us, but make us feel good in the short term—are basically signaling molecules.

INCENSE: A SIGNALING MOLECULE?

Incensole acetate, a component of incense, is a recently discovered signaling molecule. This molecule acts through a receptor in our brains that is part of the TSR protein family.

Scientists were intrigued that diverse religions across cultures independently developed the use of incense in rituals. Incense is obtained from a highly-valued plant. In Buddhism, incense is said to facilitate meditation and represent ‘the fragrance of pure moral conduct’.

Researchers have demonstrated that incensole acetate interacts with a TSR-like receptor in animal brains. When exposed to this molecule, resulting behaviors suggest the molecule has anti-anxiety and anti-depressive effects. One explanation for why so many human religious ceremonies use incense is that it biologically makes people feel better, and, therefore, as Buddhism suggests, act better.

TOUCH RECEPTORS & MATERNAL CARE

We've known for many years that children who don't receive love and physical touching from their mothers or other adults often suffer serious mental and physical damage that affects them the rest of their lives. But only recently, have we begun to connect these environmental changes with changes at the cellular and genetic level.

Many of these deleterious symptoms from the lack of touching appear to be due to epigenetic changes. Epi-

genetic changes occur when a phenotype or characteristic is passed on from generation to generation, but *not* as a result of a change in the DNA sequence encoding genes. Instead the regulation of the genes—whether and when and how much the genes are turned on—is affected by some change in the environment.

A dramatic example of one such epigenetic change has been found in mice, and similar changes probably happen in humans. This change also involves receptors related to the temperature-sensitive receptors we discussed in this

chapter. In this case the receptors are touch receptors. Touch receptors change their shape to allow ions to flow into their cells just like temperature-sensitive receptors do, but in this case instead of the heat changing the shape of the receptor, the actual physical pressure of touch does the trick.

We only understand a very little bit of this story, but it goes something like this: mouse pups (babies) who get a lot of care and touching from their mothers, at a particular time in the pups early life, grow up to be much calmer than pups who don't receive as much care

and touching. Not only that, but females who receive more care from their moms tend to give more care to *their* pups, even if those females are not the natural genetic daughters of the moms giving them the extra care. So, somehow receiving a lot of physical touching from your mother translates into a complex adult behavior. So far, scientists have shown that these behaviors are strongly related to chemical modifications of a gene involved in nerve signaling, but exactly how touch is related to these changes is not yet clear.

the muscles in our hand. Finally in our muscles, another change in ion concentration (calcium again!) causes our muscles to contract, pulling our hand from the cup.

Even though it took us an entire book to figure out the processes involved in sensing the hot chai and pulling our hand away (and scientists still don't understand a lot of the story), it all happens in our bodies in less than a second!

HOW DO WE GET NEW CELLS?

When are new cells required?

You need new cells when old cells are killed or damaged. Imagine that when you touched the cup of hot chai, your reactions weren't fast enough, and you burned your hand. Often burning results in dead cells. How would you replace the cells that died?

You regularly need new cells to replace old and worn out cells. Your skin cells and your hair cells, for example, are constantly sloughing off and need to be replaced. Here, you replace a skin cell with another skin cell just like it.

Another major time when you need new cells is during development. Somehow you grow from a single-celled egg to an organism with billions and billions of cells. The process of development is covered in detail in *Life Sciences Primer Year 3: Development and Physiology*. During development, you often need not only a new cell, but a cell with a different personality than the one with which you started.

Two basic processes result in the production of new cells. We touched on one of these, meiosis, briefly in *Life Sciences Primer 1*. **Meiosis** is the process by which we produce

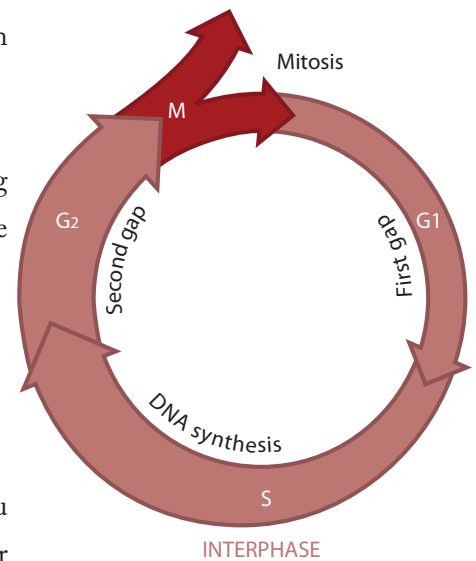

Figure 34: The Cell Cycle has two phases, mitosis and interphase. Interphase is further broken down into three parts -- G1 (First Gap), S (DNA Synthesis), and G2 (Second Gap).

gametes—sperm or egg. Here we will focus instead on a very similar process, **mitosis**, the basic cell division that millions of your cells undergo quite often in order to address any of the three situations where new cells are needed: to replace dead cells, to replace old cells, to make cells with new jobs. During mitosis, one mother cell divides into two identical daughter cells as shown in Figure 20.

Mitosis is the most dramatic part of a larger process called **the cell cycle**. As you can see in Figure 34, the cell cycle has two stages: mitosis or cell division (M phase), followed by interphase. As you can tell from the name, **interphase** means ‘the phase between’ cell divisions. Interphase is further broken down into three parts, gap phase one (G_1), followed by DNA synthesis (S phase), and gap phase two (G_2) before cell division happens again, over and over until the cell is killed or dies of old age.

Think about the central problem each of the billions of cells of your body has: it has to monitor itself and make sure it’s doing the job it’s supposed to in the community of other cells in which it exists and, at a certain point (when it’s getting old or not working as well as it might), it must divide into two. On the other hand, if a cell is killed, by burning, it can’t divide because it’s dead, so other cells in the neighborhood have to realize one of its community has died and replace it.

When a cell (call it a mother cell) divides, it doesn’t make two entirely new cells (daughter cells). Instead, the mother cell uses the information and materials it has as a **template** for the two daughters. In other words, each new daughter cell has *both* new and old material. Each cell has to duplicate everything in it during interphase before it divides. All those parts of the cell we learned about in this book—DNA, nuclei, mitochondria, Golgi apparatus, endoplasmic reticula, and membranes and membrane proteins for all these organelles—must be duplicated before cell division can occur.

As an example of this duplication, let’s follow the DNA, and its replication and division. When the DNA divides in cells, it is relatively easy to stain and see in microscopes, so the DNA replication and division stages (S-phase and M-phase) have been well studied. Look at the figure (Figure 35) as we discuss how this happens.

Remember that part of the beauty of the double-helical structure of DNA is that it allows for easy replication of itself. Indeed, in S-phase, when the DNA receives a signal to replicate, enzymes unwrap the DNA helix and both strands of it are copied by an enzyme called **DNA polymerase** (an enzyme that makes a polymer of DNA). After

YOUR TURN:

DESIGN A CELLULAR CYCLE

Cells evolved mechanisms that allow them to monitor and drive their own cell cycles and to ensure they divide continually. Consider what might go on inside a cell as it moves through the stages of the cell cycle illustrated in Figure 35. Thinking about what you have learned about evolution, cells, genes, and the environment, develop a molecular model for how the cell might ensure that it stays in a cycle. How could you test your ideas? Based on your ideas, how might a cell stop itself from cycling?

CHECKPOINTS, CELL SUICIDE, AND CANCER

Lee Hartwell won the Nobel Prize for identifying what he called ‘checkpoints’ in the cell cycle. A cell does not want to move on to the next point in the cell cycle unless it is sure everything is going well. Has all the DNA been replicated? Has it been replicated accurately? Have all the new organelles and membranes been made? So, cells have evolved mechanisms, highly conserved across most organisms, to check out the situation. If all is not well, the cell will try and fix things before dividing. There are many enzymes that monitor and repair cell parts and report back to master checkpoint proteins on how things are going. If a cell is unable to repair itself, it will undergo a process called apoptosis, or programmed cell death. This process signals other cells nearby to replace the dying cell and prevents faulty cells from making more of themselves. What would happen if the checkpoints don’t work and copies of bad cells are made? One possible result is uncontrolled cell division, which is called cancer.

ཁྲིའི་རིམ་མོས།

སྤྲུལ་འཁོར་རྒྱུན་ཞིག་གི་དུས་འགོད་ཕྱོགས།

སྤྲུལ་རྣམས་ལ་རང་རང་གི་འཁོར་རྒྱུན་ལ་བྱ་ར་བྱེད་པ་དང་། སྐུ་སྦྲོང་བྱེད་པ་དང་། རང་ཉིད་ལྷན་མཉམ་བུ་དེ་ཆ་སོ་སོར་ཁ་འབྲེལ་པར་ཁག་ཐེག་བྱེད་པའི་ཆ་ལག་རྣམས་རང་བྱུང་གི་འཕེལ་འགྲུལ་ཁྲོད་ནས་རིམ་ཐོན་བྱུང་ཡོད། དཔེ་རིམ་ ༡༥ རྣམས་ལ་སྤྲུལ་འཁོར་རྒྱུན་གྱི་དུས་རིམ་བརྒྱུད་བཞིན་པའི་སྤྲུལ་ཞིག་གི་ནང་ལོག་ཏུ་ཅི་ཞིག་འབྲུང་སྲིད་པའི་ཕྱོགས་ལ་བསམ་གཞིག་ཅིག་ཕྱོགས། ཁྲིའི་རིམ་འཕེལ་འགྲུལ་དང་། སྤྲུལ་དུ་རིགས་རྣམས་ལོར་ཡུག་བཅས་ཀྱི་སྐོར་གང་བསྐབས་པ་རྣམས་ཕྱིར་བྱོར་བྱེད་བཞིན་དུ་སྤྲུལ་ཞིག་འཁོར་རྒྱུན་དེར་སྤྲུལ་མཉམ་བུ་གནས་པར་སྤྲུལ་རང་ཉིད་ཀྱིས་ཁག་ཐེག་ཅི་ལྟར་བྱེད་པའི་ཚུལ་མཚོན་པའི་འདུས་རྒྱུ་རིམ་པའི་དཔེ་ཚད་ཅིག་སྐབས་དགོས། ཁྲིའི་རིམ་རང་གི་རིག་པ་དེ་བདེན་མིན་ཅི་ལྟར་དངོས་བཤེར་བྱེད་དམ། ཁྲིའི་རིམ་བཏོན་པའི་རིག་པ་དེ་གཞིར་བཞག་ན་སྤྲུལ་ཞིག་གིས་རང་གི་འཁོར་རྒྱུན་དེའི་རྒྱུ་རྐྱེན་ལོར་གཏོང་པར་བྱེད་དམ།

མཚམས་འདྲིན་ས་ཚོགས། སྤྲུལ་གི་རང་ལྗེབས་རྣམས་ལ།

རྒྱན་ནད།

སྐུ་ཞབས་ལེ་ཏར་ཀྱི་སྐུ་སྤྲུལ་སྤྲུལ་འཁོར་རྒྱུན་ཁྲོད་ཀྱི་མཚམས་འདྲིན་ས་ཚོགས་ཞེས་སྤྲུལ་འབྲོང་པའི་རིམ་པ་དེ་དོས་བཟུང་བ་ལ་བརྟེན་ནས་ལོང་ལ་ལོ་སྐུ་ལ་གཟེངས་རྟགས་སྤུལ་ཡོད། སྤྲུལ་ཞིག་གིས་རང་གི་བྱེད་རིམ་ཡོངས་རྒྱུགས་ལེགས་པར་བཤོད་ཀྱིན་པར་ངེས་གཏན་མ་བྱས་པར་དུ་རང་གི་འཁོར་རྒྱུན་ཁྲོད་ཀྱི་དུས་རིམ་ཕྱི་མར་བཤོད་འདོད་བྱེད་ཀྱི་མེད། དེ་ཡང་། ཀྱི་ཞེན་ཞེ་ཡོངས་རྒྱུགས་བསྐྱར་བཤུ་བྱས་འདུག་གམ། བསྐྱར་བཤུ་དེ་དག་ནོར་འཛོལ་མེད་པར་བྱས་འདུག་གམ། དབང་སྤྲུང་སྐྱི་མོགས་ར་ལུག་བཅོས་ཟེན་འདུག་གམ། ལྷ་བྱའི་ཞིབ་བཤེར་བྱེད་པ་ཡིན། དེས་ན་སྤྲུལ་རྣམས་ལ་རང་གི་སྐབས་འབྲེལ་གནས་སྤངས་ལ་བྱ་ར་བྱེད་པའི་ཆ་ལག་རྣམས་རང་བྱུང་གི་འཕེལ་འགྲུལ་ཁྲོད་དུ་རིམ་ཐོན་བྱུང་ཡོད་ཅིང་། ཆ་ལག་དེ་དག་ཀྱང་སྐྱེ་ལྷན་པལ་མོ་ཚེད་ཁྲོད་དུ་ཏུ་ཅང་ཚགས་བཟང་པོར་གནས་ཡོད། ཅི་སྟེ་འགའ་ཡང་འཕྲུལ་མ་ཚང་བར་གྱུར་ཡོད་ཆོ་སྤྲུལ་གིས་རང་ཉིད་ལ་མ་གྱེས་པའི་གོང་དུ་དུ་ཀུན་བཅོས་ཐབས་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། སྤྲུལ་གི་གྲུབ་ཚད་ཡན་ལག་རྣམས་ལ་བྱ་ར་དང་བཅོམ་བཅོས་བྱེད་པའི་རྒྱན་རྣམས་མང་དག་ཅིག་ཡོད་ཅིང་། དེ་རྣམས་ཀྱིས་མཚམས་འདྲིན་ས་ཚོགས་སོ་སོར་འཁྲིལ་པའི་རྒྱ་རྣམས་མ་རྣམས་ལ་བྱེད་རིམ་ཅི་ལྟར་བཤོད་ཀྱིན་པའི་སྐོར་གྱི་ཆ་འཕྲིན་གཏོང་གི་ཡོད། གལ་ཏེ་སྤྲུལ་ཞིག་རང་གིས་རང་ཉིད་སོར་རྒྱུད་པ་ཞིག་མ་བྱང་ཆོ། དེ་ཉིད་རང་ཞིག་རིམ་པ་ཞེས་སྤྲུལ་འབྲོང་པའི་སྤྲུལ་ནས་བཏོན་སྐྱིག་ཟེན་པའི་སྤྲུལ་གི་འཚེ་རིམ་ཞིག་ཏུ་བཞུགས་ཀྱི་ཡོད། བྱེད་རིམ་འདི་ལྟར་འདུག་ཀྱི་སྤྲུལ་འབྲོང་པའི་སྤྲུལ་གཞན་རྣམས་ལ་འཚེ་བཞིན་པའི་སྤྲུལ་དེ་ལ་གསལ་བྱེད་དགོས་པའི་བརྗེས་འདྲིན་གཏོང་ཞིང་། སྤྲུལ་སྦྲོན་ཅན་གྱི་རིགས་སྤྲུལ་མཉམ་བུ་མཚེད་འཕེལ་བྱེད་པར་སྦྲོན་འགོག་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། གལ་སྲིད་མཚམས་འདྲིན་ས་ཚོགས་རྣམས་ཀྱིས་རང་གི་ལས་དོན་ཅི་བཞིན་མ་བསྐབས་པའི་དབང་གིས་སྤྲུལ་སྦྲོན་ཅན་རིགས་ཀྱི་འདྲ་བཤུས་བཅོམ་བཅོམ་བྱེད་པར་འབྲུང་སྲིད་པའི་ཞིག་ལྟར་ཞེ་ཚོད་འདྲིན་མེད་པར་སྤྲུལ་འབྲུང་བྱ་རྒྱུ་དེ་ཡིན་ལ། དེ་ལ་སྦྱར་བེར་བེད།

སྤྲུལ་གསར་པ་དེ་རྣམས་གཞི་རིམ་གྱི་རྒྱུད་རིམ་གཉིས་ཀྱི་འབྲས་བུར་འགྲུབ་ཀྱི་ཡོད། དེ་གཉིས་ལས་གཅིག་ནི་སྦྲེད་སྤྲུལ་བཞི་ལྷན་ཡིན་ཞིང་། དེའི་སྐོར་ང་ཚོས་ཆོ་སྤྲུལ་ཚན་རིག་གི་སྦྲོན་འགྲུལ་སྦྲོབ་དེབ་དང་པོར་བྱུང་ཅོམ་སྦྲོང་སྦྲོང་བྱས་ཟེན། སྦྲེད་སྤྲུལ་བཞི་ལྷན་ནི་ལམས་རྒྱལ་ཏེ། ལམས་དཀར་པོ་ལམ། ཡང་ན་ལམས་དམར་པོ་གང་ཏུ་སྦྲེད་སྤྲུལ་བྱེད་པའི་བྱེད་རིམ་དེ་ཡིན། འདིར་ང་ཚོས་དེ་དང་བྱེད་རིམ་ཏུ་ཅང་མཚུངས་པའི་གཟུགས་སྤྲུལ་ཉིས་ཀྱིས་ཞེས་པ་དེར་དམིགས་འཇུགས་བྱ་རྒྱུ་ཡིན་ལ། དེ་ནི་ཁྲིའི་རིམ་གྱི་སྤྲུལ་སྤྲུལ་ལ་མང་པོས་དུས་ནས་དུས་སྤྲུལ་བརྒྱུད་བཞིན་པའི་སྤྲུལ་འབྲེལ་ལྱེད་རིམ་དེ་རེད། ལྷན་ཟེན་པའི་སྤྲུལ་རྣམས་ལ་ལགས་བྱེད་པ་དང་། ལྷན་ཟེན་པའི་སྤྲུལ་རྣམས་ལ་ལགས་བྱེད་པ། བྱེད་ལས་གསར་པ་ཅན་གྱི་སྤྲུལ་སྦྲེད་སྤྲུལ་བྱེད་པ་བཅས་སྤྲུལ་གསར་པ་མཁོ་བའི་གནས་སྤངས་གསུམ་པོ་ཅི་རིགས་པའི་སྐབས་སྤྲུལ་བྱེད་རིམ་འདི་འགྲུབ་ཀྱི་ཡོད། གཟུགས་སྤྲུལ་ཉིས་ཀྱི་བྱེད་རིམ་སྐབས་མ་ཡུམ་སྤྲུལ་ཞིག་རིགས་འདྲའི་ན་རྒྱུད་སྤྲུལ་གཉིས་སྤྲུལ་འབྲེལ་བ་ཡིན་ལ། དེའི་ཚུལ་ནི་དཔེ་རིམ་ ༡༠ རྣམས་བསྟན་ཡོད།

གཟུགས་སྤྲུལ་ཉིས་ཀྱིས་སྤྲུལ་གི་འཁོར་རྒྱུན་ཞེས་སྤྲུལ་འབྲོང་པའི་རྒྱུད་རིམ་གཞི་རྒྱ་ཆེ་བ་ཞིག་གི་ཆ་ཤས་བྱེད་པོར་ཆོ་སྤོས་དེ་རེད། ཁྲིའི་རིམ་དཔེ་རིམ་ ༡༤ རྣམས་ལ་བཞིན་སྤྲུལ་གི་འཁོར་རྒྱུན་དེ་ལ་རིམ་པ་གཉིས་ཡོད་དེ། གཟུགས་སྤྲུལ་ཉིས་ཀྱིས་སྤྲུལ་འབྲེལ་འགྲུར་གྱི་བྱེད་རིམ་(M ཐུན)དང་། དེའི་རྗེས་སྤྲུལ་འབྲུག་པའི་བར་མཚམས་ཀྱི་ཐུན་བཅས་ཡིན། ཁྲིའི་རིམ་ཐ་སྐྱོད་རང་ལ་བཞུགས་ནས་བརྗོད་སྤྲུལ་བཞིན་བར་མཚམས་ཀྱི་ཐུན་ཞེས་པ་སྤྲུལ་འབྲེལ་འགྲུར་གྱི་ཐུན་སོ་སོའི་དབང་གི་བར་མཚམས་དེ་ལ་གོ་བ་ཡིན། བར་མཚམས་ཀྱི་ཐུན་དེ་ལ་ནང་གསལ་ཆ་གསུམ་ཡོད་དེ། སྦྲོང་ཐུན་དང་པོ་(G₁)དང་། དེའི་རྗེས་ཀྱི་ཀྱི་ཞེན་ཞེ་འདུས་སྦྲོར་གྱི་ཐུན་(S ཐུན)དང་། སྦྲོང་ཐུན་གཉིས་པ་(G₂)བཅས་ཡིན་ལ། དེ་རྗེས་སྤྲུལ་ཡང་སྤྲུལ་འབྲུར་གྱི་བྱེད་རིམ་འགྲུབ་ཀྱི་ཡོད། དེ་ལྟར་རྒྱུད་རིམ་དེ་ནི་སྤྲུལ་དེ་ཉིད་གཞན་གྱིས་མ་བསད་ཀྱི་བར་རམ། རང་ཉིད་ཀྱིས་ཏེ་མ་གྱི་བའི་བར་དུ་བཟམ་མ་ཚད་པར་ཡང་ཡང་འགྲུབ་ཀྱི་ཡོད་པ་རེད།

ཁྲིའི་རིམ་པོར་སྤྲུལ་ཐེར་འབྲུམ་མང་པོ་ཡོད་པ་དེ་རེ་རེར་འབྲུད་པའི་དཀར་ལག་གཅོ་ཆེ་བ་དག་ལ་བསམ་གཞིག་ཅིག་བྱས་ན་འདི་ལྟར། དེས་རང་ཉིད་ལ་བྱ་ར་བྱེད་དགོས་ཤིང་། རང་གང་དུ་འཚོ་སའི་སྤྲུལ་གི་ཚོགས་སྤེད་ཁྲོད་དུ་རང་ལ་འཁྲིལ་བའི་ལས་དོན་དེ་ཅི་བཞིན་དུ་འགྲུབ་པར་ངེས་གཏན་བྱེད་དགོས་པ་དང་། དུས་མཚམས་ཤིག་ལ་(རང་ཉིད་ཀྱིས་པའི་སྐབས་སམ། ཡང་ན་རང་གི་ལས་དོན་ཚུལ་བཞིན་འགྲུབ་མི་ཐུབ་པའི་སྐབས)རང་བཞིན་གྱིས་རང་ཉིད་ཆ་གཉིས་སྤྲུལ་ལ་འབྲེལ་གྱིས་ལ། ཡང་ཕྱོགས་གཞན་ཞིག་ཏུ། གལ་ཏེ་སྤྲུལ་དེ་མེས་འཚོགས་པའི་དབང་གིས་གི་བར་གྱུར་ན། རང་ཉིད་གི་ཟེན་པས་སྤྲུལ་འབྲུར་བྱེད་མི་ཐུབ་ལ། དེས་ན་འདུགས་ཆགས་སྤྲུལ་གནས་པའི་སྤྲུལ་དག་གིས་རང་གི་ཚོགས་སྤེད་ཆ་ཤས་ཤིག་གི་བཤེས་པར་བྱས་ཏེ་དེའི་ལགས་བྱེད་འགྲུབ་དགོས་པ་བཅས་ཡིན།

དེ་ལ་སྤྲུལ་(འདི་ལ་མ་ཡུམ་སྤྲུལ་ཞེས་འབྲོང་ལ)ཞིག་ལ་འབྲེལ་སྐབས་དེ་ལས་སྤྲུལ་(འདི་ལ་ན་རྒྱུད་སྤྲུལ་ཞེས་འབྲོང་རྒྱུ་ཡིན)གཞི་རྒྱ་ཆ་ནས་ཐད་དེ་གསར་པ་ཡིན་པ་གཉིས་མི་འགྲུབ་པར། མ་ཡུམ་སྤྲུལ་གིས་རང་ལ་ཡོད་པའི་ཆ་འཕྲིན་དང་རྒྱ་ཆ་རྣམས་ན་རྒྱུད་སྤྲུལ་བསྐྱར་པའི་དཔེ་ཚད་དུ་བཏོགས་སྦྲོད་བྱེད་ཀྱི་ཡོད། འདི་ཚོགས་གཞན་དུ་བརྗོད་ན་འདི་ལྟར་ཏེ། བརྗོད་སྤྲུལ་གསར་པ་རེ་རེ་ལ་རྒྱ་ཆ་གསར་པ་དང་རྗེད་པ་གཉིས་ཀ་འདུས་ཡོད། དེ་ལ་སྤྲུལ་རེ་རེ་ནས་རང་ཉིད་འབྲུར་མ་ཐེབས་པའི་སྦྲོན་ལོ་ལ་ཏུ་བར་ཐུན་གྱི་གནས་སྐབས་དེར་རང་བྱུང་གི་རྒྱ་ཆ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དོ་བཤུས་བཅོམ་དགོས་ཀྱི་ཡོད། ང་ཚོས་སྦོབ་དེབ་འདིའི་ནང་དུ་སྤྲུལ་པའི་སྤྲུལ་གི་ཆ་ཤས་ཐམས་ཅད་དེ། ཀྱི་ཞེན་ཞེ་དང་། ཉིང་རྒྱལ། ལུས་སྦྲེད་སྤྲུལ། སྦོལ་གཟུགས། གཤེར་ནང་བཅོགས། སྐྱི་མོ་དང་། དབང་སྤྲུལ་འདི་ཐམས་ཅད་ཀྱི་སྐྱེ་མོའི་རྒྱ་རྣམས་བཅས་པ་དེ་ལྟར་སྤྲུལ་འབྲུར་མ་ཐེབས་གོང་དུ་ངེས་པར་དེ་དག་གི་དོ་འདྲ་རེ་བཅོས་ཟེན་དགོས་པ་ཡིན།

དོ་བཤུས་བཅོམ་བའི་བྱེད་རིམ་གྱི་དཔེ་མཚོན་གྱི་ཆེད་དུ་ང་ཚོས་ཀྱི་ཞེན་ཞེ་དང་། དེའི་དོ་བཤུ་བྱེད་རིམ་དང་འབྲུར་བྱེད་རིམ་བཅས་ཀྱི་རྗེས་སྤྲུལ་སྤྲུལ་པར་བྱའོ། །སྤྲུལ་ནང་ཀྱི་ཞེན་ཞེ་འབྲུར་ཐེབས་སྐབས་དེར་ཚོས་བྱུགས་ཏེ་སྤྲུལ་མཚོང་ཆེ་ཤེལ་བརྒྱུད་མཚོང་སྤྲུལ་བྱེད་ཀྱི་ཡོད་ལ། དེར་བརྟེན་ཀྱི་ཞེན་ཞེའི་དོ་བཤུ་བྱེད་རིམ་དང་འབྲུར་བྱེད་རིམ་བཅས་(S ཐུན)དང་། M ཐུན)ལ་དབང་དུ་ཞིབ་ལེགས་པོ་བྱས་ཡོད། ང་ཚོས་འདིའི་འབྲུང་ཚུལ་སྐོར་སྦྲེད་སྤྲུལ་འབྲུག་འབྲེལ་ཡོད་དཔེ་རིམ་(དཔེ་རིམ། ༡༥)ལ་བཞུད་གོས།

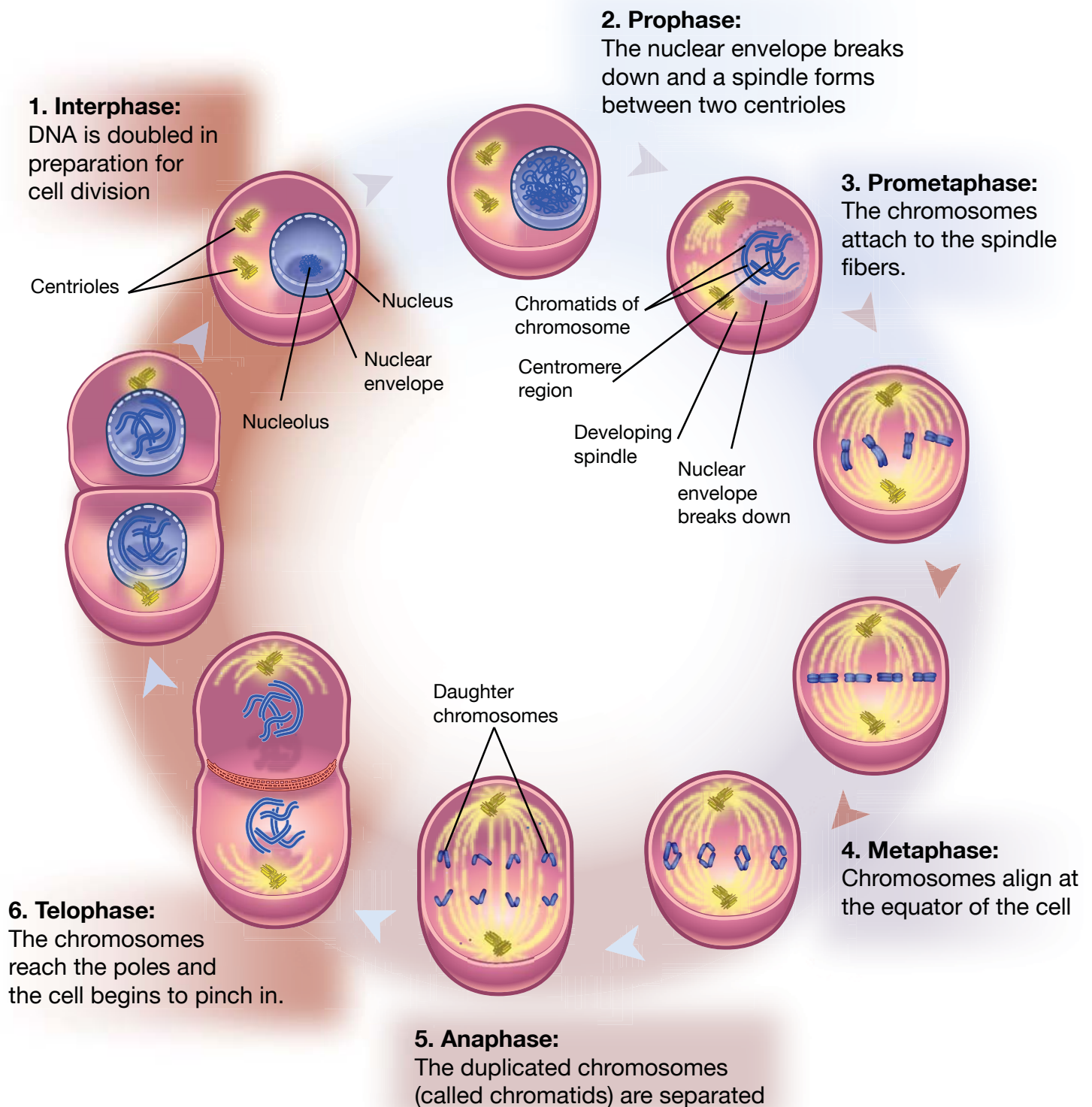

Figure 35A + B. Drawings and photographs of mitosis. The first stage is prophase: the DNA-chromosomes condense and become more distinctly visible, and proteins (called spindles), which will eventually pull the copied chromosomes apart, begin to form. In the next stage, prometaphase, the nuclear membrane breaks down, and the spindle proteins find and connect to the center of each chromosome. In metaphase, the spindle fibers align the chromosomes at the center of the cell. And in anaphase one set of the genetic material is pulled to each side of the cell by the spindle fibers. In telophase, two new nuclear membranes form, one around each set of chromosomes. Finally, in cytokinesis a ring of proteins pinches the cell in half forming two complete daughter cells, each with a copy of the mother cell's DNA (one strand of which is the actual mother cell DNA and one of which is newly synthesized). (B) Mitosis in real cells. Pictures of mitosis taken using fluorescent microscopes from <http://www.microscopy.fsu.edu/cells/fluorescencemitosis/metaphasesmall.html>.

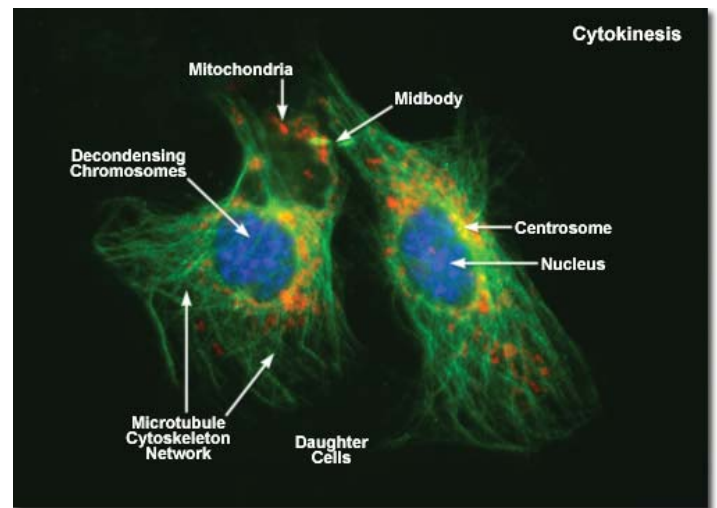
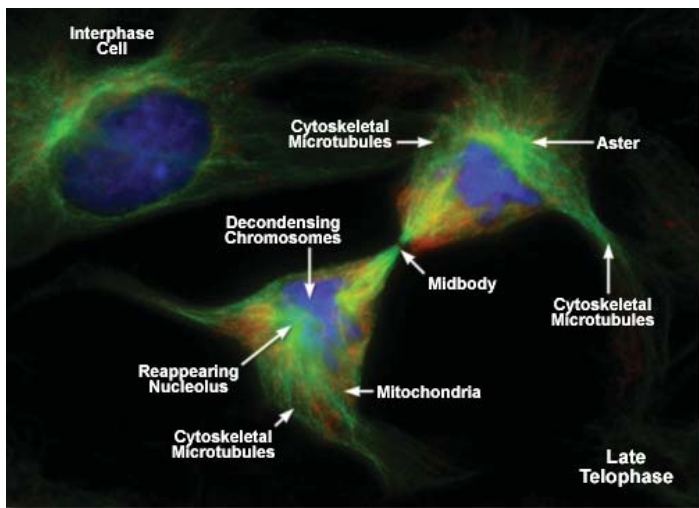
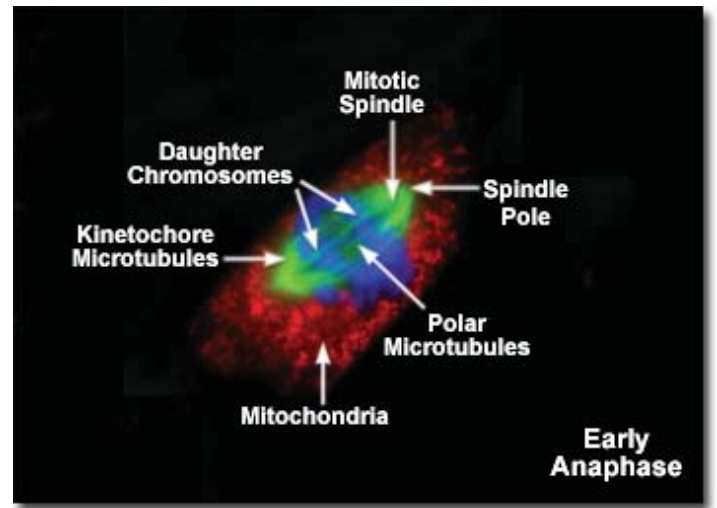
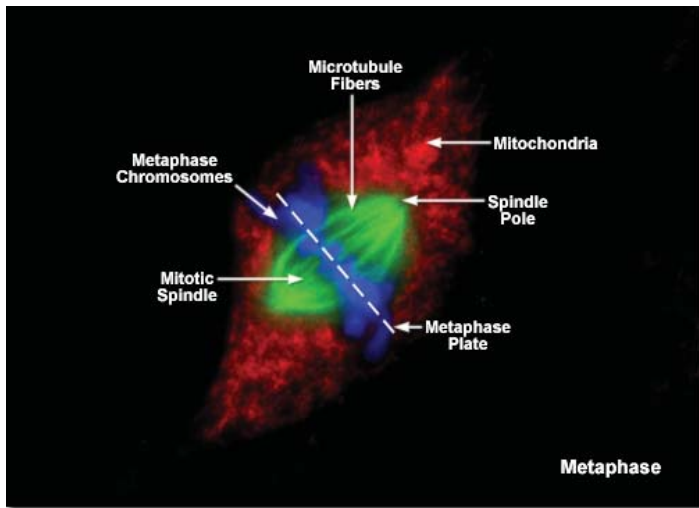
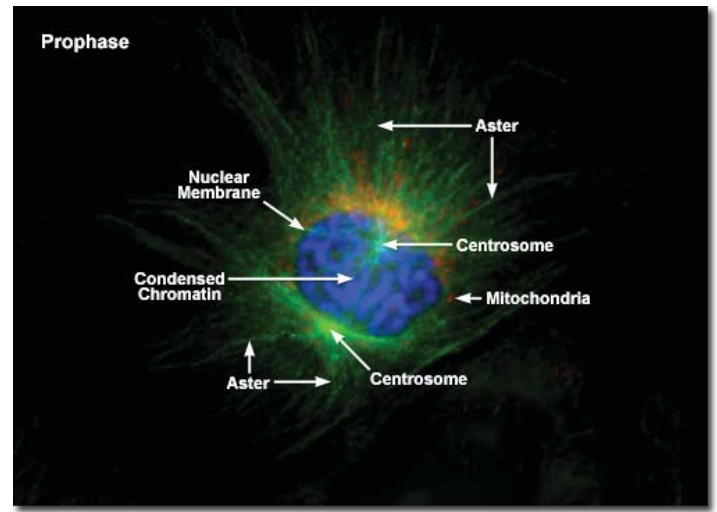
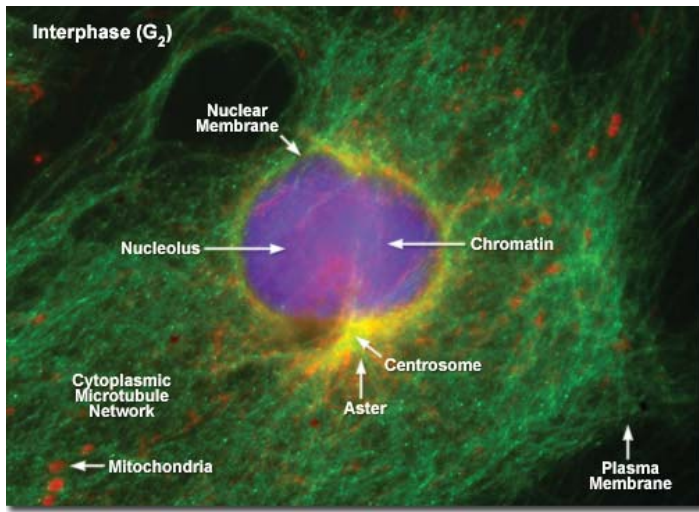
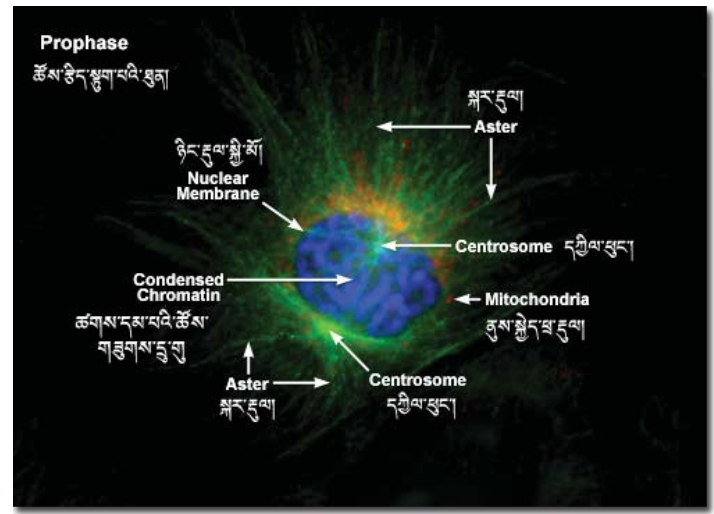
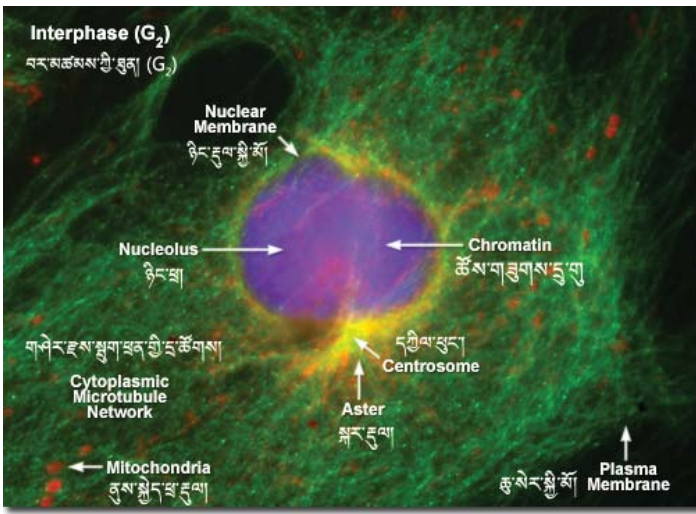
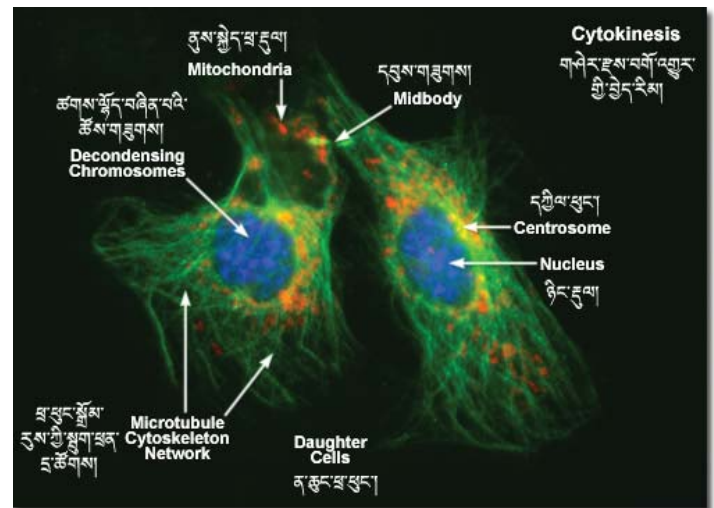
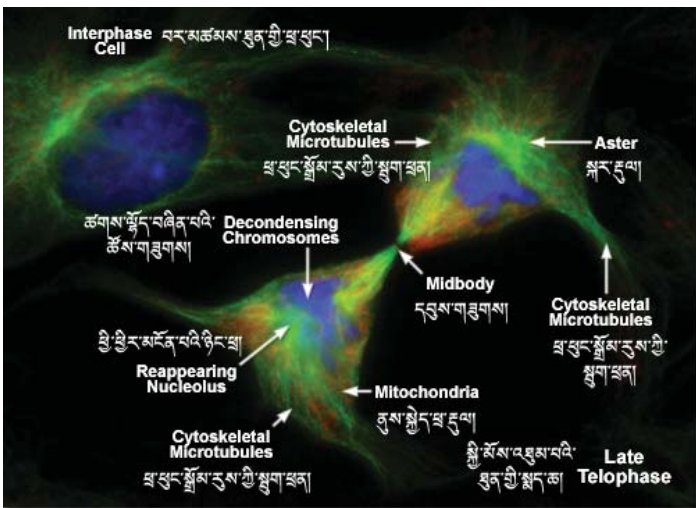
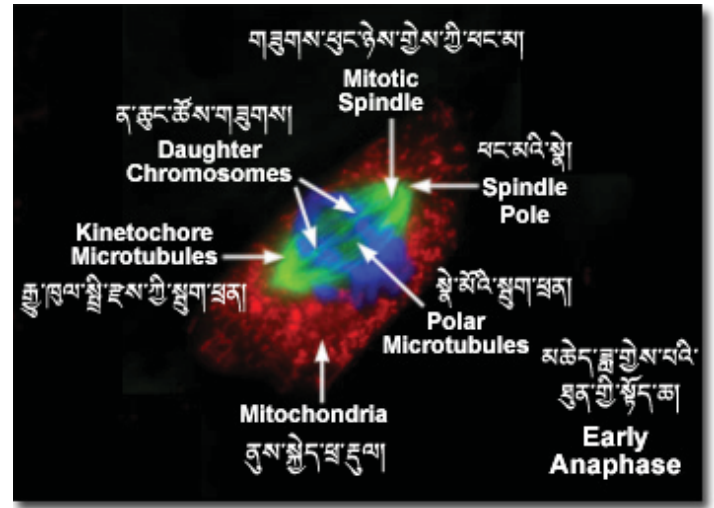
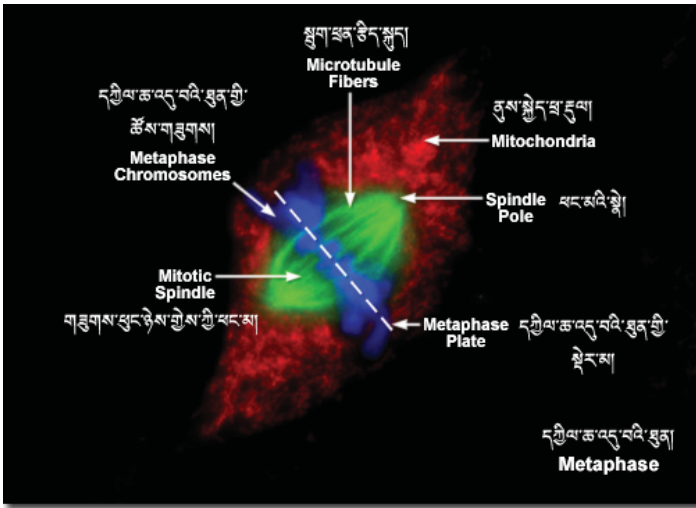

Figure 35A + B. Drawings and photographs of mitosis. The first stage is prophase: the DNA-chromosomes condense and become more distinctly visible, and proteins (called spindles), which will eventually pull the copied chromosomes apart, begin to form. In the next stage, prometaphase, the nuclear membrane breaks down, and the spindle proteins find and connect to the center of each chromosome. In metaphase, the spindle fibers align the chromosomes at the center of the cell. And in anaphase one set of the genetic material is pulled to each side of the cell by the spindle fibers. In telophase, two new nuclear membranes form, one around each set of chromosomes. Finally, in cytokinesis a ring of proteins pinches the cell in half forming two complete daughter cells, each with a copy of the mother cell's DNA (one strand of which is the actual mother cell DNA and one of which is newly synthesized). (B) Mitosis in real cells. Pictures of mitosis taken using fluorescent microscopes from <http://www.microscopy.fsu.edu/cells/fluorescencemitosis/metaphasesmall.html>.

འོ་ཨོན་ཨོའོ་གཙུག་དབྱེབས་ཉེས་ཚེག་གི་བཀོད་པ་དེའི་ངོ་མཚར་ཆ་བའི་ཕྱགས་ཤིག་ནི། དས་རང་ཉིད་ཀྱི་ངོ་བོ་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པ་དེ་ཡིན་པ་འདྲིའི་ཕྱིར་བྱེད་དགོས། རོན་དངོས་ཐོག་ S གྲན་གྱི་གནས་སྐབས་སུ་འོ་ཨོན་ཨོའོ་

དཔེ་རིས། ༡༥ ཀ ཏང། གཙུགས་སྤྲོད་ཉེས་ཀྱི་འཇུག་པ་དང་འོ་ཨོན་ཨོའོ་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པ་དང་། མདོན་གསལ་ཆེ་བར་འགྲུལ་ལ། (མང་མ་ཞེས་སུ་འབོད་པའི་)མི་ཚུལ་ཉེ་གང་ཞིག་གིས་ད་གཞི་དེ་ཚོས་གཙུགས་ཀྱི་འདྲ་བའི་ཚུལ་སོ་སོར་དབུལ་བར་བྱེད་པ་དེ་འགྲུལ་པའི་འགོ་ཚུགས་ཀྱི་ཡོད། དེའི་རྒྱུ་ལྡན་གྱི་རིམ་པ་ནི་སྤྱོད་པ་ལྷན་གཉེན་པའི་ཕྱི་ལོན་ལ། གནས་སྐབས་དེར་ཉིད་རྒྱུ་ལྡན་མོ་དེ་ཞིག་རལ་དུ་གྲུར་པ་དང་། མང་མའི་མི་ཚུལ་གྱིས་ཚོས་གཙུགས་པའི་དེའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད། དཀྱིལ་ཆ་འདྲ་བའི་ཕྱི་ལོན་ཆེ་བར་མའི་ཆེད་སྤྱོད་ཚུལ་གྱིས་ཚོས་གཙུགས་ཚུལ་ཕྱི་ལོན་པའི་དཀྱིལ་དུ་འགྲུལ་པའི་ཡོད། དེ་ནས་མཚེད་ཆུ་གྱིས་པའི་ཕྱི་ལོན་གྱི་སྐབས་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད། མཚེད་ཆུ་གྱི་སྐབས་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད། མཚེད་ཆུ་གྱི་སྐབས་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད། (ཉེ་གང་ཞིག་གིས་ལས་གཉེན་པའི་ཕྱི་ལོན་པའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད། གཉེ་གང་ཞིག་གིས་ལས་གཉེན་པའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད།) (ཁ) ཕྱི་ལོན་པའི་དཀྱིལ་ཆ་འཚོལ་ཉེ་དཀྱིལ་དང་སྤྱོད་པའི་ཡོད། འོད་ཚེར་ཆེ་ཤིང་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པའི་གཙུགས་སྤྲོད་ཉེས་ཀྱི་འཇུག་པའི་རིས། གཤམ་གྱི་ཨ་ཆུ་འདྲི་ལྷན་ལས་སྐྱོ་ལོར་བོར་འཇུག་པའི་གཙུགས་སྤྲོད་ཉེས་ཀྱི་འཇུག་པའི་རིས། <http://www.microscopy.fsu.edu/cells/fluorescencemitosis/metaphasesmall.html>

the DNA of one whole chromosome is doubled, each new DNA helix has one strand of the mother cell's 'old' DNA and one strand of 'new' DNA. During G₂ the cell checks to see if all the DNA has been replicated before going on to mitosis.

If all is well, mitosis begins. Mitosis is divided into six stages (Figure 35). The first stage is **prophase**: the DNA-chromosomes condense and become more distinctly visible, and proteins called **spindles** begin to form, which will eventually pull the copied chromosomes apart. In the next stage, **prometaphase**, the nuclear membrane breaks down, and the spindle proteins find and connect to the center of each chromosome. In **metaphase**, the spindle fibers align the chromosomes at the center of the cell. And in **anaphase** one set of the genetic material is pulled to each side of the cell by the spindle fibers. In **telophase**, two new nuclear membranes form, one around each set of chromosomes. Finally, in **cytokinesis** a ring of proteins pinches the cell in half forming two complete daughter cells, each with a copy of the mother cell's DNA (one strand of which is the actual mother cell DNA and one of which is newly synthesized).

Here we have only told the story of the DNA's doubling. And we have not discussed the many enzymes and other proteins that must work properly to carry out this complicated job of making an accurate copy of all the millions of nucleotides and making sure one copy gets into two new cells. And of course, we have left out any discussion of replication of all the other parts of the cell necessary to make a new cell and how those are regulated. It is amazing to think that this event has happened thousands and thousands of times in your own body *as you've read this paragraph* and that it happens millions of time in your lifetime.

CELLS AGE

How do cells know how old they are? Every time any cell divides, it creates two daughter cells that contain some molecules from their mother cell and some new molecules. At some point, the cell gets old, that is, either (1) it is time to divide before it gets too old or (2) it has accumulated too much damage in its life molecules to risk dividing, so it kills itself. In either case, the cell must be able to monitor its age. One way cells do this is by checking the ends of their chromosomes. Every time a cell divides, its chromosomes get shorter. So, the shorter the chromosome the older the cell. Research suggests that your cells' biological age can be younger (or older) than your chronological age. The more stress you and your cells have, the faster they get old. Practices like extensive exercising, and maybe even meditation that decrease stress, actually keep cells young. Conversely, chronic stress ages cells quickly.

CELLS THAT DON'T DIVIDE

Many cells, especially neurons, never divide once they have reached their mature state. These cells are permanently in gap phase. And once these cells die (usually from too much molecular damage,

but sometimes from injury or stroke), they are not replaced. This doesn't mean that one can't recover neural function after neural cell death, but when your brain does recover function, it does so primarily by rearranging pre-existing cells and their parts, rather than making new cells, al-

though this does happen. Since neurons are the cells that allow us to respond, think, and interact with the world, it is a scary thought in itself that they can't divide and that once they're dead, they are rarely replaced. Many neurological diseases come as a result of neuron cell death: Parkinson's disease, Al-

zheimer's disease and dozens of others. Much of what we think of as 'old age' may simply be due to cells dying—in our brains and the rest of our bodies—and not being replaced or being replaced with poorly functioning cells.

WHAT WE'VE DONE

We have come a long way in this book. After reviewing evolution, we learned the complexity involved in the seemingly simple behavior of reaching for a hot cup of chai, realizing it's too hot, and pulling our hand away. We explored the basic chemistry and underlying biology of the genes and cells on which behavior rests and on which evolution acts. We now know the parts of a cell and how information is passed from one cellular generation to the next. We learned that all these processes rely on the chemistry of life-molecules. We moved back and forth between the genes, cells, and molecules, and the behavior of the whole organisms, like us, that are composed of these genes and cells and molecules. Underlying all these ideas, we saw illustrated again and again the central themes we started this book with and developed in Life Sciences Primer 1: (1) the different environments cells experience greatly affect them and vice versa; (2) evolution integrates simple rules to develop complexity by interweaving similarity and diversity; and (3) structure reflects function and vice versa.

We are now ready to fill in the large conceptual and biological gap between these genes, cells, and molecules and the whole organisms they make up. How do cells interact to form multicellular organisms like us in the first place? We've discussed in this book and in the Neurosciences Primers how organisms sense, but how do cells sense each other and form communities? How did cooperation and altruism evolve and why? How do cells develop into tissues and organs? And how do those tissues and organs interact with each other to make an organism? These are the big questions we will explore in Life Sciences Primer 3: Development and Physiology.

CELL DEATH ISN'T ALWAYS BAD

Cells have evolved a carefully regulated process of killing themselves. This is generally a good thing. When do you think it would be 'good' for a cell to die? Here are at least two situations: (1) When a cell is old and its DNA or other molecules are badly damaged and (2) During development, when organisms have more cells than are needed. We discuss the first situation above. How about the second? One famous case of 'good cell death' occurs in humans when their toes and fingers develop. Initially, early in development, we have webs of skin between our fingers and toes. The cells in the webs eventually kill themselves, and we wind up with separate, unconnected digits. Scientists have also shown that in many cases excess neurons are made early on in the developing brain, and, depending on the environment, only some of these neurons make connections. The ones that don't, kill themselves. One theory (of many) to explain autism—a disease in which humans are unable to interact effectively with their environments—is that the excess neurons made during development in autistic individuals do not kill themselves and too many connections are made in the brain.

ཕ་སྐུང་གི་འཆི་བ་ནི་གཅིག་ཏུ་བཀྲ་མི་ཤིས་པ་ཞིག་ཟིན།

ཕ་སྐུང་གི་སྤྱིང་དུ་ཞིབ་ཚགས་སྒྲོམ་ཚུལ་སྒྲིག་བྱས་ནས་
ཡོད་པའི་རང་སྤྱོད་སྤྱོད་པའི་བྱེད་རིམ་ཞིག་རང་བྱུང་
དུ་གྱུབ་ཡོད། སྤྱིང་བཀྲང་ནས་བཤད་ན་འདི་ནི་བཟང་
ཉམས་ཤིག་ཡིན། རྒྱུང་གི་སྤྱིང་བཀྲང་ན་དུས་ཚོགས་ཇི་འདྲ་
ཞིག་ཏུ་བྱུང་བའི་ཕ་སྐུང་གི་འཆི་བ་དེ་བཟང་པོ་ཡིན་
པར་མཐོང་ས་མཐུ། འདིར་མ་མཐར་ཡང་གནས་སྤངས་
གཉིས་ཡོད་པ་དག་ནི། ༡ ཕ་སྐུང་ཞིག་ཀླས་ཤིང་འཁོགས་
པར་གྱུར་ཏེ། དེའི་རྟེ་ཞེན་ཞེས་པའི་ཡང་ན་འདུས་རྩལ་
གཞན་དག་གི་ཆ་ལ་ཉམས་དམས་ཤུགས་ཚེན་ཐོག་པའི་
སྐབས་དང་། ༢ སྤྱིང་འཕེལ་གྱི་རྒྱུང་རིམ་ལོང་སྤྱོད་ལྡན་གྱི་
རྣམ་པ་དག་ལ་རང་གི་དགོས་མཁོའི་ཚད་ལས་བཟུལ་
བའི་ཕ་སྐུང་ལྡན་པའི་སྐབས་བཅས་ཡིན། ད་ཚོས་གནས་
སྤངས་དང་པོ་དེ་གོང་དུ་སྤོང་བཞིན། གནས་སྤངས་གཉིས་
པ་དེ་གང་འདྲ་ཞིག་ལ་ཟེར་རམ་ཞེ་ན། འདིའི་ཕ་སྐུང་
གི་འཆི་བ་བཟང་པོའི་གནས་སྐབས་ཤུགས་ཚེ་བ་ཞིག་
ནི། མིའི་ལག་འཇུག་དང་རྒྱུང་འཇུག་འཆར་ལོངས་བྱེད་
པའི་སྐབས་དང་འབྲེལ་བ་ཡོད། དེ་ཡང་སྤྱིང་འཕེལ་གྱི་
དུས་རིམ་ལྷན་པའི་སྐབས་ཐོག་མར་ད་ཚོའི་ལག་འཇུག་
དང་རྒྱུང་འཇུག་མཚན་ཚུན་སྤྱིལ་ནས་ཡོད་པས་དེ་དག་སོ་
སོའི་བར་དེར་ཤེད་པ་བསྐྱེས་ཡོད་ཅིང་། རིམ་གྱིས་དྲ་
བའི་ཕ་སྐུང་དེ་རྣམས་རང་གིས་རང་བསལ་པས་མཐར་
འཇུག་པོ་དེ་རྣམས་མ་སྤྱིལ་བར་སོ་སོར་ཁོར་རྒྱུང་དུ་གྱུབ་
པ་རེད། དེ་བཞིན་དུ་གནས་སྤངས་མང་པོའི་ནང་ལྡན་པ་
འཆར་སྤྱིང་བྱེད་པའི་དུས་རིམ་ལྷན་པའི་སྐབས་དབང་ཆ་ཕ་
སྐུང་ཚད་ལས་བཟུལ་བ་སྤྱིང་འཕེལ་བྱེད་ཀྱང་། ཁོར་ལུག་
གི་གནས་སྤངས་ཀྱི་དབང་གིས་དབང་ཆ་ཕ་སྐུང་འགའ་
རེ་ཅོམ་མ་གཏོགས་གཞན་པས་ཆེ་བས་སྤྱིང་མཚན་མས་
སྤྱིང་མི་བྱེད་ཚུལ་ཚན་རིག་པས་བསྟན་ཡོད། མཚན་མས་
སྤྱིང་མ་ཐུབ་པའི་ཕ་སྐུང་རྣམས་རང་གིས་རང་གསོད་
པར་བྱེད་ཀྱིན་ཡོད། དེས་ན་ཨོ་ཉེ་ཟིམ་གྱི་ནད་གཞི་སྤྱི་
གང་ཞིག་གིས་ཟིན་པ་ན་སྤྱིང་པོ་རྣམས་རང་རང་གི་ཁོར་
ལུག་དང་ལྡན་དུ་མཚན་ཚུན་སྤྱིལ་སྤྱིང་འབྲས་ཚང་བྱེད་
པའི་རྣམས་པ་ལོག་པར་གྱུར་པའི་ནད་གཞི་དེ་རི་ལྟར་སྤྱིམ་
པའི་ཕྱོགས་སུ་འགྲེལ་བཞེད་བྱེད་པའི་རྣམས་གཞན་(མང་
པོའི་ཁོངས་ནས་)གཅིག་གི་ལྟར་ན། ཨོ་ཉེ་ཟིམ་ནད་ཀྱིས་
ཟིན་པའི་སྤྱིང་པོ་དེའི་ལུས་ནང་སྤྱིང་འཆར་སྤྱིང་བྱེད་
རིམ་སྐབས་སྤྱིམ་པའི་དབང་ཆ་ཕ་སྐུང་འཕར་མ་རྣམས་
མཐར་རང་གིས་རང་གསོད་མ་ཐུབ་པའི་དབང་གིས་ལྡན་
པའི་ནད་ལུས་དུ་མཚན་མས་སྤྱིང་གི་མཐུན་ཁ་ཆེས་མང་པོ་
གྱུབ་པའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས་ཡིན་ཚུལ་བཞེད་ཀྱིན་ཡོད།

ད་བར་ད་ཚོས་གང་ཞིག་བསྐྱབས་སམ།

དེབ་འདིའི་ནང་ད་ཚོས་མཚན་མས་འདི་བར་ལམ་ཐག་རིང་པོ་ཞིག་བསྐྱོད་ཡོད། འཕེལ་འགྱུར་གྱི་སྐོར་བསྐྱར་ཞིབ་ཅིག་བྱས་
རྗེས། ར་ཆ་པོའི་ཐོར་པར་བསྐྱོག་པ་དང་། དེ་ཏུ་ཅང་ཆ་པོ་ཡིན་པར་ཤེས་པ། དེ་ལས་ལག་པ་བྱིར་འཐེན་པའི་བྱ་གཞན་
གང་ཞིག་སྤྱང་ཚུལ་ཅོམ་དུ་སྤྱོད་བསྐྱུས་ཡིན་པ་དེར་རྟོག་འདིངས་ཀྱི་རང་བཞིན་རི་ཅོམ་འདུས་པར་ཚོས་ཤེས་ཡོད། བྱ་སྤྱོད་
རྣམས་གང་ལ་བསྐྱེས་དང་། འཕེལ་འགྱུར་གྱི་བྱེད་རིམ་དག་གང་ལ་འཇུག་པའི་ཕ་སྐུང་དང་རིགས་རྣམས་ཀྱི་གཞི་ཅའི་རྣམས་
འགྱུར་གྱི་གྲུབ་ཚད་སྤྱིང་དོས་ཀྱི་གྲུབ་ལུགས་དག་ལ་ད་ཚོས་ཞིབ་འཚོལ་བྱས་ཡོད། ད་ལྟར་ཚོས་ཕ་སྐུང་ཞིག་གི་ཆ་གས་
རྣམས་དང་། ཕ་སྐུང་གི་རབས་གཅིག་ནས་རབས་བྱི་མར་ཆ་འཕྲིན་རི་ལྟར་འཕྲོ་སྤྱོད་བྱེད་ཚུལ་རྣམས་ཤེས་ཀྱི་ཡོད། བྱེད་
རིམ་འདི་ཐམས་ཅད་ཆེ་སྤོག་འདུས་རྩལ་གྱི་རྣམས་སྤྱིང་ལ་བཞེན་ཚུལ་སྐོར་ད་ཚོས་སྤྱོད་བྱེད་བྱས་ཡོད། ད་ཚོས་རིགས་རྣམས་
དང་། ཕ་སྐུང་དང་། འདུས་རྩལ་དང་། དེད་ཚོ་ལྟ་བུ་དེ་དག་ལས་གྲུབ་པའི་སྤྱིང་ལྡན་གྱི་རྣམས་པ་ཉིལ་པོ་རྣམས་ཀྱི་གཤིས་སྤྱོད་
ལས་ཚུལ་བཅས་ཀྱི་སྐོར་ལན་མང་སྤྱིང་བཤད་བྱས་ཡོད། གོང་གསལ་གྱི་རིག་པ་དེ་ཀྱུན་གྱི་མང་གཞིར་གྱུར་ཅིང་། སྤོབ་དེབ་
འདི་གང་ནས་འདུས་པའི་འགོ་ཁུངས་དང་། ཆེ་སྤོག་ཚན་རིག་གི་སྤོབ་འགྲོའི་སྤོབ་དེབ་དང་པོའི་ནང་བསྐྱར་ནས་ཡང་དུ་
བསྐྱབ་བྱའི་བཞེད་བྱའི་སྤྱིང་པོར་བཟུང་བ་ནི་གཤམ་གསལ་གྱི་དོན་སྤིང་དག་སྤྱི། (༡) ཕ་སྐུང་གིས་གང་ཞིག་ཚོར་ཞིང་ཚོར་
བའི་ཁོར་ལུག་མི་འདྲ་བ་དེ་དག་གིས་ཕ་སྐུང་ལ་རྒྱུང་བྱེད་རྣམས་ཤེས་ཚེ་འདོན་ཞིང་། དེ་དག་གིས་མར་ཡང་དེ་ལྟར་འདོན་
པ། (༢) འཕེལ་འགྱུར་གྱི་བྱེད་རིམ་འོག་འདྲ་ས་དང་མི་འདྲ་སའི་རྣམས་གང་སྤྱིང་སྤྱོད་ཚུལ་སྤྱོད་ཚུལ་ལས་ལྡན་པ་
ཕ་སྐུང་སྤོབ་པའི་ལུགས་སྤོབ་པའི་མང་པོ་ཚུལ་སྤྱིག་བྱས་ཏེ་རྟོག་འདིང་ཅན་གྱི་རྣམས་པ་སྤོབ་པ། (༣) བཀོད་དབྱིབས་
ཀྱིས་བྱེད་ལས་མཚོན་པར་བྱེད་ལ། བྱེད་ལས་ཀྱིས་ཀྱང་མར་དེ་ལྟར་མཚོན་པ་བཅས་སོ།

དེ་རི་རིགས་རྣམས་དང་། ཕ་སྐུང་དང་། འདུས་རྩལ་དང་། དེ་དག་ཚོགས་པ་ལས་གྲུབ་པའི་སྤྱིང་ལྡན་གྱི་རྣམས་པ་ཉིལ་པོ་བཅས་
པ་སྤོབ་ཚུལ་དབར་གྱི་རྣམས་གཞན་འགྲེལ་བཞེད་བྱེད་སྐབས་ཀྱི་སྤོབ་ཚད་དང་། དེ་དག་སྤོབ་ཚུལ་དབར་གྱི་དངོས་འབྲེལ་ལས་
གཞི་རི་ལྟར་ཚོམ་ཚུལ་གྱི་སྤོབ་ཚེན་པོ་དེ་དག་འགོང་པར་ད་ཚོ་གསྤིག་ཡོད། ད་ཚོ་ལྟ་བུའི་ཕ་སྐུང་མང་ལྡན་གྱི་སྤྱིང་ལྡན་
གྱི་རྣམས་པ་དེ་འདྲ་གྲུབ་པར་ཕ་སྐུང་རྣམས་སྤོབ་ཚུལ་སྤྱིང་ལྡན་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་ལྟར་
སྤོབ་དེབ་འདི་དང་དབང་ཆ་ཚན་རིག་གི་
སྤོབ་འགྲོའི་སྤོབ་དེབ་དག་ཏུ་སྤྱིང་ལྡན་གྱི་རྣམས་པ་སོ་སོས་ཚོར་ཚོར་གྱི་བྱེད་ལས་རི་ལྟར་བསྐྱབ་པའི་སྐོར་ད་ཚོས་སྤོབ་ཡོད། དེ་
ལྟ་བུར་། ཕ་སྐུང་རྣམས་སྤོབ་ཚུལ་རི་ལྟར་ཚོར་རམ། དེ་དག་རི་ལྟར་འདུས་སྤོབ་པོ་པོར་གྲུབ་པམ། མཉམ་ལས་དང་གཞན་
སྤོབ་གྱི་རང་གཤིས་འདི་དག་ཚུལ་རི་ལྟར་དང་རྒྱ་མཚན་ཅིའི་བྱིར་འཕེལ་འགྱུར་བྱུང་བམ། ཕ་སྐུང་རྣམས་རི་ལྟར་སྤོབ་ལྟར་
དང་དབང་པོའི་དོ་པོར་འཕེལ་རྒྱས་བྱུང་བམ། ཕྱང་གྲུབ་དང་དབང་པོ་རྣམས་རི་ལྟར་སྤོབ་བྱེད་པའི་སྤོབ་པ་སྤྱིང་ལྡན་གྱི་
རྣམས་པ་སྤོབ་པར་བྱེད་དམ། འདི་དག་ནི་ད་ཚོས་ཆེ་སྤོག་ཚན་རིག་གི་སྤོབ་འགྲོའི་སྤོབ་དེབ་གསུམ་པ་“སྤྱིང་འཕེལ་དང་ལུས་
ཁམས་རིག་པ་“ཡི་ནད་ཞིབ་འཚོལ་བྱ་རྒྱའི་དེ་བཞེན་པོ་རྣམས་རེད།

དབྱིན་བོད་ཤན་ལྷུར་གྱི་བ་སྟོན་མཚན།

Abrupt climate change	སྒོ་བྱར་གནམ་གཤིས་འགྱུར་ལྡོག	Endoplasmic reticula	གཤེར་ནང་བྲ་ཚོགས།
Action potential	ལས་འབྲུག་རྒྱལ་པ།	Environment related refugees	ཁོར་ལུག་སྐྱབས་བཙོལ་བ།
Active site	སྐྱེན་ས།	Epigenetic changes	རིགས་རྒྱུ་ལས་འདས་པའི་འགྱུར་བ།
Adenosine triphosphate (ATP)	ཨེ་ཏི་ནི་ཐི་ཏི་ཏི་ལི་ཕོ་སི་ཕེ། (ཨེ་ཏི་ཕི།)	fatty acid	ཚིལ་ལྷན་སྦྲུང།
Adhesion	གཞན་འདོམ།	Fossil fuel use	ཞིག་འགྱུར་འབྲུད་རྒྱུ་བཀོལ་སྤྱོད།
Adrenal gland	མཁལ་ཚེན།	Functional group	ལས་ལྡེ་རུ་ཚོགས།
Anaphase	མཚེད་ཆོ་གྲུས་པའི་ལུག།	Global climate	གོ་ལའི་གནམ་གཤིས།
Animation	འགྲུལ་བརྟན།	Glucose	རྒྱན་འབྲུམ་མངར་བརྟུང།
Apoptosis	རང་ཞིག་རིམ་པ།	Golgi apparatus	སྒོལ་གཞུགས།
Aster	སྐར་རུལ།	Greenhouse effect	ལྗང་ཁང་རྒྱས་འབྲས།
Base-pair	གཞི་བྱང་།	Hair cell	སྐྱ་སྤྱི་ཕ་ཕྱང།
Basic chemistry of life	ཚོ་སྟོག་གི་རྒྱུ་གཞིའི་རྒྱུ་འགྱུར་གྲུབ་ཆ།	Hearing	སྐྱ་ཚོར། ཐོས་ཚོར།
Bind in linear fashion	ཐད་དང་དུ་འཚིང་སྦྱོར་བྱེད་པ།	Hydrogen	ཡང་རླུང།
Bond	འཚིང་སྦྱོར།	hydrophobic	ཚུ་བསྐྱོག་རང་བཞིན།
carbohydrate	ཁར་སྒོ་མངར་བརྟུང།	Ice water	ཚུ་འབྲུགས།
carbon monoxide	ཁར་སྒོན་འཚོ་རླུང་རྒྱང་ལྗན།	Immune cell	གཉན་འདོམས་ཕ་ཕྱང།
catalyst	སྐྱུལ་རྒྱུ།	Incesole acetate	སྒོས་ཚབས།
centriole	དཀྱིལ་སྐྱུག	Interphase	བར་མཚམས། བར་ལུག།
Centromere region	དཀྱིལ་ལྷུལ།	Ionic bond	གྲུས་གྱུར་འཚིང་བ། གྲུས་རུལ་འཚིང་བ།
Centrosome	དཀྱིལ་ཕྱང།	Keratin protein	ཀེ་རི་ནི་སྤྱི་རྒྱུ།
Chromatid	ཚོས་ཚེད།	keratinocyte	ཀེ་རི་ནི་སྤྱི་ཕ་ཕྱང།
Chromatin	ཚོས་གཞུགས་དུ་གྲུ།	Kinetochoe	རྒྱ་ལྷུལ་གྱི་སྤྱི་རྒྱུ།
Code	གསང་བརྟ།	Lactose	འོ་མའི་མངར་རྒྱུ།
Codon	རིགས་རྒྱུ་རྒྱང་བརྟ།	Land use change	ས་གཞི་བཀོལ་སྤྱོད་ཀྱི་འགྱུར་བ།
Cohesion	རང་འདོམ།	Life molecules	ཚོ་སྟོག་འདུས་རུལ།
Covalent bond	མཉམ་སྦྱོར་འཚིང་སྦྱོར།	Linear fashion	ནར་མོའི་རྒྱུ་པ།
Cyclone	རླུང་འཚུབ་འཁོར་ལོ།	Lipid	ལི་ཚིལ།
Cytokinesis	གཤེར་རྒྱས་ཆ་བཤོས།	Liquid water	གཤེར་རྒྱ།
Cytoplasmic microtubule network	གཤེར་རྒྱས་སྐྱུག་ཕན་གྱི་དྲ་ཚོགས།	Loss of biodiversity	སྐྱེ་མང་རང་བཞིན་ཉམས་སྔོན།
Daughter cell	ན་རྒྱུང་ཕ་ཕྱང།	Lysosome	འབྲེད་གཞུགས།
Double bond	ཉིས་ཚེད་འཚིང་བ།	Major threats	ཉེན་ཁ་གཙོ་ལག
Emission	སྒོད་འདོན། བཀའ་རྒྱུ་སྒོད་འདོན།	Malnutrition	བརྟུང་ཆད།
		Metaphase	དཀྱིལ་ཆ་འདུ་བའི་ལུག།

Microtubule fiber	སྐྱུག་ཕྲན་ཚིང་སྐྱེད།	Single bond	ཚིག་རྒྱང་འཛིང་བ།
Midbody	དབུས་གཞུགས།	Smell	རྩི་ཚོར།
Monomer	རྒྱུང་གཞུགས།	Solution	བལྟ་བུའི་གཤེར་གཞུགས།
Mother cell	མ་ཡུམ་སྲ་སྦང་།	spindle	ཕང་མ།
mRNA	བང་ཚེན་དུ་ཤུར་པའི་ཨར་ཨེན་ཨ།	Stained	ཚོན་ཅི་བྱུགས་པ།
Nerve cell	དབང་ཚུལ་སྦང་།	Structural core	ལུས་ཚུལ་སྦྱིང་པོ།
Neutron	བར་རུལ།	Substrate	གཞི་རྒྱུ།
Non-polar	སྒྲིབ་ཤིས་མི་ལྡན་པ།	Sugar	ཀ་ར།
Nucleic acid	ཉིང་སྐྱེད།	Sulfur	ལུ་མེ།
Nucleolus	ཉིང་མ།	Taste	རོ་ཚོར།
Nucleotide	ཉིང་རུལ་སྦྱབ་ཆ།	telophase	སྐྱི་མོས་འཐུམ་པའི་ཐུན།
Nucleus	ཉིང་རུལ།	Temperature-sensing receptor	རྩིང་ཚོར་སྐྱེན་པའི་སྒྲིབ་ལེན་པ།
Ocean circulation upheaval	རྒྱ་མཚོའི་འཁོར་རྒྱུག་གི་འཕྱར་ལངས།	Touch	རེག་ཚོར།
Ocean salinity changes	རྒྱ་མཚོའི་ཚུ་ཚད་ཀྱི་འགྱུར་བ།	Transcript	ཕབ་ཚིག།
Organelles	དབང་གཞུགས་ཐེག་སྦང་། དབང་མ།	Transcription	ཕབ་ལེན་གྱི་བྱེད་རིམ།
Outer membrane	ཕྱིའི་སྐྱི་པགས། ཕྱིའི་སྐྱི་མོ།	Triple bond	སུམ་ཚེག་འཛིང་བ།
Periodic table	འཁོར་རྒྱུན་རེའུ་མིག	tRNA	འདྲིན་བྱེད་ཨར་ཨེན་ཨ།
Phosphate group	ལུ་མིའི་ལྗེ་ཚོགས།	Two polar	ལྡོག་སྒྲིབ་གཉིས། ལྡོག་གཉིས།
phospholipid	ཕོ་མི་ཕོ་མི་ལག	Universal solvent	ཀུན་ཁྲབ་བལྟ་བུ།
phosphorous	འོད་ཀྱི་མ་མ།	Urbanization	གྲོང་མཚེད།
Plasma membrane	རྒྱ་མེར་སྐྱི་མོ།	Valence electrons	འིན་པའི་ལྡོག་རུལ།
Polar	སྒྲིབ་ཤིས་ལྡན་པ།	Variable group	འགྱུར་སྐྱེན་ཅུ་ཚོགས།
Polar ice caps melting	སྐྱིང་སྒྲིབ་འབྲུགས་རོམ་བལྟ་བ།	Vehicle	ཐེག་པ། འདྲིན་པ། འགྲུལ་འཁོར།
Polymer	ཆ་མང་བསགས་རུལ།	Vision	གཞུགས་ཚོར། མཐོང་ཚོར།
Polymerase	མང་སྐྱོར་སྐྱེན་རྒྱུ།	Water temperature change	ཚུའི་རྩིང་ཚད་ཀྱི་འགྱུར་བ།
Prometaphase	སྐྱུག་ཕྲན་གཏམས་པའི་ཐུན།	Weather	རྒྱུང་གཤིས།
Promoter region	གོང་སྒྲེལ་ས་ཁུལ།	Wetlands disappear	ལྡན་ས་ཡལ་བ།
Prophase	ཚོས་ཚིང་སྐྱེད་པའི་ཐུན།		
protein	སྐྱི་རྒྱུ།		
Reactant	འཐབ་སྐྱོར་བ།		
Receptor protein	སྒྲིབ་ལེན་པར་ཤུར་བའི་སྐྱི་རྒྱུ།		
Ribonucleotide	ཉིང་མངར་ཉེ་ཉིང་སྦྱབ་ཆ།		
Ribosome	ཉིང་མངར་དབང་གཞུགས།		
Sea level rise	མཚོ་ངོས་འཕེལ་བ།		
Sense of touch	རེག་ཚོར་དབང་པོ། རེག་པའི་ཚོར་སྐྱེད།		
Signaling protein	འཕྲིན་གཏོང་སྐྱི་རྒྱུ།		